Březen 2011
Ročník XVI

Vydává Kulturní komise ČR

Fragmenty

Kulturně hospodářská revue

EXKLUZÍVNÍ ROZHOVOR: PETR HÁJEK, VICEKANCLÉŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

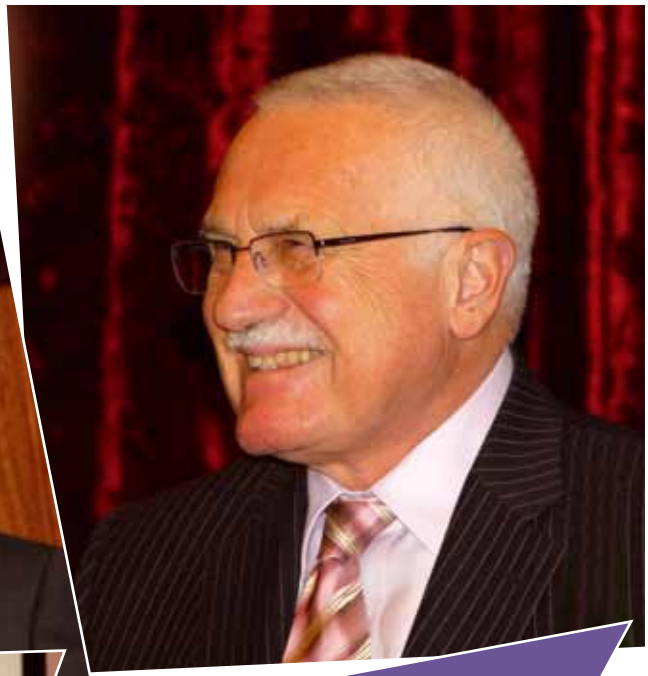

Nechci žít v politicky korektní „PK-společnosti“

IVANA HASLINGEROVÁ

Svoboda myšlení po sametové revoluci vzala vniveč. Vládne tu jakási *„myšlenková policie“* representována přesně vymezenou skupinou obdivovatelů *Pravdy a lásky*, **která pomocí masivního působení s ní spřaženého tisku diktuje, co si smíme o dané věci myslet a co nikoliv. Proti každému, koho tato skupina nepovažuje za** *„politicky korektního“*, **rozpoutává lavinu útoků za účelem společensky a především politicky ho znemožnit. Stačí, když například řekne nahlas, že se mu nelíbí poslouchat dva prezidenty, že nechce positivní diskriminaci, evropeismus, multikulturalismus, feminismus, ekumenismus, homosexualismus, environmentalismus, antidiskriminacionismus, humanrightismus, genderismus a spoustu dalších -ismů, že má zkrátka své vlastní, levicovými intelektuály nepokřivené, myšlení. Trefně to vyjádřil prezident republiky Václav Klaus – *žijeme v „PC-Society“* neboli *Politicky Korektní společnosti, tedy „PK-společnosti“*.**

Má pravdu. Opět dochází k vnucování nové neomarxistické ideologie namísto té komunistické. A to podstatně licoměrněji, protože Havlovi europeisté mají plná ústa demokracie a svobody včetně svobody slova a skrývají se zbaběle za politickou korektnost. Nechápou, že každý nesdílí jejich levicové ideologie a že konzervatizmus je životním postojem lidí, který nejde změnit, protože je prostě v nich. Že tak byli vychováni, stejně jako byli vychováni v úctě a víře v Boha. **Ten, kdo nechce přijmout jejich novosocialistickou dogmatiku, kterou nám vrchnostensky nabízejí jimi deklarované *„Veřejné Blaho“* namísto námi požadované Svobody, je veřejně dehonestován a kdybychom žili o pár století dříve, skončil by na hranici. Jak správně uvedl pan prezident – *„mezi Koniášem a Halíkem vidím rozdíl pouhých tří staletí.“*** Tito pánové nejsou ovšem původní. Jde o jakýsi klon světového levičáckého hnutí representovaného mj. skupinou Bilderberg.

Když po volbách získala pravicová koalice nikdy předtím nevídaných 118 hlasů, my pravicově cítící občané jsme doufali, že okamžitě a bez dohadování se s levicovou opozicí, jejíž dlouholeté panování přivedlo zemi na pokraj státního bankrotu, začne prosazovat prorůstová opatření. **Že zavede už konečně skutečnou TLUSTÉHO ROVNOU DAŇ, ne ten paskvil, který za ni vydává jeho nástupce Miroslav Kalousek, a že tak sníží celkově daně, aby oživila průmysl, zvýšila zaměstnanost a nastartovala ekonomické změny k lepšímu.** Namísto toho, k šoku nás všech, daně prudce zvyšuje, čímž vyvolá ještě větší nezaměstnanost a otrávenost lidí. Nehledě na flagrantní porušení volebních slibů všech koaličních stran, že náklady důchodové reformy budou spláceny **výhradně** výnosy ze státních podniků. Jako by nebylo dost toho, že musíme splácet přes 500 miliard Kč majitelům slunečních elektráren, že platíme nesmyslné ekodaně za uhlí a drahý ekobenzín.

Když už je vláda složena tak nešťastně, že v ní nejsou ekonomové, tak ať si alespoň vštípí ministři poučku významných národohospodářů Friedmana, Hayeka, Reagana, Klause či Ševčíka: ***„Když jde ekonomika dolů, musejí se snížit daně, aby se obnovil průmysl a nastartoval její růst.“*** S rozpočtem totiž nejde zacházet jako s fondem FKSP známým z doby činnosti Revolučního odborového hnutí, tedy systémem *má dáti-dal*. **Zvýšit daně umí každý hlupák, ale každý vzdělaný ekonom ví, že to ekonomický růst nenastartuje, ba právě naopak.** Podnikatelé si zisky nesníží, ale začnou propouštět a stát bude muset živit rostoucí armádu nezaměstnaných nehledě k tomu, že klesne kupní síla obyvatel a tím i poptávka.

Je správné, že se ministři snaží na ministerstvech udělat pořádek. Prohřešky svých předchůdců, které naleznou audity, mají ale předat policii a soudcům a nesuplovat práci soudů a neustále zásobovat noviny odhalenými kauzami, navíc před jakýmkoliv soudním výrokem o ní. V právním státě se nesluší, aby bez jakýchkoliv podkladů vynášel kdokoli o komkoliv dopředu kladné či záporné postoje. Nehledě k tomu, že na občany to působí tak, že namísto vážné práce řeší vláda neustálé *„kauzy“*, tedy útoky mezi koaličními partnery. **Ministři se mají věnovat současnosti a především budoucnosti země.** Jedna strana druhé tím sice občas zabrání v obsazení míst na ministerstvech, ale za vysokou cenu neúcty k celé vládě. Na občany působí velmi špatně, že si ministři nedokáží vyříkat věci z očí do očí, když spolu tráví nekonečné hodiny ve vládě, ale své výhrady řeší, podobně jako kdysi Josef Lux, zbaběle přes média. **Pan premiér by měl, stejně jako kdysi Miloš Zeman, sebrat všechny pány ministry, odjet s nimi do hor a dát jim tam nejméně týdenní kurz chování politika.**

Je dobře, že vláda chce řešit korupci. Tu ale neodstraní nasazením fízlů typu Michálka. Tu musí omezit legislativou. Čím méně lidí bude poskytovat všemožná povolení, tím menší bude korupce. A to nehovořím o neuvěřitelném zdroji korupce – dotacích. Nikdy nebylo korupce tolik, jako po zapojení se do zrůdného systému dotací z EU. Ta hrstka peněz, které **Brusel vrací zpět z těch, kterými dotujeme jeho nehorázný rozpočet, by si měla ponechat v rozpočtu a nepřevádět je do vydřidušských fondů.** A hlavně by se neměla nechat stále někým vydírat. I malým dětem bylo jasné, že doktoři lžou, že jsou vesměs jazykově nevzdělaní a tolik jich z teplých míst neodejde. Že pouze zkouší na politicky nezkušeného ministra totéž, co dělají zlobivé děti na rodiče. Že se on lekl a namísto výprasku za to, že lhát se nemá, začal s nimi vyjednávat, to bych ještě chápala, ale že jim na vydírání a lži skočí tak zkušený politický harcovník, jako pan premiér, to rozhodně ne. Stačilo přece zavolat na centrální pracovní úřad v Německu, kolik doktorů si tam zažádalo o přestup, a zjistil by, že během celého roku pouhých sedm. Tím se mohl vyhnout ponižování pány Engelem a Kupkem. **Takto dala vláda jen avízo národu, že vydírání a lži vedou k cíli a v budoucnu se jí to může vymstít mírou nevídanou.**

Umělci a podnikatelé všech zemí, spojte se!

Fragmenty
Kulturně hospodářská revue

Obsah

EDITORIAL

Nechci žít v politicky korektní „PK-společnosti“ 2

POLITIKA

NÁZORY A KOMENTÁŘE

Knížákova smršť 45 4
Česká televize? Spíš Bakalova televize! 5

FRAGMENTY Z POLITIKY

Petr Hájek: „Přeji naší zemi stabilní vládu a opravdu razantní systém reforem.“ 6
Státníci jako Ronald Reagan by měli být inspirací pro Evropu 9
Edvard Kožušník poděkoval přátelům za společné vzpomínky a společné příběhy 12
Pravda a láska – největší nepřítel pravice v ČR 14

EKONOMIKA

FRAGMENTY Z EKONOMIKY

EU plní Kjótský protokol účetními triky 18
Euro nepřijímat a nesanovat krachující státy EU 20
Tomáš Matonoha alias Tomi Paci to rozbalil v TOP HOTELU Praha 23
Bilderberg buduje „Jedinou světovou korporaci, s.r.o.,“ neboli „Nový světový řád“ 24

OSOBNOSTI

GALERIE ÚSPĚŠNÝCH OSOBNOSTÍ

Dvořákovi Pavouci tančí na všech stráních světa 28
Český slavík Mattoni je první liga zpěváků 31
Eurest nasytil za 20 let existence miliardu Čechů 34
České dráhy loni skončily se ziskem, masivně investují do obnovy vozového parku 38

KULTURA

FRAGMENTY Z KULTURY

Národní galerie vystavuje motocykl Just bike 39
Petr Hájek: „Velký třesk nebyl inspirován stvořením, ale vyhnáním.“ 40
Libuše Pamětnická – stále živá básnířka Vysočiny 44
Udělí prezident republiky vyznamenání „Statečným psím srdcím“? 46
Soška bohyně Kálí ze stálé expozice Umění Starého světa v Národní galerii, v paláci Kinských, Praha 48

Internetovou podobu revue naleznete na www.fragmenty.cz. Na rozdíl od tištěného periodika jsou články denně aktualizovány.

Fragmenty
Kulturně hospodářská revue

fragmenty
Ročník XVI, březen 2011

Vydává:
Kulturní komise ČR (KKČ)
Adresa redakce:
K Vodojemu 35, 150 00 Praha 5
tel. 222 769 819, 561 034 519
e-mail: fragmenty@fragmenty.cz

Vydavatel a předseda redakční rady:
Doc. Ing. Jiří Pancíř, CSc., president KKČ
Šéfredaktor:
RNDr. Ivana Haslingerová, CSc.
ředitelka Odboru pro styk s veřejností KKČ
Redakční rada:
Mgr. Petr Hájek, vicekancléř Pražského hradu
Michal Haslinger, ředitel Hudební sekce KKČ
MUDr. Roman Joch, ředitel Občanského institutu
Prof. Zbyněk Kňourek, ředitel Výtvarné sekce KKČ
ak. mal. Zdena Marschalová, Výtvarná sekce KKČ
Erhard Müller, ředitel Sekce pro mezinárodní styky KKČ
Ing. arch. Vladimír Smejkal, Sekce ochrany památek KKČ
Hana Strejčková, ředitelka Dramatické sekce KKČ
Petr Štěpánek, ředitel Literární sekce KKČ
Přemysl Vachalovský, ředitel Filmové sekce KKČ
PhDr. Ing. Jan Vodňanský, Dosud Žijící Národní Poklad
Petr Žantovský, Universita Jana Amose Komenského, Praha.
Zlom a grafická úprava
fragmenty, polygrafické studio.
Osvit a tisk:
Didot, polygrafická společnost, s.r.o.
Inzerce:
Goro Publicity
K Vodojemu 35, 150 00 Praha 5,
tel./fax: 222 769 819,
e-mail: fragmenty@fragmenty.cz.
Distribuuje:
Goro Publicity,
část nákladu posílána VIP osobnostem.
Podávání novinových zásilek povolila Česká pošta, s.p., odštěpný závod Praha, č.j. nov 6291/97 ze dne 15. 9. 1997.
Registrováno pod číslem
TS 6A/A2, MK ČR 7671
ze dne 5. 3. 1997.

Otisk povolen pouze s písemným souhlasem redakce při zachování autorských práv.
Nevyžádané rukopisy nevracíme.
Neoznačené texty jsou placenou inzercí.
Není-li psáno jinak, použité obrazové materiály jsou archivním materiálem příslušných firem.

Goro Publicity
je autorizovanou agenturou Kulturní komise ČR

NÁZORY A KOMENTÁŘE

Knížákova smršť 45

MILAN KNÍŽÁK, GENERÁLNÍ ŘEDITEL NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE

SMRŠŤ bychom potřebovali, aby vymetla všechny, kteří si osobují právo ukazovat nám ostatním tu správnou cestu. Demokracie je především o úctě k názorům ostatních a ta u nás téměř neexistuje. Pokud si někdo dovolí přijít s osobním stanoviskem, odlišným od uměle vytvářeného hlavního proudu, je okamžitě a veřejně zneuctěn. Ale možná, že hlavní proud není hlavním proudem. Zdá se totiž, že několik politiků, aktivistů a jim blízkých novinářů vytváří názorovou platformu, která je jen vydávána za obecné mínění. To je velmi nebezpečné. Vlastně to kopíruje komunistický systém, který byl jasnou nadvládou politické menšiny, jež své názory předkládala lidu jako názory lidu.

Současná demokracie je ohrožována ze všech stran. Komunisté se už zcela zbavili ostychu z pochybné minulosti a veřejně se k zločinné komunistické totalitě přihlašují. Bohužel, mnoho českých občanů, i když se dnes staví jako hrdinové nebo alespoň jako odpůrci režimu, se s komunistickou totalitou zapletlo a proto mlčí, aby náhodou nepřišlo na přetřes, co oni sami za totality dělali.

Jinou stranou demokratické mince, ale ne příliš odlišnou, je kauza pana Bátory. Dokonce i předseda pravicové vlády dal najevo, že se buď bojí manipulovaného veřejného mínění, nebo se od problému *„decentně“* distancuje, místo aby jasně sdělil, že stojí v čele demokratického státu, který ctí principy demokracie.

Také bych s názory pana Bátory polemizoval. Určitě souhlasím s tím, že konzervativizmus je životním postojem, ale nemyslím si, že je možné dávat do protikladu věci, které jsou od sebe vzdáleny časově i žánrově. To je také demagogie. I když mám určitě raději Stanislava Suchardu než Olbrama Zoubka, vím, že je nemohu srovnávat. Olbram Zoubek je nepochybně podprůměrný sochař, ale nemohu ho srovnávat s autorem o několik generací starším, působícím v jiném časovém a společenském klimatu a již zakotveným v dějinách umění.

Také Havlovo *„Odcházení“* nelze srovnávat s Prodanou nevěstou Bedřicha Smetany (atd.,atp.), ale v každém případě je absurdní Bátorovy názory skandalizovat. V diskusi je mu možno vytknout neprofesionálnost jeho srovnávání, ale v žádném případě nelze zatratit jeho postoje, které i z těchto chybných přirovnání jsou jasné a hlavně mají právo na existenci stejně jako názory opačné. To, že se Václav Klaus zastal někoho, kdo je osočován jen proto, že má jiné názory než ti, co si osobují mluvit za většinu, a tím vyvolal vlnu hrubých reakcí, považuji

za důkaz plebejskosti naší společnosti. Výrok pátera Halíka o fašizujících maloměšťácích mě vyděsil. Vždycky jsem věřil, že kněz by měl přinášet do společnosti určitou jemnost. Nedávno jsem mluvil s bývalým ministrem školství prof. Piťhou, který je také knězem. Ptal jsem se ho, co dělá: vlastně už nic, je na penzi, jen se snaží *„produchovňovat“* společnost. To mě připadá velmi krásné, na rozdíl od pátera Halíka, který dští hněv a síru.

Bohužel, musím konstatovat, že **jsme hloupá republika.** Vzpoura doktorů! Kdyby se nejednalo o tak vážnou profesi, byla by k smíchu. Nechápu, jak se vláda může něčeho takového obávat. Představa, že tisíce průměrných doktorů pochoduje na hranice, kde je s otevřenou náručí čekají lukrativní místa, je nereálná a každý jen trochu znalý člověk se tomu musí zasmát. **To, že naše vláda brala výhrůžky doktorů vážně, svědčí o její slabosti.** Vláda je slabá také proto, že se do ní dostala nová pseudostrana, která neví co chce a zneužívá tzv. veřejné mínění a koaliční tlaky k prosazení parciálních zájmů.

Politici se neumí domluvit, poněvadž se domluvit nechtějí a pokud má někdo z nich ušlechtilé úmysly, je okamžitě zatlačen do defenzívy, ne-li uštípán. Zdá se, že po doktorech začnou vydírat policisté a hasiči, možná i zahrádkáři a polykači ohně.

Situaci v kultuře považuji za nesmyslnou již dlouho. Vlády se bojí ukřičených umělců a tak podporují tzv. *„živé umění“*, i když jeho kvalita je většinou pochybná, a velmi málo se starají o naše kulturní dědictví, které nám zanechali ti, kteří žádné státní granty neměli. **Jsem totiž pro zrušení všech státních a městských grantů na všech úrovních.** Jsem přesvědčen, že by to naší kultuře pomohlo. Místo státních a městských příživníků by tu mohli být samostatní, za sebe odpovídající a nežebrající umělci.

Na konec mého textu bych chtěl uvést něco optimistického, ale nic mě v této podivně beznadějné společnosti a beznadějném čase nenapadá. Jen je mi líto, že už nemám takovou sílu jako před lety. To bych se pořád pral. Chtěl bych světu rozbít hubu, teď dělám jen *„bubu“*. Ale pořád s přesvědčením a s vášní.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

Česká televize? Spíš Bakalova televize!

Petr Štěpánek

Ať si klidně někdo říká, že to jsou čísla jen za jeden měsíc. Ať si klidně někdo říká, že to jsou čísla jen z jednoho pořadu. Ať si klidně někdo říká, že ta čísla nejsou reprezentativní. Na podstatě věci to nic nemění. Ta čísla jsou prostě strašná! Jaká čísla? Osmnáct a deset.

Také vám přijde, že Česká televize do svých zpravodajských pořadů až příliš často zve stále tytéž externí novináře? Také se vám zdá, že v České televizi upřednostňují jeden jediný časopis, jedny jediné noviny a jedno jediné vydavatelství? Jedna věc je ale zdání, a jiná – tvrdá čísla. A tak jsem si udělal takový malý soukromý *„průzkum“*. Malou statistiku, kolik a kterých externích novinářů bylo pozváno do *Událostí komentářů* v lednu 2011. A výsledek?

Začalo to vpravdě symbolicky. První host v novém roce? Kdo jiný než šéfredaktor Respektu Erik Tabery! A pak už to jelo jako po másle. Z osmnácti hostujících externích novinářů jich deset patří do Bakalova vydavatelského domu Economia. Tři byli z Respektu, šest z Hospodářských novin. A aby toho nebylo málo, i na mediální problematiku si do UK pozvali ausgerechnet někoho od „Bakalů“, totiž z časopisu Media a Marketing.

Tohle není filipika proti Zdeňku Bakalovi, Respektu ani Hospodářským novinám, tohle je tvrdá kritika odpovědných pracovníků České televize. Ona se totiž vnucuje řada palčivých otázek. Proč televize veřejné služby zcela evidentně dlouhodobě protežuje jeden vydavatelský dům? To na Kavčích horách nevědí, že v České republice vycházejí i jiné noviny a časopisy? To zde netuší, že o politice píší i jiní novináři? Jenže ono je to ještě horší! Podpora, kterou veřejná televize touto dramaturgií poskytuje jedné soukromé firmě, má vyčíslitelnou hodnotu. Nepochybně nemalou hodnotu. Z toho plynou další otázky. Dělají to šéfové a dramaturgové České televize nezištně? Nebo snad systémem „já na bráchu, brácha na mě“?

Bakalovy tiskoviny mají své názory, nepochybně mají i své zájmy. Nic proti tomu. Jenže názorů a zájmů je daleko více a povinností televize veřejné služby je nabízet celé jejich spektrum. Tím, že Česká televize skandálním způsobem protežuje pouze jednu podnikatelskou – potažmo názorovou či zájmovou – skupinu, porušuje zákon.

Co s tím udělá Rada České televize a Rada pro rozhlasové a televizní vysílání?

FRAGMENTY Z POLITIKY

Petr Hájek: „Přeji naší zemi stabilní vládu a opravdu razantní systém reforem.“

IVANA HASLINGEROVÁ

Tentokrát přinášíme rozhovor s opravdu mimořádným člověkem, autorem několika románů, novel a povídkových knih – *Halelujá!, Svět je na rozvod, Areál snů, Vlídná past a Smrt ve středu*. Člověkem, který je velkým nepřítelem mediokracie, nadnárodní vlády EU, neomarxismu representovaného u nás bývalým prezidentem Václavem Havlem a ekoterorizmu, který svým hraním si na Boha a poroučením větru dešti působí obrovské ekonomické problémy nejen ČR, ale celé planetě. Člověkem, který je hluboce věřícím katolíkem a především již celých osm let jedním z nejbližších spolupracovníků a poradců prezidenta republiky, Petrem Hájkem. Dnes pracuje jako zástupce vedoucího Kanceláře prezidenta republiky pro oblast komunikace a kultury. Jsme velmi rádi, že si na nás udělal čas, zavzpomínal na časy minulé, a nastínil nám i něco ze svých úvah o budoucnosti.

❋ **Vážený pane vicekancléři, jste již osm let v denním neustálém pracovním kontaktu s prezidentem republiky. Co taková práce vůbec obnáší? Jaká to byla doba?**

Mimořádně namáhavých, ale současně krásných a zajímavých osm roků. Prezident republiky je jistým svorníkem nejen mezi politiky, ale institucemi státu jako celku. Takže s mírnou nadsázkou lze říci, že život každého občana, ať si to uvědomuje nebo ne, je trochu poznamenán tím, kdo je jeho prezidentem země. U nás je to o to viditelnější, že oba polistopadoví prezidenti – Václav Havel a Václav Klaus – měli a mají každý jiné vidění světa a tedy i řízení státu. Bylo tedy mimořádnou zkušeností být u mnoha věcí a dějů v posledních letech tak blízko. Pro mě osobně je to ještě podtrženo tím, že po revoluci jsem vždy podnikal a někoho zaměstnával, takže mě nikdy ani nenapadlo, že bych naopak já mohl být něčí zaměstnanec. Rozhodnutí nastoupit do zaměstnaneckého poměru na Hrad pro mne před lety znamenalo změnit si celý život. Jsem ale rád, že jsem to učinil.

Pohled na Prahu z okna Pražského hradu, kde má pan vicekancléř svou pracovnu

V předpokoji pracovny Petra Hájka dýchne na příchozí klid a krásná atmosféra vytvořená asistentkou pana vicekancléře Jaroslavou Herzogovou. Jistě i toto mu přispívá k vyrovnanosti a možnosti promýšlet věci opravdu do hloubky

❋ **Jak se stane člověk poradcem prezidenta?**

Po první volbě se mne nový pan prezident na obědě zeptal, zda bych šel pracovat na Hrad jako ředitel jeho Tiskového odboru. Musel jsem se rozhodnout rychle. První vteřina nebyla jednoduchá, ale během čtyř dalších jsem měl jasno a řekl ano. Po odchodu Tomáše Klvani mi k tomu přibyla i funkce prezidentova mluvčího. Předpokládal jsem, že půjde o přechodnou výpomoc, ale nakonec mi obě role zůstaly po celých prvních pět let. Bylo to neskutečně náročné, déle bych to asi ani fyzicky nevydržel. Po druhé prezidentské volbě jsem proto nastoupil na místo vicekancléře. To sice obnáší mnohem víc tvrdé úřednič iny, která se valí a nedá vám občas dýchat, ale když se vše dobře rozvrhne, tak lze nakonec nalézt čas i na další smysluplnou práci. Odhadl bych to tak, že dnes trávím převážnou část svého pracovního času jako prezidentův poradce pro všechny oblasti jeho úřadu a o něco menší část patří oblasti komunikace a kultury, což je mimochodem také velmi zajímavá práce.

❋ **V čem konkrétně činnost poradce prezidenta spočívá? Neurazte se, ale o Václavu Klausovi se tvrdí, že si moc radit nedá, že má své jasné postoje, kterými nikdo nehne.**

Ano vím, to je ten známý bonmot, že Václav Klaus má poradce proto, aby jim mohl radit. A ono to do jisté míry je někdy pravda. Život vedle člověka tohoto formátu je velká škola. Platí ale obousměrně. Václav Klaus je pozorný posluchač. Inspiruje často hodně názorově vyhrocené diskuse malého týmu svých nejbližších poradců. Nejednou se vášnivě přeme. Jen ale do okamžiku, než prezident rozhodne. Pak jsme již k jeho rozhodnutí loajální. Neumím si představit, že by to mohlo být jinak. Rozhoduje prezident, my mu pomáháme, aby si ujasnil souvislosti.

❋ **Když Vás tak poslouchám, nechápu, kde berete ještě čas na psaní knih, chození na odborné semináře, manifestace a politické akce. Jak to děláte?**

Platí určitě, že čím víc toho člověk dělá, tím víc toho stihne. Knihy píši většinou mezi půlnocí a druhou hodinou ranní a o víkendech. A akce a osobní účast na nich si předem přesně plánuji.

❋ **Po osmi letech je již možné bilancovat. Na co jste nejvíce pyšný a naopak, co bylo nejobtížnějším obdobím a co se vám nepodařilo provést podle Vašich představ?**

Všeho bylo strašně moc. Je tady obrovská rozmanitost věcí. Někdy jde o osobní, pro nezasvěceného pozorovatele malé případy prostých lidí, kteří se s důvěrou obracejí na prezidenta a jeho úřad, někdy přicházejí – bohužel častěji, než bychom si jistě všichni přáli – i velké politické krize. Často mám velkou radost právě z vyřešení těch napohled nejmenších lidských. Ale pokud bych měl vzpomenout na největší a nejnepříjemnější krizi, tak bych asi mluvil o druhé prezidentské volbě. Neopakovatelná zkušenost. Trochu hrůzostrašná. Ale nikoli v tom smyslu, jak o ní referovala naše vždy povrchní a manipulativní mainstreamová média. Tam šlo úplně o něco jiného. To ale – pokud vůbec – si schovám až do svých pamětí. *(úsměv)*

❋ **Dobře, omezím svůj dotaz pouze na uplynulý rok 2010. Jak byste ho charakterizoval?**

Zestručnil bych to na dvoje dramatické a překvapivé volby, krizi eura a EU a nedávnou krizi vládnutí, která se naštěstí za prezidentovy asistence zde na Hradě vyřešila. To nebyla vládní krize, ale krize důvěry mezi koaličními partnery způsobená dost možná zpravodajsko-mediálními hrátkami, jak je periodicky v kraji zvykem. Myslím tím onu údajnou korupční aféru v okolí ministra Drobila. Už jsem o tom porůznu něco řekl a nechci se dál o tom šířit. Média takové kauzy ovšem milují nebo je i vyvolávají. Buď jsou tu odposlechy někoho, kdo si hraje na policistu-mesiáše, a tím zabrání, ať záměrně či bezděčně, regulérnímu vyšetření nějakých podezření. Pak se vše může na plný plyn hrát v médiích, která si privatizují roli žalobců i soudců a tím zvyšují svou moc. Nebo naopak ze stejných důvodů vyrábějí kauzy z různých *„uniklých"* policejních odposlechů. Obojí je špatné a ničivé pro politický systém. Snad ještě víc než rozbujelá korupce a rozkrádání.

❋ **Věci veřejné křičí do médií, že korupci vymýtí. Jde to vůbec?**

Korupce je v demokratickém systému nevymýtitelná. Pokud neexistuje panovník, který provinilcům okamžitě utne hlavu, pak se do politiky a do ve-

řejných věcí dostává vždy vzorek populace, který ji dělá. Slibovat její naprosté vymýcení je proto planý populismus. Určitě ji lze ale omezit. Jenže to se nepodaří kauzami typu svatý Michálek, ale naprosto racionálním nastavením standardních a známých mechanismů a jejich dodržováním. Pak se korupce stáhne do úrovně běžné v civilizovaném světě. Vymýtitelná ale není. To je vyloučeno. Především platí – čím je větší stát, čím více má zákonů a nařízení, čím více nutí občana k závislosti na úřadech a úřednících, tím je korupce více. A naopak. V tom je ostatně také podstata pravicového a levicového vidění světa. Pravice chce malý stát s vysokou mírou svobod a osobní odpovědnosti občana, levice opak.

❋ **Říkal jste, že k tomu, aby se omezila korupce, je nutné nastavit mechanismy, které musejí být schopné ničit korupčníky. Nestačilo by navrátit do společnosti křesťanskou morálku?**

Nestačilo, ale velmi by to pomohlo. Veřejnost dnes prostřednictvím médií pokládá politiky za jakási zvláštní zvířata, která jsou nemocná svou náchylností ke korupci. To není pravda. Kdekdo korumpuje denně a kdyby se dostal do situace politiků, tak by možná jednal stejně, ne-li hůř. Je to primárně věc mravních hodnot. Petr Nečas asi nebude korumpovat, protože mu to jeho mravní svět jako nikoli jen formálnímu křesťanovi prostě nedovolí. Není to věcí snad ani výchovy, ale vnitřní atmosféry v lidech, kteří si uvědomují, že tu nejsme jen pro výdělek, ale primárně k něčemu jinému. Pokud by se tento křesťanský fenomén vrátil do běžného rozměru a do života běžných lidí, tak se korupce omezí i bez speciálních zákonů, kamer a utajených nahrávacích zařízení. Samozřejmě si nedělám iluze, že jsou všichni křesťané mravní obři, že nechybují, nepodvádějí, nekradou. Ale jejich mravní kotva, vědomí vyšších principů jejich jednání koriguje. Pokud jsou opravdu věřící…

❋ **Jenže devastace atheismem postihla několik generací…?**

Ale lidé opět Boha naleznou. To říkám s plným vědomím neidealistického přesvědčení, že se lidé sami od sebe nemění. Mění je však jejich zájmy a zkušenosti. Aktuálně žijeme ve skleníkovém světě euroatlantické civilizace, který v občanech udržuje představu, že se s jejich světem v principu nic dramatického nemůže stát. Technologie fungují, v supermarketech je jídlo, voda teče z kohoutků, když si chceme zatopit, otočíme knoflíkem. Technologie ale mohou náhle přestat fungovat. Tak to líčí například známá kniha amerického katolického spisovatele Cormaca McCarthyho *„Cesta“*, která dostala Pullitzerovu cenu. Jsme nejspíš na okraji těchto nikoli pouze technologických poruch. Je jen otázkou, kdy tyto *„poruchy“* překročí jistou hranici. Čím sofistikovanější je společnost, tím je zranitelnější. Představte si situaci, kdyby nastal třeba jen

14denní *black-out* podobně, jako nastal na jednu noc loni při přetížení evropských sítí díky nadbytečným německým větrným elektrárnám. Bez elektřiny nebude nic fungovat, ani benzínky, ani jídlo. Přestane skleníkové období. Lidi začnou jednat jinak. Jinak přemýšlet. Objeví jiné hodnoty.

❋ **Jaké je Vaše největší přání naší zemi do tohoto roku?**

Stabilita vlády a razantní systém reforem. Musíme racionalizovat důchodové a zdravotní systémy, stejně jako veřejné finance. Na dluh se dlouhodobě žít nedá.

Pane vicekancléři, děkuji za zajímavý rozhovor.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

FRAGMENTY Z POLITIKY

Státníci jako Ronald Reagan by měli být inspirací pro Evropu

Jiří Pancíř

Dne 6. února 2011 by se dožil největší politik 20. století, americký prezident Donald Wilson Reagan, sta let. Toto jeho výročí si připomněli snad všichni lidé na této planetě, protože všem změnil jejich osud tím, že se zasadil o zrušení světové pandemie komunismu a umožnil tak všem se svobodně nadechnout. Za tento jeho čin je samozřejmě nejvíce ceněn pravicovými konzervativními politiky, ale dokonce i někteří američtí liberálové si ho začínají čím dál tím víc vážit. U nás si připomněl prezidenta Reagana již 3. února jeho český protějšek prezident Václav Klaus, který pozval až z Kalifornie do svého *Centra pro ekonomiku a politiku* (CEP) významného životopisce a znalce Donalda Reagana Johna O'Sullivana, aby se podělil o vzpomínky na něj. Psali jsme o tom v článku *„Sté výročí narození vítěze nad světovým komunizmem"*.

Ale ani další naši politici a představitelé veřejného života na pana Reagana nezapomněli. První místopředseda Senátu Parlamentu ČR Přemysl Sobotka uspořádal ve spolupráci s poradcem premiéra Romanem Jochem a jeho Občanským institutem v nádherném reprezentativním historickém Rytířském sále Senátu konferenci k připomenutí tohoto významného jubilea. Přišel na ní promluvit i předseda vlády Petr Nečas a americký velvyslanec v ČR Norman Eisen, který se na ní podělil o humorné příhody, které ho s panem Reaganem od mládí pojily. Dozvěděli jsme se například, že se málem kvůli němu ani neoženil.

Přemysl Sobotka si posteskl, že Evropa ráda na význam presidenta Reagana zapomíná, a to asi proto, že sama měla bohužel vždy více Chamberlainů než Churchillů. Přitom by právě nyní, kdy se potácí bez schopností jasného a zřetelného činu, velice potřebovala více odvážných politiků, jako byl Reagan. Reagana nedokázala umlčet ani masivní kampaň amerického liberálního tisku, v němž levicoví propagandisté prohlašovali, že je válečný štváč, když jako guvernér Kalifornie našel odvahu stavět hráz mírovému hnutí na první pohled roztomilých hippies *„Nová levice"*, které pro svou politiku jednostranného odzbrojení nahrávalo SSSR. Pan senátor připomněl málo zdůrazňovanou věc, že Reagan byl vystudovaný ekonom, který vysoce respektoval názory jednoho s největších světových ekonomů, nositele Nobelovy ceny za ekonomii Friedricha Augusta Hayeka a že to byla právě jeho kniha *Cesta do otroctví,* která ho upevnila v přesvědčení, že ***„socialismus by byl zhoubou svobodného stylu života"***. Označení tehdy mocného Sovětského svazu za ***Říši zla***, které pokládali jeho odpůrci za teatrální, potvrzují ruské archivy dnes a denně. *„Donald Reagan byl oporou zejména v krizích a v tom vidím jeho největší odkaz. Státníci jako on by měli být pro Evropu oporou a také inspirací. Odkaz Reagana je pro mne jako pro obhájce lidských svobod inspirující,"* uzavřel Přemysl Sobotka.

Podle premiéra Petra Nečase se málokdo z českých i zahraničních politiků zasloužil o naši svobodu tak jako Reagan a je proto oprávněně *in memoriam* nositelem našeho nejvyššího státního vyznamenání *Řádu bílého lva první třídy.* Jeho úspěch byl založen na **kombinaci**

překrásném historickém sále vzpomenout jednoho z největších presidentů USA, který je pro něj symbolem demokracie. *„Jako demokrat jsem s ním sice ve všem, co dělal v domácí politice, úplně nesouhlasil, ale vždy jsem ho respektoval a obdivoval. To mi přinášelo tehdy problémy s kolegy demokraty,“* uvedl pan velvyslanec. Osobnost Reagana provázela celé jeho dětství a dospívání. Jako školák ho vnímal jako vzor fešného herce na koních, pak jako guvernéra státu Kalifornie, kde žil, a posléze jako prezidenta své vlasti. S úsměvem vzpomínal, jak chodil s jednou demokratkou a když se jí přiznal, že má Reagana rád, řekla: *„Vypadni z mého domu“*. *„Nejdřív jsem se domníval, že to nemyslela vážně a že použila stejný styl humoru, jaký používal právě Reagan, ale ona to k mému údivu myslela vážně a vyhodila mě,“* rozesmál pan ambasador celý sál. Dnes je prý ale již snadné mezi demokraty nastartovat o Reaganovi živou debatu, protože i jim došlo, že **Reagan byl ztělesněním charakteristik typických pro demokracii USA – ostrého zájmu o svobodu a demokracii.** Jeho obraz na koni pod modrou oblohou vnímají Američané jako symbol americké svobody, symbolem toho, pro co vlaje americká vlajka. **Obě hlavní americké strany ho uznávají jako velikého vůdce.** Jeho schopnost přesvědčit o své upřímnosti mu pomohla přimět Gorbačova, aby udělal program reforem v SSSR. Proto má ještě 7 let po smrti tak velký vliv na americkou politickou scénu. Prezident Barack Obama se přihlásil k jeho snaze omezit počet jaderných zbraní.

idealistického realismu a realistického idealismu. I když měl své ideály a bil se za ně, nebyl naivní a realisticky si uvědomoval, že jejich obrana musí být podložena tak silnou vojenskou silou, že odstraší protivníka, aniž je ji nutno skutečně použít. **Reagan byl proto přesvědčen, že musí dát Sovětskému svazu najevo, že západ již nechce jen pasivně přihlížet, ale konat.** ***„Říše zla je říše zla a tu je třeba zničit,“*** prohlásil a stamiliony svobodomyslných lidí na východě ho měli za svého prezidenta. Mluvil za ně a stal se tak i v symbolickém slova smyslu i naším prezidentem. **To mu pomohlo vyhrát nad Sověty studenou válku a stát se symbolem boje za svobodu.** Uvědomoval si ale realisticky, že demokracie se nemůže šířit bezhlavě po celém světě, ale jen do zralých zemí. Nechoval se proto nepřátelsky ke všem autoritativním režimům, pokud stály na straně boje západu proti komunismu. Šlo například o režim chilského prezidenta Augusta Pinocheta, kterého uznávala i Margaret Thatcherová. *„Každý státník by si měl z Reagana něco vzít. Já si vzal za své jeho tezi:* ***„Je neuvěřitelné, jak mnoho dokážete, když umožníte jiným, aby si za to připsali zásluhy,“*** uzavřel pan premiér. Což vzbudilo smích v sále, neb bylo všem jasné, koho tím mínil.

Americký velvyslanec v ČR **Norman Eisen** se předvedl jako vskutku profesionální řečník. Projev začal a ukončil česky a také ho prokládal vtipnými historkami, i když hovořil celkově naprosto vážně. Česky poděkoval za to, že může v tak

Doc. Miloš Calda, amerikanista na fakultě sociálních věd UK, zdůraznil především Reaganův nezlomný optimismus, který byl pro nás v dobách beznaděje velmi důležitý. Měl páteř, principy, kterých se držel a které považoval za morální, a podle toho jednal. **Na rozdíl od ostatních západních politiků se Reagan nebál říkat pravdu o SSSR a komunismu.**

Bývalý politik ODA, zakladatel *Občanského institutu* a předseda jeho správní rady **Pavel Bratinka** vzpomínal, že věřil, že Reagan ví, jak porazit komunistické impérium: *„Reagan pochopil silokřivky, které drží toto idiotské impérium pohromadě, a roztrhal je. Vládlo tam přesvědčení, že pokud někdo odporuje režimu, musí být postaven ke zdi a zastřelen. Kritizovat se mohlo jen tehdy, pokud kritika mířila k jeho záchraně. Reagan si uvědomil, že musí existovat velký nepřítel. Vytvořil ho zbrojením a růstem ekonomiky USA.* ***Sovětští aparátčíci ho začali vnímat jako hrozbu, proti které nemají sílu se bránit,*** *a proto se nebránili jediné možnosti, jak svůj komunistický neefektivní systém učinit výkonnější, přijali Gorbačovův návrh na nutnost perestrojky aniž ho zastřelili.“*

Velký ctitel nejen prezidenta Reagana, ale i baronky Thatcherové, europoslanec Hynek Fajmon uvedl, že ***„Reagan a Thatcherová nebyli pouhými politiky ale osobnostmi, které změnily své státy a svět. Byla to nerozlučná dvojice, která zastavila postup kolektivistických idejí, jako jsou nacismus, komunismus a socialismus. Provedli konzervativní revoluci, která změnila svět k lepšímu. Měli svá přesvědčení a neustupovali z nich na rozdíl od politiků s mělce zakotvenými ideály.“*** Výrokem „*Říše zla*“ pojmenoval Reagan skutečnou podstatu sovětského komunismu. Pohřbil názor, že SSSR zde bude navždy, a jeho porážkou přinesl svobodu i nám. Navíc bez války a zbytečného krveprolití. „*Politik, který dosáhne skvělého výsledku navíc s minimálními náklady, si zaslouží mimořádnou úctu,*“ uzavřel Fajmon.

Daniel Kumermann, český konzul v Los Angeles za vlády presidenta Reagana, zavzpomínal, že americká média prezentovala Reagana jako primitivního kovboje. Jeho výrok o Říši zla tehdy v nich vyvolala stejnou bouři zlosti jako v komunistickém bloku. Nyní se k němu ale hlásí nejen všichni republikáni, ale i demokrati, kteří se dokonce chlubí tím, že se s ním znali. „*Možná je ta dívenka, která nechala pana velvyslance Eisena, dnes velkou Reaganovou obdivovatelkou*“, dodal Kumermann.

Ředitel ruského vysílání Radia Svoboda Jefim Fištejn připomněl, že komunistická propaganda ráda zobrazovala Reagana jako osamělého kovboje aniž si uvědomila, že osamělý kovboj není urážka. Naopak. Když přijíždí do městečka, nikdo ho nezná, když odjíždí, je tam zaveden zákon a pořádek, neboť tento hrdina vyčistí město od padouchů. ***„Reagan byl skutečný osamělý kovboj s proklatě nízko zavěšenými kolty, který po návštěvě Berlína z něj vyhnal padouchy a berlínská zeď padla. Chtělo by to dalšího takového osamělého kovboje. Reaganů není nikdy dost,“*** dodal Fištejn. Byl to skutečný vůdce. Skutečný vůdce totiž vnímá jedinou velkou věc a za tou jde, zatímco běžný politik se zabývá mnoha věcmi a nedotáhne ani jednu do konce.

Roman Joch přirovnal SSSR ke starověké Spartě a USA k Athénám: „*V minulosti vedly mezi sebou válku Athény milující filosofii, umění a vědu a Sparta obdivující vojenský dril. Sparta vyhrála. V moderní době byl takovou Spartou SSSR, a proto nikdo nečekal, že prohraje boj s civilizovaným světem, Athénami.*“ Bylo to proto, že komunisty již zajímala jen moc a postavení, nikoli ideály. Reagan je vystrašil, že o své milované posty přijdou. ***„Buďme si vědomi, že pokud Sověti hlásají nadvládu státu, hlásají, že jsou Říší zla,“*** tvrdil a rozmístil po Evropě rakety středního doletu, vyhlásil embargo výstavby plynovodů do střední Evropy a vše dovršil *Strategickou obrannou iniciativou*, nazývanou slangově *Hvězdné války*. Sověti museli začít vyjednávat s Amerikou z pozice pokory. Komunismus nezkolaboval sám od sebe, ale tímto vnějším Reaganovským tlakem. Záměrem Gorbačova nebylo zrušit komunismus, ale perestrojkou ho zachránit. Reagan ale věděl své. A tak vyhrál studenou válku, aniž by vypálil jediný výstřel. **Reagan na rozdíl od bojácných západoevropských politiků nechtěl koexistovat s komunismem, ale zničit ho. Chtěl odsunout komunismus na smetiště dějin. A dokázal to.**

Na závěr promítl pan Joch video se slavným projevem Reagana u Braniborské brány z roku 1987. „*Generální tajemníku Gorbačove, pokud usilujete o mír, o blahobyt v Sovětském svazu, o uvolnění, přijďte sem, k této zdi. Pane Gorbačove, otevřete tuto bránu. **Pane Gorbačove, zbourejte tuhle zeď**,*“ řekl tehdy americký prezident. A zeď oddělující svobodný svět od nesvobodného po dvou letech skutečně padla.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

FRAGMENTY Z POLITIKY

Edvard Kožušník poděkoval přátelům za společné vzpomínky a společné příběhy

IVANA HASLINGEROVÁ

Nechce se tomu věřit, ale europoslanec a ředitel sdružení eStat Edvard Kožušník oslavil v pondělí 31. ledna 2011 v kruhu svých přátel v krásných prostorách *Písecké brány* na Hradčanech své čtyřicáté narozeniny. Za ta léta, kdy se svým sdružením bojoval přímo urputně proti byrokracii a zasazoval se o zavedení dnes již obecně známých a používaných *CzechPointů*, jsme o něm mnohokrát psali a věříme, že budeme psát i v budoucnu, zejména proto, že se nyní pouští do dalšího nelehkého úkolu, do boje za spojení České televize a Českého rozhlasu a za zrušení televizních poplatků. Dnes ho ale představujeme z jiné stránky, jako veselého a citlivého člověka, který myslí nejen na sebe ale i na své blízké.

„Pozval jsem sem všechny ty, jimž chci poděkovat za společné vzpomínky a příběhy, které jsem s nimi prožil. Jen to a nic jiného! O politice nechci dnes slyšet ani slovo. Doufám, že budeme nadále pokračovat na vytváření nových příběhů,“ pozdravil pan europoslanec pozvané hosty a dodal: *„Chtěl bych poděkovat všem, kteří přišli, ale přece jen bych některým chtěl obzvlášť poděkovat. Především své žene Lucce, Přemkovi Sobotkovi, Mirku Topolánkovi, Honzovi Kodešovi a všem spolupracovníkům, všem žákům, párovým tenistům i volejbalistům. Je to dohromady úžasná a nádherná parta.“*

Mezi gratulanty bylo ale i mnoho dalších politiků. Ministr Alexandr Vondra, poslanec Marek Benda, senátorka Alena Palečková, bývalý senátor Josef Pavlata, Igor Němec a senátor Petr Bratský, který přišel jako správný sportovec dokonce o berlích. A nemohl chybět ani blízký dlouholetý spolupracovník Edvarda Kožušníka ze sdružení eStat Zdeněk Zajíček, duchovní otec CzechPointů, který je jako 1. náměstek exministra vnitra Ivana Langra uvedl v činnost v celé republice. Samozřejmě na oslavě nechyběl ani dlouholetý přítel a spolupracovník Edvarda Kožušníka, současný ředitel kanceláře 1. místopředsedy Senátu Přemysla Sobotky Ivo Brokeš. Nechyběli ani pozvaní novináři. A co bylo velmi milé, Edvard Kožušník nezapomněl pozvat ani žákyně 5.A a 5.B, které před dvaceti lety coby osmnáctileté slečny učil. I to dokládá něco o jeho povaze.

A také to, že na své narozeniny nezapomněl ani na nešťastné děti: *„Všichni jsme zde ‚stále mladí‘ a zdraví. Ne všem se to ale daří. Proto bych chtěl veřejně přispět těm, kteří jsou mladí a mnohdy velmi mladí a nejsou zdraví. Jsem rád, že mohu pomoci nadaci Kapka naděje, která pomáhá dětem s leukémií a snaží se navrátit je do života, udělat z nich zase veselé rošťáky,“* uvedl pan Kožušník při otevření sbírky.

Kromě vzpomínání **se také pan europoslanec podíval do budoucna**. Lépe řečeno, udělala to za něj naše nejlepší kartářka Marie Holicerová *(obrázek vlevo),*

Redaktor Parlamentních listů Lukáš Petřík (uprostřed) a vydavatel revue Fragmenty Jiří Pancíř si povídají o tom, co je nového v Senátu, s jeho dlouholetým pracovníkem a ředitelem tiskového odboru Petrem Kostkou.

která měla na oslavě otevřenu svoji velmi navštěvovanou věštírnu budící asociaci s chýší jedovou. Karty mu přály. Čekají ho samé plusové peníze, takže ho prý neobere ani tvůrce superdaně Miroslav Kalousek. Je prý také skvělý milenec. *„To musejí posoudit jiní,“* zasmál se Kožušník a zeptal se španělsky na názor přítomné španělské manželky Lucie. Když kartářka protestovala, že nerozumí, a chtěla to slyšet v němčině, briskně spustil německy. Zda totéž, to již neprozradil. Na věštbu o nějaké tajné lásce se bránil pan Kožušník, že jsou spolu s paní Lucií už 20 let a mají se rádi pořád stejně. Když ale paní Holicerová kroutila zarputile hlavou, nezapřel ostříleného politika a vyklouzl z léčky slovy: *„Karty jsou stejná věc jako politika. Můžete říkat cokoliv a kdykoliv a je to vždycky trošku jinak.“* Takže zkušený politik vyklouzne nejen z mnoha kauz, ale dokonce i karty ošálí. Jedinou temnou stránkou karet bylo zjištění, že v jeho zaměstnání je něco, co by šlo přímo krájet. Když zjistila paní kartářka, že pracuje v Evropském parlamentu, pravila, že to dělá velmi nerada, ale musí konstatovat, že tam podle karet není dobrá atmosféra. Jak vidět, karty skutečně nelžou.

A nebyly by to narozeniny, aby na nich nebylo vše završeno překvapením nejsladším, které nesmí chybět u žádných narozenin. Ale ne ledajakým. Dortem, na němž byly vyobrazeny velké sportovní vášně oslavence – tenis a cyklistika. Připomínám, že na svou první europoslaneckou cestu do Štrasburku se vydal pan Kožušník na kole. Za zpěvu *„Happy Bee-Day To You! Milej Edo! Happy Bee-Day To You!“* sfoukl nejprve svíčky a pak byli přítomní hosté zvědaví, do čeho zakrojí nůž, zda do kurtu nebo do fota na kole. Nařízl základní lajnu, protože ta je podle něj nejdůležitější.

„Doufám , že se uvidíme, až budu slavit padesátiny,“ loučil se Edvard Kožušník s přítomnými v sále. Nevíme, zda toho, vzhledem k našemu věku, budeme ještě s manželem schopni, ale rozhodně slibujeme, že se budeme snažit popsat ve Fragmentech ještě mnoho *„společných příběhů“*.

Připíjím na zdraví panu Kožušníkovi a přeji mu, aby zůstal stále tím příjemným Kožušníkem, jakým byl dosud. Aby se z něj v tom Bruselu nestal škrobený normotvorce a euročlověk, ale aby i nadále bojoval proti byrokracii se stejnou vervou jako dosud. V osobním životě jemu i jeho krásné paní přeji moc a moc štěstí a lásky!

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

Pan Štěpánek, který se stal nyní spolupracovníkem Kožušníkova sdružení eStat, které se snaží o spojení ČT a Českého rozhlasu pracoval zřejmě i na oslavě neb ho bylo vidět neustále v rozhovorech s vlivnou členkou Rady ČT Danou Jaklovou.

„Honza Kodeš mi řekl: ‚Dokud na Vás stojí fronta, tak jste na tom dobře!‘“, smál se pan Kožušník při několikahodinovém přebírání dárků a gratulací, zatímco hosté se postupně věnovali zábavě a narozeninovému rautu.

Smrt byrokracyji!
® eStat.cz

FRAGMENTY Z POLITIKY

Pravda a láska – největší nepřítel pravice v ČR

IVANA HASLINGEROVÁ

- „Pravice je idea, pravice je svoboda. Pravice u nás ani v Evropě není. Pozvedneme-li křesťanství tam, kam patří, máme zde okamžitě pravici a naopak cestou ke svobodě musíme na křesťanství narazit." Petr Hájek
- „Chce-li pravice účinně hájit svobodu, musí hájit mravní řád neboli náboženství. Jinak bude pravice jen užitečným idiotem levice." Michal Semín
- „Než příslušnost k národu je pro nás mnohem důležitější příslušnost k západní civilizaci. I když se zdráhám říkat, že jsem proamerický, když je nyní v USA prezident, který tam je." Roman Joch
- „Primárně čeká pravici obhajoba národa před ‚Novým světovým řádem'. U nás ho prezentují Havlovci. Je na čase postavit se proti nim a vyhlásit jim válku!" Adam B. Bartoš

Takové a mnoho dalších názorů si vyslechli účastníci konference s příznačným názvem *„Hovory na pravici"*. Signatáři *„Manifestu D.O.S.T."* na podporu prezidenta republiky v jeho boji proti přijetí Lisabonské smlouvy, který tak pobouřil Antifu a především levicové pravdoláskovce, že někteří z nich navrhovali dokonce po předpokládaných vítězných parlamentních volbách socialistů upalovat jeho signatáře na náměstích (viz článek *„Na webu je seznam konzervativců určených k likvidaci"*), se na něm zamýšleli nad otázkou, před jakými úkoly dnes stojí pravice a jak má jednat, aby zůstala politicky relevantní a přitom neztratila svou identitu. Měli štěstí, že volby vyhrály seriózněji strany a mohou tak neupáleni vesele žít dál a dokonce si dovolit radit se o tom, jak provádět nejen u nás ale v celé Evropě skutečnou pravicovou politiku. Při poslechu jejich přednášek se dokonce zdálo, že je vyjádření paní Tydlitátové a podobných krvežíznivých dam, které si přály naložit s nimi jako za inkvizice s čarodějnicemi, povzbudily k ještě většímu úsilí. Přestože jsem vyslechla na podobná témata během porevolučních let mnoho seminářů, na tomto padaly opravdu nestandardní postřehy.

Pole přednášejících bylo opravdu hvězdné. Na obrázku zleva sedí Roman Joch, ředitel Občanského Institutu a poradce premiéra Petra Nečase, Petr Hájek, vicekancléř prezidenta republiky Václava Klause, Adam B. Bartoš, redaktor serveru prvnizpravy.cz, kterého za jeho postoje bezprecedentně vyhodila Mladá fronta DNES, Michal Semín, ředitel Institutu sv. Josefa, Ladislav Bátora, předseda Akce D.O.S.T. a moderátor semináře. (Název iniciativy D.O.S.T. vznikl jako zkratka ze slov Důvěra, Objektivita, Svoboda, Tradice)

Ladislav Bátora zahájil přednáškový večer vzpomínkou na českého národního buditele a liberálního politika, který spolu s Františkem Palackým a Karlem Havlíčkem patřil od 40. let 19. stol. k vůdčím organizátorům českého národního

života, Františka Ladislava Riegera. A pak již následoval večerní seminář, na kterém se přítomní hosté mimo jiné dozvěděli, že **pravice = svoboda.**

Podle Romana Jocha **pravice musí bojovat proti přebujelému státu, enormnímu zdaňování a přerozdělování, proti státu garantujícímu takový socialismus, kde všichni budou chudí.** Zde naše pravice prohrála, neboť současný stát zdaňuje a přerozděluje příliš a místo státu, kde všichni budou bohatí, jsme dospěli k socialistickému státu garantujícímu, že vlivem přerozdělování jsou všichni chudí. Pravice prohrává především z důvodu, že si kamarádi přidělují mezi sebou zakázky, a proti tomu je třeba bojovat. Druhým důležitým bodem, kde se liší pravice od levice, je podle doktora Jocha rodina. Zatímco levice volá *„dejte nám peníze a my Vám Vaše děti kolektivně vychováme a dáme jim zadarmo vzdělání“*, **pravice tvrdí, že by se měly děti vychovávat dle názorů rodiny, že žádný stát nemůže nikdy nahradit hromadnou výchovou rodinu.**

Joch dále varoval před pokusy o ustavení globální vlády. Při té příležitosti připomněl projev Václava Klause k 28. říjnu 2010 o smyslu našeho státu, který byl podle něj nejlepším projevem, jaký kdy pronesl. Zejména vyzdvihl stať, v níž varuje pan prezident před vznikem globální vlády: *„Není možné si nevšimnout, že se ‚integrační‘ snahy politických elit největších zemí světa stále více a rychleji přesouvají ze sociálně inženýrského projektování v rámci států a kontinentů na rozměr interkontinentální, vlastně celosvětový. I v tomto ohledu jsou současné na mnoha místech světa se vyskytující ekonomické problémy katalyzátorem a urychlovačem vývoje velmi problematického.“* Podle Romana Jocha jsou tyto integrační snahy světových elit opravdu velké nebezpečí.

Názor Václava Klause, že má být národní stát hlavním zdrojem naší suverenity prý ale nesdílí a pokládá ho za stylizaci: ***„Než příslušnost k národu je pro nás mnohem důležitější příslušnost k západní civilizaci.*** *Nejsme tak bohatí jako Švýcaři, abychom si platili vlastní armádu. Musíme proto být pod ochranou západní aliance. I když se zdráhám říkat, že jsem proamerický, když je nyní v USA prezident, který tam je. Celých 70 let západní pravice byla směrem zdůrazňujícím západní patriotismus proti komunismu a nacismu. Pro nás je nutné být součástí celého Západu,“* uvedl Joch a vysvětlil, proč chce být součástí Západu a nikoli Východu: *„Ruské pojetí svobody a smyslu života je odlišné od toho, co si pod tím představujeme my.* ***Jsme sice proti levicově liberálnímu modelu EU, ale v Rusku bychom nepřežili už vůbec.*** *Tři největší státníci Metternich, Bismarck a Disraelli tvrdili, že Rusko nesmí ohrožovat naší civilizaci. Vzpomeňme, jak žilo pod ruskou nadvládou Pobaltí.“*

„Pan Joch se zaměřuje k praktickým provozním věcem. Jde mu o provoz a ne o pravici. Pravice je ale idea. Když řeknu pravice, myslím současně na svobodu. To je základní rovnítko. ***Pravice = svoboda. Omyl je v tom, že vycházíme z předpokladu, že u nás pravice je. Já říkám, že není,“*** zdůraznil hned v úvodu Petr Hájek a doplnil, že kdykoliv hovoří o pravici, má na mysli pravici parlamentní. *„Z nás, co zde sedíme, bych velmi snadno utvořil pravicovou stranu, ale neměla by větší význam než Svobodní, při vší úctě k nim.“* Jadérko občanské pravice u nás vzniklo podle něj začátkem 90. let, ale bylo nakonec z Parlamentu odstraněno. Takže skutečná parlamentní pravice nemá u nás vliv.

S odchodem baronky Thatcherové skončila pravice i ve Velké Británii a v EU už vůbec neexistuje. Tam jsou hlavními představiteli křídla nazývaného pravicí David Cameron a Petr Nečas. Nečas je ctihodný člověk a **Cameron je zelená unionistická karikatura pravice. Relevantní pravice existuje pouze v USA** i přes všechny hrůzy jejich exponentů drtících ideu pravice v zámoří republikánským mainstreamem. Je to proto, že USA jsou nemrtvou společností, která umí produkovat jadérka občanského vzdoru, který se pokoušeli bezvýsledně umlčet neokonzervativci v čele s George W. Buschem.

„Pravice je v Evropě neznámý pojem,“ uzavřel Petr Hájek a hned si odpověděl, proč je tomu tak: *„Protože navykla státu blahobytu a jde jí velice těžko se z toho*

snu probudit. Evropa a zvlášť EU jsou v předrozpadovém stádiu. ***EU směňuje myšlenku svobody, čili pravici, za nabídky establishmentu.*** *Proto v ní není po pravici poptávka a vytváří se jakési levo-pravé spektrum. Probíhá tam podobný proces jako u nás v době totalitární formy socialismu, v níž jsme žili od února 1948 do listopadu 1989. Totalitární prvky vedoucí k podobné totalitě se v Evropě již objevují, ale většině občanů to zatím nevadí, nedotýká se jich to totiž tak silně, jako jsou okamžité ekonomické obavy a úzkosti. Až zjistí, že jde o jejich bytí, tak si na ideu svobody vzpomenou!"*

Co by měla pravice v této situaci udělat, kam by měla posunout společnost a proč je současná situace taková, jaká je? Podle Petra Hájka **je to proto, že evropská pravice je bez křesťanského rozměru:** *„Křesťanství v sobě přináší ideu svobody, neboli pravice. Jinak svoboda visí ve vzduchu, stává se libertanianismem, který se ptá jen po jedné stránce svobody. Ale svoboda je komplexní. Ne jen to, že člověk dojde k závěru, že ho socialisti štvou. V Evropě je, bohužel, křesťanství povadlé, unavené a mdlé.* ***Pozvedneme-li křesťanství tam, kam patří, máme zde okamžitě pravici a naopak cestou ke svobodě musíme na křesťanství narazit."***

V totalitních společnostech neexistuje svoboda, neboli pravice, ani křesťanství. Jakmile žijí lidé v nesvobodě, probíhá tam podobný proces jako u nás v době totalitární formy socialismu. Nejen u nás, ale ani v Číně nikdy nebyl a není komunismus, ale totalitní teze konfucialismu. Konfucialismus není ale křesťanská myšlenka, neobsahuje nic o transcedenci a nutně se tudíž vyhýbá projevům svobody. *„EU a USA si naivně myslí, že jejich vznešená mise musí tento domnělý komunismus porazit. To ale nejde. Je to jeden z jejich největších tragických omylů. Stejně tak je cesta ke svobodě v Rusku něco, čemu jako Evropané nerozumíme.* ***Ruské koncepce svobody jsou naprosto odlišné od evropských.*** *Doporučuji každému, kdo mi nevěří, prostudovat knihu ruského spisovatele N. A. Berďajeva ‚Dostojevského pojetí světa', kterou mi doporučil pan kardinál Špidlík,"* uvedl Petr Hájek.

Přes to všechno je pan vicekancléř optimista. Situace není sice veselá, pouhý fakt, že desítky let je svoboda v Evropě ničena a žijeme v Evropě s vrcholem v 18. století, není dobrý, ale i dříve byl ohrožen stát a svoboda nejrůznějšími způsoby. Bylo ohrožováno křesťanství a vždy se z toho dostalo. Transcendentní rozměr této naděje nám umožňuje říci, že žijeme rozměruplný čas.

Adam B. Bartoš zdůraznil, že musíme pracovat s faktem, že od roku 2004 a speciálně od roku 2009 nejsme suverénní země. **To, že jsme přijetím Lisabonské smlouvy přišli o suverenitu, byla zásadní prohra konzervativní pravice,** a proto jejím základním úkolem je snažit se ztracenou suverenitu získat zpět. *„Jak to ale provést? Co dělat? Co jsme udělali pro zachování suverenity?"* ptal se Bartoš a jeho odpověď je následující:

Akce D.O.S.T. bojovala do poslední chvíle za státní suverenitu. Nesmí v tom přestat. Bude to obtížné zejména proto, že navíc čelíme zásadnímu útoku na náš národ jako takový. Nejmocnější bankéři a miliardáři si dali za cíl zrušit národy a národní státy. Národ je pro ně nepohodlný. **Jsme svědky spiknutí, kdy světová miliardářská elita chystá plán celosvětové nadvlády – *Nového světového řádu* – a začíná ho aplikovat v praxi.** EU jako taková je výsledkem jejich spiknutí *par excellence*. Byla založena za politickým účelem, přestože stále licoměrně tvrdí, že pouze za účelem hospodářské spolupráce. Hlavního protivníka pravice je proto třeba hledat v *Novém světovém řádu*. **Absolutní prioritou pravice je obhajoba národa a lidské svobody.**

Národ tvoří rodiny, takže jde i o obhajobu rodiny. Heslem pravice musí být: ***„Za národ a za rodinu".*** Elity budují *Nový světový řád* desítky let. Máme vůbec šanci je dohnat? Máme, protože *Nový světový řád* si přeje jen pár lidí, byť mocných, ale mít svůj vlastní národ si přejí miliardy lidí na této planetě.

To, že se pravice s těmito trendy vzniku světového národa nezabývá, je trestuhodné. Jak ale máme bojovat u nás doma s Obamy, Söresi, Rockefellery..? To opravdu nejde, ale jde bojovat s jejich obdivovateli a spojenci, s jejich pátou kolonou v čele s Václavem Havlem. A zde se již dá dělat leccos. **Možná ani pan Havel neví, jaké zrůdnosti slouží.** On a jeho lidé obdivující tyto megalomanské světové elity a lichotí jim, že na ně promluví, jsou tím ale nebezpečnější než naši levičáci. **Za *„Pravdou a láskou"* se skrývá hlavní protivník české pravice.** Musíme proti ní postupovat a možná se v budoucnu budeme muset spojit i s levicí, abychom jejich šílenství zastavili. Bartoš nakonec vše shrnul do jasné věty: ***„Primárně čeká pravici obhajoba národa před Novým světovým řádem. U nás ho prezentují Havlovci. Je na čase postavit se proti nim a vyhlásit jim válku!"***

Tím, že nás ohrožuje nejen stát národní, ale i globální vláda – *Nový světový řád* – se manévrovací prostor pro pravici podle Michala Semína snižuje. Na rozdíl od vicekancléře Hájka si Semín myslí, že ***„Svoboda nikdy nemá povahu cíle. Je to jen prostředek k jeho dosažení, prostředek k dosažení mravního zákona, neboli náboženství.*** *V obci je maximálním dobrem to, z čeho mají prospěch všichni, a to je, jak moudře pravil již Aristoteles, ctnostný život. Pro svobodu z toho plyne závěr, že její hodnota je podmíněna mravním řádem."* Zásady dobrého života musí mít původ mimo lidský život. Mravní relativismus má proto pro svobodu fatální důsledky. Chápání svobody pod heslem *„Nevaž se, odvaž*

se“ podvrací stabilitu společnosti a státu. Má-li pravice hrát důstojnou roli, pak musíme uznat hodnotu mravního života. Pravice musí hájit instituci manželství, rodinu, právo na důstojný život i důstojnou smrt. ***„Chce-li pravice účinně hájit svobodu, musí hájit mravní řád, neboli náboženství. Jinak bude pravice jen užitečným idiotem levice,“*** uzavřel Michal Semín.

Po přednáškách vypukla diskuse trvající až do doby, kdy služba přišla uzavřít sál. Snad největší nesouhlas projevil k překvapení přítomných předseda *Svobodných* **Petr Mach**. *„Nesouhlasil jsem s mnoha tezemi. **Velmi ostře nesouhlasím ale zejména s tezemi Petra Hájka, že bez křesťanství nemůže být svoboda** a že není u nás poptávka po pravici. Pro naši stranu hlasovalo 38 000 lidí a pro ty je svoboda důležitá. Cožpak v Izraeli nemůže nastat svoboda jen proto, že není křesťanským státem?“* rozhořčil se Mach a doplnil, že nesouhlasí také s Michalem Semínem, že pouhá svoboda nemůže být cílem. *„Naše strana může mít svobodu jako cíl. **Nesouhlasím také s tím, že musíme tahat do politiky morálku.** Mravnost nejde politicky zavést, ta je na každém jednotlivci.“*

Petr Hájek se nedal: ***„V Izraeli nemůže být svoboda. Tedy svoboda evropského typu. Ne, ne!*** *Respektuji judaistický typ víry, ale není to svoboda našeho typu. Totéž platí pro Rusko a Čínu. Já za sebe věřím vývoji judaismu i Číny a touze jejich lidí po svobodě, ale žiji v Evropě stojící na křesťanských kořenech a pod pojmem svoboda rozumím něco úplně jiného než oni. **Rozumím Machově touze po svobodě, ale jeho názor, že je v naší veřejnosti touha po svobodě nesdílím.** Ostatně pouhých 38 000 hlasů pro jeho stranu je odpověď sama o sobě. To nestačí ani pro vstup do Parlamentu, natož na převahu v něm.“*

*„Nemyslím si samozřejmě, že by strana měla být polepšovnou na zmravnění společnosti. Politika je ale péčí o obec a nastoluje podmínky ke společnému životu. Občané očekávají, že ty podmínky budou spravedlivé. A spravedlnost je sama přece mravní kategorie. **Politika není sice nástroj k vynucování si mravnosti, ale tělo bez duše je mrtvé a politická obec bez podhoubí mravního také odumírá,“***

vysvětlil Petru Machovi svůj postoj Michal Semín.

Dušica Zimová se důrazně zastala Ruska. Podle ní k nám přišlo křesťanství z východu, zatímco západ nám přinesl Mnichovem utrpení větší než Rusko. *„V Rusku byla ale role církve vždy služebná. Putin chrání sice pravoslaví, ale chce zřejmě, aby bylo opět službou státu a pomohlo mu upevnit jeho moc,“* oponoval Roman Joch.

Na hlas z pléna, že si musí pravice hlavně stanovit priority, na jejich prosazování se sjednotit a nezahlcovat se podružnými dohady a že si musí stanovit jasnou vizi, reagoval Petr Hájek, že **vize je čistě levicový pojem. Proto ji pravice nemá:** *„Kam má někdo někoho vést, to ví jen Bůh, my obyčejní smrtelníci to neznáme. A také to samozřejmě ví levice (úsměv). Nám nezbývá, než být pokornými k dějinám a ke státu, toť vše. Na dotaz ‚Kde je vize pravice‘ proto odpovídám, že není nikde. To je ta svoboda.“* Tím udělal pan vicekancléř skvělou tečku za seminářem i diskusí k němu.

Sympatické bylo, že po skončení akce si přítomní mohli ještě mezi sebou popovídat v zamluveném salonku útulné restaurace u Valšů a tak seminář pokračoval v neformálním duchu do velmi pozdních nočních hodin. A jak jsem tak poslouchala rozhovory, daly by se shrnout následovně:

„Světové elity spolu s Havlovou pátou kolonou třeste se, my Vaší globální světovládu u nás nedopustíme! Chceme svobodu neboli pravici, rodinu jako základ našeho státu a náš stát jako základ svobody a mravnosti. Nechceme totalitární celosvětový socialismus!“

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

Na slova Jana Skácela (obrázek nahoře), že „Rusko nelze házet někam, kde není, neboť v roce 1905 v něm skončil carismus a pak vystupovalo jako demokracie...“ pouze všichni přítomní vykulili oči Na to neměl prostě nikdo slov (viz obrázky dole).

FRAGMENTY Z EKONOMIKY

EU plní Kjótský protokol účetními triky

VÍTĚZSLAV KREMLÍK

Varování pro nového ministra životního prostředí aneb virtuální problémy si žádají virtuální řešení.

Pane ministře životního prostředí, nevěřte materiálům, které vám předkládají úředníci a bruselská byrokracie. Neříkají vám všechno. Věděl jste například, že **většina evropských úspěchů v boji s klimatem jsou jen hrátky se statistikou?** Mějme to na paměti při rozhodování, zda podpořit evropské plány snížit emise CO_2 do roku 2020 o dvacet či třicet procent.

KLAUS JAKO HLAVNÍ BOJOVNÍK PROTI ZMĚNÁM KLIMATU

Environmentalisté se rádi chlubí tím, jak signatáři Kjótského protokolu plní své závazky a snižují emise. Jak je jejich eko-politika úspěšná. Ve skutečnosti se jen chlubí cizím peřím. **Česká republika své emise opravdu snížila, ale ne díky Kjótskému protokolu, ale PŘED Kjótským protokolem.** A nebylo to díky politice ekologů, ale díky rozpadu RVHP a souvisejícímu propadu výroby. Takže až se vás nějaký ekolog zeptá, kdo v ČR má největší zásluhy v boji s globálním oteplování, můžete s klidem odpovědět, že je to není Bursík nýbrž vlády Václava Klause. V roce 1985 vyprodukovala ČR 168 milionů tun CO_2, v roce 1990: 155 milionů tun CO_2 a v roce 1995 pouze 123 milionů tun CO_2. **V roce 1997 při podpisu Kjótského protokolu měla tudíž ČR emise o 20 % nižší než v roce 1990.** Protokol po nás přitom chtěl emise pouze o 8 % nižší než v roce 1990. Takže v okamžiku podpisu slibu byl slib už s předstihem splněn. To se to pak slibuje. A pak že stroj času neexistuje. Němci například přijali v roce 1997 Kjótský protokol. Potom odcestovali strojem času do roku 1990, zařídili Pád Berlínské zdi a následně zhroucení průmyslu NDR. A tak dosáhli snížení emisí CO_2 ještě před Kjótem. Chytré. Jako lék na iluze o kjótském protokolu doporučuji přečíst studii Johna Rosenthala *„The EU Connection in Climate Research."* Vydal ji Hoover Institution při Stanford University v Kalifornii.

SEI: ÚNIKY UHLÍKU PROTUNELOVÁNÍM

Další trik, který se používá k vytvoření iluze úspěšného boje s klimatem, je, **že fabrika se přestěhuje do ciziny. Nejlépe do Číny.** Říká se tomu *„carbon leakage"*. **Evropa své emise sníží, ale ony nezmizí, protunelují na druhou stranu světa.** Říká to studie Stockholm Environment Institute (SEI), kterou si objednalo britské ministerstvo životního prostředí (Defra). Británie snížila jakoby své emise o 18 % vůči úrovni z roku 1990. Když ale započteme i výrobu přestěhovanou do Číny, vidíme, že ve skutečnosti britské emise stouply o 20 %. Jde tedy o statistický švindl o rozsahu cca 40 %.

GAO: VÝKAZY EMISÍ CHYBÍ

V tom, kdo má jaké emise, jsme odkázáni na výkazy, které státy posílají. Podívejme se ale do zprávy, kterou v červenci 2010 vydal americký Government Accountability Office (GAO), což je úřad zajišťující informační servis americkému Kongresu. Přesnost vykazování emisí CO_2 je v Rusku asi plus mínus 40 %. **Poslední data, která dodala Čína, Indie a Brazílie, jsou z roku 1994.** Křivky globálních emisí CO_2 jsou tedy pouhé spekulace. Přesná čísla nikdo nezná. Jak můžeme vědět, že někdo něco opravdu snižuje?

IEA: ROSTE A ROSTE

Má snad někdo dojem, že po Kjotském protokolu 1997 se emise

CO_2 snížily? **I kdyby se Evropané vrátili zpátky do jeskyní, státy jako Čína a Indie to bohatě vynahradí.** Globální emise stejně půjdou nahoru. Na klimatické politice EU nezáleží. EU si stanovila závazek, že do roku 2020 sníží své emise skleníkových plynů o 20 % vůči roku 1990. Na webu *Zmenaklimatu.cz* najdete anketu, zda má EU tento svůj závazek zvýšit na 30 %. Co na tom? Tak či onak to nebude mít na světové klima vliv. EU je jen kapka v moři. Opakuji: Evropská klimatická politika nemá na klima vliv. Položme si tedy otázkou, co je jejím skutečným smyslem? **O co tu doopravdy jde?**

BIOPALIVA HORŠÍ NEŽ ROPA

Lobbisté prosadili dotace na biopaliva a tvrdili, že se tím sníží emise skleníkových plynů. Nebyla to zřejmě pravda. 21.dubna 2010 *Reuters* získala důkazy, že Evropské komise utajovala studii, podle které **biopaliva mají vlastně vyšší emise skleníkových plynů než ropa.**

Dále jak víte, **plocha na plantáže biopaliv se získává kácením pralesů**. Podivná ochrana přírody. A počátkem roku 2010 prasklo, že **to EU chtěla vyřešit tím, že plantáže účetně překlasifikuje na pralesy**. Problém zmizí tím, že se přejmenuje?

PAN MOLDAN A STERNOVA ZPRÁVA

Jiným trikem jak vytvořit dojem, že klimatická politika je hospodářským přínosem, je **kreativní účetnictví *à la* firma Enron. Hovořím o Sternově zprávě, kterou ostře zkritizoval držitel Nobelovy ceny za ekonomii William Nordhaus.** Britská vláda si tuto zprávu objednala jako analýzu, co by stálo globální oteplování a zda se vyplatí proti němu bojovat. A vyšlo z toho, že snižovat emise je hračka a je to hrozně levné a účinné. Kdo ví, kolik nás mají stát dotace na solární elektrárny a o kolik se má zdražit teplo, musí si nad Sternovou zprávou ťukat na čelo. Přitom vliv na klima je nula celá nic.

Lord Stern neumí do pěti počítat, jak se říká. On téměř ignoroval diskontování! Když to zjednoduším, tak **on se domnívá, že cena peněz se nemění.** Jenže to se mýlí. Před padesáti lety televizor bylo luxusní zboží pro bohaté, zatímco dnes stojí zlomek měsíční výplaty. Podle Sterna však televizor v roce 1950 stál totéž co v roce 2000. Asi nebyl dlouho nakupovat. IPCC navíc zařadila Sternovou zprávu až po uzávěrce, tj. obešla vlastní předpisy. **IPCC obešla recenzenty.** Žádnou vědeckou kontrolou (peer-review) Sternova zpráva neprošla ani při vydání ani v IPCC. Kontrola kvality? To v IPCC neznají.

Je otřesné, že Bedřich Moldan, ředitel *Centra pro otázky životního prostředí Karlovy university (COŽP)*, Sternovu zprávu veřejně chválil. Součástí COŽP je přece sekce pro výzkum ekonomických dopadů klimatických změn. Zajímalo by mne, co tam dělají? Za co je platíme? Proč naše politické představitele před Sternovou zprávou nevarovali?

Podívejme se raději, jak vypadají racionálnější expertízy:

Dánský statistik **Bjorn Lomborg píše: *„I kdyby se každá průmyslová země včetně USA zapojila do Kjótského protokolu a plnily se závazky celé století, nemělo by to ani za sto let prakticky žádný vliv. Globální oteplování by se tím do roku 2100 snížilo jen o 0,15° C. Přitom náklady by činily téměř 100 miliard ročně po celých sto roků.“*** O britských plánech snížení emisí o 30 % do roku 2020 Lomborg uvádí, že by se tím globální oteplení oddálilo asi o týden.

VÝZVA MINISTERSTVU

Evropská klimatická politika tedy nefunguje a nemá na klima vliv. Jde jen o virtuální úspěchy, asi jako když kdysi kolchozy předstíraly, že překračují plán.

Většinu z toho, co čtete výše, jsem řekl už v září 2010 panu Zámyslickému z Ministerstva životního prostředí na semináři VEU *„Možnost snížení emisí skleníkových plynů z pohledu ČR“* v senátu ČR. Zdál se zaskočen, z Bruselu jim nic takového neřekli. Bodejť by jo. Doufal jsem, že si tyto údaje ověří a že výše uvedené zprávy GAO, SEI a dalších vydají na křídovém papíře, aby naši zákonodárci byli informováni. Bez správných informací parlament nemůže dělat správná rozhodnutí. **Věřím, že kdyby fungoval tento informační servis, parlament by nikdy nemohl schválit biopaliva.**

Před několika lety MŽP sponzorovalo vydání Al Gorovy dezinformační agitky *„Nepohodlná pravda“* a vydali dokonce též onu obskurní Sternovu zprávu. Podle mne **je na čase přestat veřejnost mystifikovat a začít ji poctivě informovat.**

Dodnes jsem nezaznamenal, že by MŽP na tyto skutečnosti nějak zareagovalo. Pokud tedy pana Zámyslického potkáte, připomeňte mu to prosím, pane ministře. Děkuji.

Snímek Fragmenty: Jiří Pancíř

References:

Roger Harrabin. UK in delusion over emissons. BBC 31. července 2008. http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/7536124.stm

Who is to blame for China's pollution. 24. února 2009. http://www.allgov.com/ViewNews/Whos_to_Blame_for_Chinas_Pollution_90224

Robert Watt. Carbon dioxide emissions associated with UK consumption increase. 2. července 2008. http://sei-international.org/news-and-media/1276-carbon-dioxide-emissions-associated-with-uk-consumption-increase

John Rosenthal. The EU Connection in Climate Research. Stanford Unviersity – Hoover Institue – Policy Review No. 162. http://www.hoover.org/publications/policy-review/article/43291

CO2 emissions from fuel combustion – Highlights. 2009 Edition. International Energy Agency. (tabulky na str. 23 a 44) http://www.iea.org/co2highlights/CO2highlights.pdf

Climate Change: The Quality, Comparability, and Review of Emissions Inventories Vary Between Developed and Developing Nations. Government Accountability Office. 30. července 2010. http://www.gao.gov/new.items/d10818.pdf

CO2 emissions from fuel combustion – Highlights. 2009 Edition. International Energy Agency. http://www.iea.org/co2highlights/CO2highlights.pdf

George Monbiot. Climate change enlightenment was fun while it lasted. But now it's dead. Guardian 20. září 2010. http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2010/sep/20/climate-change-negotiations-failure

Rubrika: Na kordy - Bedřich Moldan versus Petr Hájek o klimatických změnách. Tyden.cz, 21. února 2007. http://www.moldan.cz/cze/stranka.php?ID=214

William Nordhaus. Stern Review of the Economics of Climatechange. 3. května 2007 http://nordhaus.econ.yale.edu/stern_050307.pdf

FRAGMENTY Z EKONOMIKY

Euro nepřijímat a nesanovat krachující státy EU

IVANA HASLINGEROVÁ

Zasedání vědecké rady Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické (VŠE) proběhlo pod taktovkou jejího nového děkana Doc. Ing. Miroslava Ševčíka, CSc., v opravdu hvězdném obsazení. Před přednáškovou síní, kde zasedání probíhalo, byly již hodinu před zahájením takové zástupy studentů, že jsme se obávali, že se přes ně do posluchárny neprobojujeme. Tak obrovský zájem budili samozřejmě přednášející v čele s prezidentem republiky Václavem Klausem, ale jistě i téma přednášky *„Budoucnost eura očima státníka, centrálního bankéře, ministra financí a akademického ekonoma“*, které v posledních měsících hýbe nejen ČR, ale celou Evropou. Naše republika měla sice to veliké štěstí, že skupina ekonomů, z nichž většina byli právě přednášející panelisté, dokázala přesvědčit neekonoma Miroslava Kalouska, že přijetí eura za současného stavu ekonomiky by bylo pro nás pohromou. Na jedné z přednášek pořádaných Liberálním institutem v ČNB přiznal, že je rád, že se nechal přesvědčit, že by zbrklé přijetí eura bylo pro naši ekonomiku velmi nebezpečné.

Naše zem se díky nepřijetí eura vyhnula národnímu bankrotu a koruna se stala jednou z nejstabilnějších světových měn, která po celých deset let mírně roste. To ale neznamená, že problematická situace v okolních zemích se jí netýká a že ji politici a především centrální bankéři nemusejí sledovat. Naopak. To, že posiluje v zemích eurozóny (EZ) pouze německá ekonomika, je velmi varovné. Němci budou určitě požadovat, aby v pomoci krachujícím zemím eurozóny nezůstali sami, aby se na ní podílely i ostatní prosperující země, mezi něž díky dobré měnové politice patří i naše republika. To, že jsme zatím euro nepřijali, na věci nic nemění, protože jsme se pro vstup do eurozóny zavázali a výzva pana prezidenta a Centrální banky naší vládě, aby se pokusila žádat o vyvázání z tohoto slibu, bude velmi těžce prosaditelná. Vláda bude mít co dělat, aby prosadila alespoň odmítnutí snah Německa zatáhnout nás do hrazení cizích dluhů bankrotujících států eurozóny (EZ). **Peníze nemohou téci neustále od zodpovědných států k nezodpovědným.** Ale vraťme se k tématu semináře a k názorům panelistů:

„Když se dívám na název dnešní vědecké rozpravy ***‚Budoucnost eura očima státníka, centrálního bankéře, politika a akademického ekonoma‘*** *a na své tři spoluřečníky, pak vylučovací metodou docházím k závěru, že jsem zde pravděpodobně za státníka. Tedy za toho, o kterém se předpokládá, že tématu rozumí nejméně a od něhož se právě proto vlastně téměř nic neočekává. Je pravda, že státnictví není žádná specifická profese a nepředpokládá tudíž žádné zvláštní znalosti. Státník by měl mít ale postoj založený na respektu k entitě, kterou reprezentuje, v mém případě k českému státu. Jsem proto přesvědčen, že* ***státníka by mělo zajímat, zda stát musí či nemusí mít vlastní***

měnu," uvedl s úsměvem **Václav Klaus** a hned si odpověděl, že stát mít vlastní měnu sice nemusí, ale vždy musí být zodpovězena otázka, zda je to pro stát výhodou či nevýhodou. A pak již se na vše díval pohledem akademického ekonoma a centrálního bankéře, pohledem profesí, které před vstupem do politiky zastával:

„Bruselští politici zavádějí změny znamenající radikální posun od evropské měnové unie (EMU) k evropské fiskální unii (EFU) a k evropské politické unii (EPU). *Je otázkou, zda mohou fungovat EFU a EPU na úrovni kontinentu bez radikální centralizace veškerého rozhodování a bez společné měny. EFU i EPU fungovat mohou, ale bez demokracie, tedy jedině za cenu vytvoření autoritářské evropské centrální vlády.* ***Euro pokračovat bude****, ale za cenu rozsáhlých fiskálních transferů a vnitrokontinentálního přerozdělování (EFU) a za cenu opuštění parlamentní demokracie ve prospěch EPU. A to všechno* ***bude zaplaceno dlouhodobou stagnací evropské ekonomiky.*****"**

Rozpad EZ považuje prezident Klaus za dětinský a fatální omyl. Žádného z politiků EU, s nimiž sedává v Bruselu, prý tato myšlenka ani na setinu sekundy nenapadla. Jsou naopak připraveni přinést jakoukoliv cenu za udržení eura. Ani v kuloárech to nikoho nenapadne. Obává se proto, že **po dobu našich životů bude ekonomika živořit se stagnujícím eurem.** Pan děkan Ševčík protestoval: *„Panu prezidentovi při setkáních bruselští politici neřeknou, že se bojí zániku eura. Museli by totiž přiznat, že měl pravdu od začátku, a tu radost mu neudělají, to mu nemohou přiznat. „*

*„**Aby nedošlo k nedorozumění.** To, že prognózuji vznik EFU, dělám velice nerad. Bude ubírat stále víc fiskální svobody státům EU.* ***Bojuji proti euru i trendům, které v EU vznikají. Trvám na tom, že euro je a od počátku bylo riskantním politickým a jen druhořadě ekonomickým projektem****. Když se mne ptala kancléřka Merkelová, zda přijmeme už konečně euro alespoň do roku 2015, odpověděl jsem, že by se při podobných otázkách měla zamyslet, zda bude tehdy ještě euro platit.* ***Bohužel vnímám realitu v EU, která prostě k EFU spěje.*** *Každé zasedání Evropské rady je posunem k tomuto cíli. Jde jen spekulovat o tempu růstu tohoto procesu,*" reagoval pan prezident.

V okamžiku zavedení eura státy plnily Maastrichtská kritéria a proto jeho zavedení nevedlo k okamžitým ekonomickým poruchám. Nejde ale jen o okamžitý stav ekonomik zemí přijímajících novou měnu, ale o jejich dlouhodobý vývoj. Bruselští politici si při přijímání eura neuvědomili, že v dnešním světě a ani v dnešní Evropě neplatí *„zákon plánovitého a proporcionálního rozvoje národního hospodářství"*, který byl právě na VŠE dlouhá desetiletí doby totalitárního socialismu vyučován. *„Kdyby tady studovali, nevěřili by mu. O to byli ochuzeni,"* usmál se Klaus a pak již vážně pokračoval: ***„Proto bruselští politici přijali mylný předpoklad harmoničnosti ekonomického vývoje v čase, což bylo jejich přímo školáckou chybou. Ekonomika zemí eurozóny se po zavedení eura samozřejmě harmonicky a proporcionálně nevyvíjela, a proto by dnes řada zemí potřebovala úplně jiné měnové kursy, než s jakými do EZ vstupovala."***

Podle viceguvernéra ČNB **Mojmíra Hampla,** pokud jde o budoucnost eura, je možné skoro všechno. Situace v EZ se mění před očima jako pohyblivý terč. Neustále v ní probíhají diskuse o tom, jak upravovat stávající smlouvy EU, aby bylo možno si mezi státy EZ pomáhat. *„Pokud se ale bude neustále některá země zachraňovat, bude to nejen drahé, ale vnese to navíc politickou nenáladu. Vzájemná pomoc může přitom probíhat jen do chvíle, dokud silnější země mají peníze. Silní jsou však už jen Němci a proto se na problémy EZ musíme dívat jejich očima.* ***Němci říkají, že milují euro, ale ne důsledky eura****. Je to, jako bych řekl, že miluji svoji ženu, ale nedokáži s ní žít,"* uvedl Hampl a připomněl slova Hermana van Rumpuye ještě z doby, než se stal *„presidentem EU"*, že *„Pouze tržně určované měnové kurzy mohou správně odrážet fundamentální zákony ekonomiky"*. A jelikož žádné jiné než kurzové přizpůsobení jsme nevymysleli, měl by se jich držet. Ať již vývoj dopadne jakkoliv, **vznikne rozhodně nakonec jiná EU než ta, do níž jsme se v roce 2004 zavázali vstoupit.**

Pro mnohé bylo kdysi velkým překvapením, proč energický a nebojácný ekonom **Ivan Mikloš,** který jako slovenský ministr financí zavedením opravdové rovné daně nalákal do země velké množství investorů, čímž ji dostal z předchozího ekonomického zaostávání, usiloval o rychlé zavedení eura na Slovensku. Nyní jsme se dozvěděli: *„Velmi dobře jsem si uvědomoval možnost neudržitelnosti eurozóny při nástupu socialistů, ale zvyšování daní jsem se bál ještě víc.* ***Z dlouhodobého hlediska je zvyšování daní pro ekonomiku větším nebezpečím než euro.*** *Hlavní výhodu eura jsem tehdy viděl v tom, že euro vynutí zodpovědnou fiskální politiku i na nezodpovědných socialistických vládách, které přijdou po nás. Budou muset držet kurzovou stabilitu a nebudou mít čas zrušit rovnou daň."*

Celosvětová ekonomická krize je podle Mikloše problémem světové keynesiánské politiky. Euro je jen součástí tohoto procesu. Řešením problémů EZ je buď přerozdělování peněz, na což nestačí peníze, nebo tvrdé rozpočtové omezení a státní bankroty. Ivan Mikloš souhlasil s panem prezidentem, že snaha o zavedení EFU je evidentní. Podle něj je to ale reál-

né nejdříve za 4 roky. Jako člen EKOFINU ví, že proces posunu k EFU je těžkopádný hlavně proto, že by EFU mohlo znamenat tlak na státní bankroty. Všude v EZ vzrostly enormně dluhy a EFU by znamenala stále více přerozdělování. Pokud jde o jednotnou politikou unii EPU, je to podle něj proces reálně přímo nerealizovatelný. Stačí prý si vzpomenout, jak byl tento proces těžký při slučování Německa. Je prý nerealizovatelný i ekonomicky. *„Neumím si z pohledu politika představit takovou EFU, která je pro realizaci EPU nutná. **Odmítám jednotnou fiskální a politickou unii,**“* uzavřel Mikloš.

Při přednášce pana Mikloše se mi vybavila slova pana prezidenta na jednom semináři jeho *Centra pro ekonomiku a politiku: „Závidím Slovákům Ivana Mikloše“*. Pokud bude tento ekonom přednášet ekonomiku na VŠE, je to zárukou opravdu vážné změny VŠE a patří za to dík panu děkanovi Ševčíkovi, že ho na svou katedru získal.

*„Společná fiskální politika předpokládá vznik superstátu. Proto si eurokrati přejí společnou měnu. Přejí si, **aby se EU stala Státní plánovací komisí,**“* zdůraznil Miroslav Ševčík. EZ jde zachránit jen za nepředstavitelných nákladů stovek miliard eur. **Fond finanční stability EU stojí 310 mld. eur. Irsko dostalo 100 mld. eur.** Francouzské i německé banky by měly z pádu eura velké škody, proto ho i přes tyto potíže zachraňují. *„Euro bych ponechal v několika zemích, kde byli již před jeho vznikem zvyklí na silnou měnu, tedy v Německu, Rakousku, Belgii, Nizozemsku a Lucembursku. Ostatní země budou potřebovat cizí pomoc. Friedman dal Eurozóně 1 až 15 let života. Já říkám, že jí nepomůže nic a nyní jsme ve druhé třetině jejího zániku,“* uzavřel Ševčík.

Pan prezident reagoval, že má podobné názory jako řečníci, ale ne identické. Jedna věc je naše přání, jiná je realita. Vznik EFU je krok, který nastane fakticky strašně brzy, není-li to už dneska. To není šílené, to je realita. A kdo prý mu nevěří, má si přečíst *„velmi poučný a strašně kritický“* článek Jacquese Delorse and his boys ve Financial Times, kde se mj. tvrdí: *„Teď je móda škrtat v rozpočtech. Asi je to národní potřeba, ale rozpočet EU musí růst!“* Zásadně nesouhlasil se slovy Mojmíra Hampla, že Němci mají rádi euro, ale neradi ho chtějí platit: *„Možná německé věrchušky, ale Němci jako národ ho rozhodně rádi nemají. Měl jsem přednášku o euru na univerzitě v Pasově a děkan fakulty mi k mému šoku sdělil, že mne může ubezpečit, že můj kritický názor na euro je názor 100 % profesorů u nich a 90 % v celém Německu. Referendum by v Německu nevypadalo pro euro nadějně.“*

„Když mluvím o euru ve vztahu k německému národu, tak mám na mysli politickou elitu, která začala věřit, že je euro dobré. A právě to mne znervozňuje,“ vysvětlil pan Hampl a souhlasil s panem prezidentem, že **EFU bude, i když to opticky bude vypadat jinak. Peníze za dluhy se dají na jednu hromadu a náklady ponesou státy společně, aniž jednotlivé země budou muset zrušit svá Ministerstva financí.**

Ať již vznikne EFU, nebo ne, a ať budou Němci sanovat krachující státy EZ ze strachu z rozpadu EU, nebo ne, **podstatné je, že koruna nám funguje výborně a nemáme žádný důvod převzít špatné euro a s ním i náklady na sanaci krachujících států.** A co je velmi důležité, že pro toto stanovisko má vláda širokou podporu naší veřejnosti. Česká veřejnost věří své koruně nesrovnatelně více než Poláci złotému, Maďaři forintu nebo Lotyši svému latu. Dobře se to dá ukázat na hypotékách a úvěrech. Češi prostě své měně důvěřují. Důvěra české veřejnosti a také mezinárodních investorů v korunu je unikátní věc. Důsledky této důvěry mají velmi pozitivní efekt pro naši prosperitu. **Koruna už 20 let posiluje oproti dolaru, libře, marce a nyní i euru.** Když začalo fungovat euro, tak bylo k mání za 36 korun českých, nyní je k mání za 24,50. Inflace u nás je už několik let nižší než v eurozóně a úrokové sazby jsou z toho důvodu také nižší. Na rozdíl od USA, Británie, Irska, Belgie, Španělska a mnoha dalších států nemusela česká vláda zachraňovat ani znárodňovat při poslední krizi žádnou banku. Proto je jasným závěrem: **euro nepřijímat a nepodporovat krachující státy eurozóny.**

A ještě poslední věc. Zárukou, že budou studenti informováni na fakultě pana Ševčíka odborně a s předstihem, je to, že jmenovací dekrety do vědecké rady převzali opravdu významní odborníci působící na prestižních pozicích ve státních institucích či jako poradci v otázkách hospodářské politiky: Prof. Ing. Václav Klaus, CSc., prezident republiky, Ing. Ivan Mikloš, ministr financí SR, skvělý a nebojácný ekonom, který zavedl na Slovensku rovnou daň, čímž ho vyvedl z ekonomického velepropadu, Ing. Miroslav Singer, Ph.D., guvernér ČNB, a viceguvernéři ČNB Prof. Ing. Robert Holman, CSc., Ing. Pavel Řežábek, Ph.D., Ing. Mojmír Hampl, Prof. Ing. Kamil Janáček, CSc., hlavní analytik KB a člen bankovní rady ČNB, Doc. Ing. Jiří Schwarz, CSc., člen NERVu, Prof.Ing. Karel Dyba, CSc., Ing. Dušan Tříska, CSc, Doc.Ing. Tomáš Ježek, CSc. a další. Není divu, že se na obrázku vlevo pan děkan tak spokojeně usmívá.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

Tomáš Matonoha alias Tomi Paci to rozbalil v TOP HOTELU Praha

Jiří Pancíř

FRAGMENTY Z EKONOMIKY

TOP HOTEL Praha ukončil poslední sezónu v opravdu velkém stylu. Herec brněnského HaDivadla Tomáš Matonoha známý např. ze seriálů *Rodinná pouta, Strážce duší, Comeback,* jakož i z televizních i filmových her, prozářil slavnostní večer opravdu ve stylu jemu vlastním. V televizi jsme ho již viděli v roli moderátora např. při předávání výročních cen za televizní tvorbu *Elsa* nebo *Miss ČR* či při moderování vlastního pořadu děti. Nejstaršího Luciána, adoptovanou holčičku Sáru a předškoláka Štěpána.

„Ať si pan Dobřichovský obléká třeba i pana prezidenta, mně stejně sluší obleky od něj nejvíc," smál se Tomáš Matonoha a prchal na molo se slovy, že tam někde bude předvádět modely i jeho choť a on se přidá. Přítomné dámy tím poněkud zklamal, neb to vypadalo, že se chystá provést nejméně striptýz či nějaký kousek hodný Tomi Paciho z Novácký Comebacku.

Udělám cokoli. **Člověk si ale říká, že televize může zkreslit a že má zřejmě vše dopředu naučené, byť to vypadá jako jeho vtipná a momentální reakce. Byli jsme tudíž právem zvědavi, zda je tak pohotovým moderátorem se smyslem pro humor i přímo na jevišti. A nezklamal. Je. Člověk by ani nevěřil, že spolu s manželkou herečkou Lucií Benešovou vychovává tento dandy tři**

Gala večer, který pořádala spolu s TOP HOTELEM Praha i společnost „*Chairman Style*" doktora Dvořáka a „*DD*" Dany Dobřichovské, probíhal v *TOP HOTEL Prague Congress Centre*, které je ideálním místem pro kongresy, konference, meetingy, semináře, symposia, koncerty, výstavy a další akce. Člověku se nechce věřit, že se nachází v místech bývalé vietnamské ubytovny Košík, kam se bál mnohý Pražan vkročit i za dne natož večer. Majitel TOP HOTELU Praha, Ing. arch. Vladimír Dohnal, dokázal navrhnout a vybudovat v těchto místech největší hotel nejen v ČR, ale v celé EU, čímž prokázal, že musí být nejen výborný architekt, ale i člověk manažersky velice zdatný. Málokdo totiž tuší, jak obtížné to v počátcích měl. Bývalí vedoucí pracovníci *Fondu národního majetku* a později *České konsolidační agentury*, kteří jen přihlíželi, jak bývalí majitelé areál ubytovny devastují a rozprodávají, chtěli o něj pana Dohnala právě v okamžiku, když jej přebudoval na čtyřhvězdičkový hotel, připravit. Ten ale nakonec ustál nechutné soudní spory a přitom dokázal vše zrealizovat sám, bez státních pobídek a dotací. Psali jsme o tom v článku Vladimír Dohnal: „*Jsem hrdý, že státu nic nedlužím, naopak stát dluží mně.*"

Hotel, který se řadí pravidelně mezi 100 nejúspěšnějších firem roku, je proslaven vynikající kuchyní nejen u nás, ale i v cizině. Na ambasádě v Berlíně pořádal

Majitel hotelu pan Dohnal spolu s generálním ředitelem Radkem Dohnalem a generální ředitelkou hotelu Albion Danou Ficlovou vítají shromážděné hosty

slavnostní oběd pro 600 diplomatů. I tentokrát si hosté pochutnávali např. na kalifornských křepelkách s omáčkou z lesního medu, na srnčí kýtě s omáčkou demi glass, panence plněné gorgonzolou a šunkou, medailónkách z krůtích prsou v domácím bramboráku, jarní nové rýži, bažantích prsou s omáčkou z lesních plodů, lososu, závitcích ze pstruha po mlynářsku, pečené jehněčí kýtě na medvědím česneku a rozmarýnu s výběrem omáček, kančí roládě plněné houbami a na množství nejrůznějších studených delikates a cukroví…

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

FRAGMENTY Z EKONOMIKY

Bilderberg buduje „Jedinou světovou korporaci, s.r.o.“ neboli „Nový světový řád“

Yveta Valová

U příležitosti 20. výročí založení nejstaršího klubu podnikatelů po sametové revoluci u nás, *Golem Clubu*, kde v minulosti hovořili například Václav Klaus, Jan Fischer, Milan Knížák, Arnošt Lustig či Eduard Janota, uspořádalo sdružení *Reformy.cz* zajímavou konferenci věnovanou třem zásadním tématům. Předně informacím o megalomanské skupině *Bilderberg,* které nestačí, že se zasadila o vybudování evropské vlády a evropské integrace v podobě EU, ale snaží se vybudovat globální celosvětovou síť obrovských kartelů, které budou řídit životní podmínky ostatního lidstva – „*JEDINOU SVĚTOVOU KORPORACI, S.R.O.*“ Buduje „*NOVÝ SVĚTOVÝ ŘÁD*“. Dále se konference věnovala ekologickým podvodům v EU, které stály všechny země v ní sdružené nehorázné peníze a přivedly většinu z nich na pokraj státních bankrotů. V neposlední řadě pak ekonomickým problémům našeho státu a EU, jakož i otázkám svobody jednotlivce v nich. Svoboda ostatně byla pojítkem všech referátů, protože bez ní není možné vybudovat žádný efektivní systém řízení.

Prostor pro konferenci na půdě *Golem Clubu* zprostředkoval Martin Košut, člen Golem Clubu a místopředseda sdružení *Reformy.cz*. Pro ty, kteří ještě *Reformy.cz* neznají, připomínám, že je to organizace, která má nehynoucí zásluhy o přeložení videí předsedy frakce *Svoboda a demokracie* v Evropském parlamentu a předsedy *Strany za nezávislost Británie (UKIP)* Nigela Farage, předního evropského euroskeptického státníka předpovídajícího šťastný a veselý rozpad EU, k němuž se hlásí mimo jiné Petr Mach se svými *Svobodnými*. Ostatně předseda sdružení *Reformy.cz* Vít Jedlička je předseda jejich Královéhradeckého krajského sdružení.

Martin Košut uvítal přítomné připomenutím, že kromě toho, že *Golem Club* slaví 20. výročí od založení, je tomu již 222 let od největšího sociálního experimentu ve Francii, který začal heslem, že každý člověk se rodí svobodný, a který totálně zklamal. Od té doby se svoboda jaksi stále zmenšovala. Zřejmě proto, že **každý sociální stát je postaven jako obrovské letadlo, jehož pasažéry jsou občané.** Na cestě letadlem sledují programy, které jim pustí letecká společnost. Slyší tudíž jen samá pozitiva a nepomýšlejí, jak se dostat z letadla ven. Sdružení *Reformy.cz* se snaží tyto otupělé a zhlouplé pasažéry vrátit zpět do reality. Chce, aby se zamysleli nad tím, zda letí se správnou společností a z čeho budou platit letušky, kterých je více než pasažérů. Chce, aby se zamysleli nad tím, jak dlouho ještě vydrží letět bez vydělávání peněz na pohonné hmoty a kolik let by si měli odsedět lidé, kteří letadlo řídí, až se letadlo zřítí bez paliva k zemi. „*Reformy.cz se nesnaží dostat do kabiny letadla. Jsou zde od toho, aby naučily cestující v leta-*

dle přemýšlet. Proto pořádají i tuto konferenci věnovanou pobytu v letadle zvaném EU či chcete-li globalizovaný svět. Neočekávejme odpovědnost od politiků. Musejí zaujmout pasažéry. Neočekávejme neočekávatelné. Odpovědnost je na nás občanech," uzavřel pan Košut.

Skupina Bilderberg usiluje o celosvětovou nadvládu

Konferenci dodala na prestiži především účast celosvětově známého investigativního novináře **Daniela Estulina,** autora knihy *„Skutečný příběh skupiny Bilderberg"*, která byla přeložena do více než 50 jazyků a jíž se prodalo přes 3,5 milionu výtisků, jakož i knihy *„Los secretos del Club Bilderberg"*. Přednesl referát *„Globální vláda, s.r.o."* Ano, týž referát, který přednesl 1. června 2010 v Evropském parlamentu na pozvání poslanců z Faragovy skupiny *Svoboda a Demokracie*. **Tím že Daniel Estulin odhalil problematiku *„utajované-neutajované"* skupiny Bilderberg, se stal uznávaným odborníkem na skutečné pozadí evropské integrace.** Výraz *„utajovaném-neutajovaném"* jsem použila proto, že skupina Bilderberg není fakticky tajným sdružením, ale v médiích se o ní téměř nic nedočteme. Nezve totiž novináře na svá setkání, která se konají pod rouškou setkání přátel světové smetánky. Za zdmi přísně střežených hotelů rozhoduje tak tato elitní skupina světových bankéřů, průmyslníků a jimi vybraných politiků a šlechty v čele s Davidem Rockefellerem o globálních záležitostech bez vědomí občanů.

V České republice se hovoří o Bilderbergu především v souvislosti s předsedou TOP 09 Karlem Schwarzenbergem a exprezidentem Václavem Havlem, kteří jsou jejími členy. Speciálně Václav Havel je oblíbenec Rockefellera, za nímž jezdí často do USA.

Daniel Estulin odhalil, že právě **Bilderberg stojí za celou evropskou integrací včetně tragické evropské měnové unie.** Zjistil, že právě jeho členové byli příčinou dosazení do funkce *„evropského prezidenta"* Hermana Van Rompuyho, který je účastníkem jejich schůzek. Sjednocená Evropa je pro ně ale už málo. V současnosti se snaží postupy, které si vyzkoušeli na sjednocování Evropy, uplatnit i v celosvětovém měřítku. **Nestačí jim již jedna evropská vláda a jeden president, ale mluví o jediné celosvětové vládě, s jedinou světovou bankou, jedním ministerstvem financí, zdravotnictví a i přes evidentní omyl, s eurem jakožto jedinou světovou měnou.**

„Vážím si prezidenta Klause. To je důvod, proč jsem přijel do ČR. Málo politiků má cit pro vlastní nesmrtelnost jako on. Většina z nich jsou mravní bankrotáři. Když se musejí rozhodnout, zlomí se a obětují zájem lidstva na oltář vlastní marnivosti či krátkodobého osobního zisku. Bez lásky ke spravedlnosti a lásky k pravdě nemá ale člověk žádnou hodnotu. Teprve když v sobě nalezne onu motivaci a morálku, pak se staneme mravně neporazitelnými. Lidé, ze kterých vyzařují tyto mravní kvality, nesou na sobě pečeť nesmrtelnosti," uvedl hned v úvodu své přednášky Daniel Estulin a doplnil: *„Skutečným vůdcem, zvláště v těžkých dobách, je člověk, který splňuje výše uvedené mravní ideály. A tím je v ČR Klaus. Lidé jako Barroso, Van Rumpuy, Jean Claude Juncker či Dominique Strauss-Kahn se dají naopak sotva pokládat za nějaké vůdce. Vlastně je sotva můžeme pokládat za lidské bytosti. Alespoň v tom smyslu, že člověk je loajální ke svému druhu a usiluje o dobro lidstva."*

Co je zač skupina Bilderberg?

A pak se již věnoval pan Estulin vysvětlení, co je zač skupina Bilderberg: *„Ve světě mezinárodních financí se pohybují dva druhy lidí. Jedni, kteří události vytvářejí, a druzí, kteří na události reagují. Ty, kteří reagují, dobře známe. Jsou početnější a zdánlivě mocnější, jsou to politici. Skutečnou moc však třímají ti, kteří události vytvářejí, ti, kteří vytvářejí finanční systém. A v samém středu globálního finančního systému je finanční oligarchie, kterou v naší době reprezentuje Skupina Bilderberg."*

Estulin zdůraznil, že to není tajná společnost ani satanistické žido-zednářské okultní spiknutí, i když řada lidí je ve svých infantilních fantaziích tak vidí. Je to systém propojených finančních, politických, hospodářských a průmyslových zájmů. Způsob setkávání se zástupců různých finančních institucí, které reprezentují nejmocnější a nejagresivnější finanční zájmy ve světě. **Jde jim o vytvoření globální sítě obrovských kartelů, mocnějších než jakýkoli národ na Zemi, které budou řídit životní podmínky ostatního lidstva.** A v tuto chvíli proto představují pro lidstvo doslova smrtící koktejl. Členům *Skupiny Bilderberg* nejde o budování *„jediné světové vlády"* nebo *„nového světového řádu"*, jak si řada lidí myslí, ale o budování firmy ***„JEDINÁ SVĚTOVÁ KORPORACE, S.R.O."*** Pro tuto korporaci se vžil obecně název ***„Nový světový řád."***

Pan Estulin varoval před podceňováním vlivu skupiny Bilderberg: *„Mnozí občané namítají, ať si sní páni miliardáři o ovládnutí světa, stejně to není jednoduché a zůstane jen u snů. Nejsou v praxi nebezpeční. Není tomu tak.* ***Bilderbergové mají dlouhodobé cíle a jsou nebezpeční v tom, že sdílejí společné informace o penězích.*** *Vzpomeňme například na ropnou krizi v roce 2008. Barel ropy stál 150 dolarů a z ničeho nic rychle klesl na třicet. To bylo způsobeno Bilderbergem, který předpověděl, že pokud by byla cena ropy 150 dolarů za barel, poničí se Čína, pokud ale bude za 30 dolarů, zničí se Rusko. Čína je ekonomický nepřítel, Rusko vojenský – má atomovou bombu. Proto je nebezpečnější. A takto mohou ovlivňovat velkoplošně všechny státy i velmoci světa."*

Pro rozvoj společnosti je nutný národní stát a vzdělání. Bilderberg se snaží oboje zničit.

Estulin podtrhl důležitost národních států a vzdělání pro rozvoj společnosti.

Středověk skončil podle něj ve chvíli, kdy vznikly moderní novověké instituce – národní státy a univerzity. K tomu došlo v roce 1439 ve Florencii. Jak se tyto instituce kdekoli v Evropě objevily, změnily všechno. Proč? Protože tyto změny zvýšily tempo rozvoje států. Žádný národ si nemohl dovolit zůstat pozadu a musel tento vývoj následovat. Prvním úspěchem byla Francie za Ludvíka XI., který zdvojnásobil příjmy Francie na hlavu a porazil nepřátele Francie. Ludvíkův úspěch vedl ostatní státy, aby napodobily jeho model národního státu. Například Anglie Jindřicha VII. a další. **Národní stát má proto absolutní právo na suverenitu a na legitimní odpor proti nenechavým útokům nadnárodních uskupení.** Tato jeho legitimita pramení z toho, že občanům poskytuje základní služby. Stará se o blaho občanů, chrání jejich základní práva. Tyto služby, které poskytuje národní stát, žádné jiné těleso zajišťovat nemůže. Národní stát je proto nenahraditelný ve své funkci zajistit všem lidem právo žít podle svého a nikoli jen jako chovný dobytek. *„**Zničit národní stát je proto samo o sobě zločinem proti lidskosti!**“* zdůraznil Estulin.

Bilderberg chce podle Estulina vládnout pomocí internacionálního finančního systému řízeného mezinárodními bankéři. Jeho říše má být, a již fakticky je, nad králi či prezidenty. Nechce, abychom byli chytřejší, protože pak bychom mohli pochopit, že nás nevlastní. Ví, že moc vládců totiž pochází jen z ochoty mas nechat je vládnout. A čím je masa nevzdělanější, tím se lépe ovládá. Nevzdělaní lidé žijí ve společnosti bez budoucnosti jako zvěř. Proto jeho členům vyhovuje **vzdělání orientované na výdělek** – jde o záludné potlačování tvůrčích sil lidské mysli. *„Každá generace lidstva by měla být ale krokem kupředu. Měla by na tom být lépe než generace předchozí, co se týče moci, poznání i kultury. Jediným mravným smyslem vzdělání by mělo být rozvíjet celou populaci, aby dosáhla patřičné úrovně vědeckého a mravního poznání. Takový systém vzdělávání bohužel kvůli Bilderbergu nemáme,“* hněval se Estulin na skupinu Bilderberg, která se snaží národní státy a vzdělání zničit.

Podle něj neexistuje jakákoli morální omluva pro to, co skupina Bilderberg dělá – osobovat si absolutní právo ochromit národní státy a vytvořit nadsvětovou organizaci se soukromými oligarchickými pravidly. To byl vždy základ fašismu a komunismu. Hitler chtěl také řídit všechno shora dolů v obří Říši a víme, kam to dospělo: ***„Plán na vytvoření jediného evropského superstátu pod soukromou vládou finančních oligarchií, byl cílem každého fašistického hnutí 20. století.*** *Od původního synarchického hnutí až k Hitlerovi, Mussolinimu, přes Pan Evropskou Unii a Sira Oswalda Mosleye. Vždy však součástí tohoto plánu byla diktatura nad celou Evropou řízená skrze mocenskou infrastrukturu a vymazání národních republik z dějin, tak jak to nyní chce EU.“*

Jedním z nebezpečných bodů projektu superstátu EU je zjevně *Lisabonská smlouva,* nástupce evropské ústavy. Jedním z triků, jak ji udělat stravitelnější, bylo prezentovat ji jako nutný předpoklad evropské identity. Jako vyvážení agresivního amerického vlivu ve světě. To je ale vědomá lež.

Bilderberg chce zničit EU krizí

Dnešní svět je tedy řízen nadnárodními monetárními systémy, nikoli národními měnami s vlastními kreditními systémy. V EU jsou vlády ovládané zájmy *Evropské centrální banky.* Máme tu tedy skupinu národů, kterým vládne tato soukromá banka. Patřit k této skupině je podle Estulina šílenství!

Evropský bankovní systém je pozůstatkem feudální společnosti. Maastricht vyloučil možnost vytváření neinflačních produktivních kreditních národních systémů. Důvodem, proč máme finanční krizi, není tudíž fluktuace finančních trhů. **Finanční problém je v tom, že jsme v hyperinflačním režimu.** Když si vezmete celkový objem peněz dávaný do oběhu a uvážíte-li procento, kolik z těchto peněz je kryté reálnými hodnotami, zjistíme, že klesá prakticky k NULE. A zdroje, na kterých produkce závisí, se rozpadají.

Hospodářská krize z 30. let americké kapitalisty nezničila. Naopak. Byla to událost vytvořená, aby se bohatí stali ještě bohatšími. Krize v USA sloužila pouze k přerozdělení bohatství. *„Pokud vlastník domu nesplácel dluhy, dům získala banka. Takto nadělala Bank of America své miliardy při zabavování nesplacených domů v letech 1929-37. Velká deprese nezničila americké kapitalisty, ale udělala bohaté ještě bohatšími. Majetek se z rukou obyčejných lidí přesunul do rukou těch, kteří již bohatí byli. Nevěřte ani na okamžik, že by současnou krizí nějak utrpěli ti nejbohatší. Naopak,“* uvedl Estulin.

Bilderberg se proto snaží bublinu o krizi ještě více nafouknout. Místo toho, aby nechal Řecku či Irsku reorganizovat svůj peněžní systém, má jejich dluhy vykoupit EU. Chce po EU, která prochází vlastním finančním krachem, aby si v této chvíli ještě naložila na hřbet nesplatitelný dluh, který mimochodem Řekové ani další země NIKDY nemohou splatit, **čímž URČITĚ zničí EU.** A dělá to úmyslně, protože nikdo, ani Barosso, jakkoli je to idiot, nemůže věřit, že by se Řecko, Irsko, Portugalsko či Španělsko daly zachránit. Vykládá nám například, že euro musí být zachráněno. Že prý krach eura by zničil EU. To je lež. **Bilderberg si na projektu EU vyzkoušel, co přináší vznik superstátu a nyní ji již nepotřebuje, protože chce vybudovat celosvětový superstát a ten nepotřebuje silné kontinenty.**

Zbavme se byrokratů v Bruselu!

*„**Zbavme se byrokratů z Bruselu! Vyhoďme je na dlažbu. Jsou neschopní. Jsou k ničemu!** Za celý svůj život tito lidé neudělali nic užitečného. Vykopněme Barossa, který na střední škole propadl z dějepisu. Zbavme se té zmoklé slepice jménem Van Rumpuy. Ne proto, že je zbytečný. Ale protože je to zlý člověk a je velmi nebezpečný. Není to poprvé, co si nikým nemilovaný, zakrslý zlovolný mužíček prokousal členstvím v Bilderbergu svou cestu do útrob moci. Místo slabé a dysfunkční evropské monetární unie se můžeme vrátit zpět k systému nezávislých národních republik. K Evropě vlastenců,“* vyzval Estulin a doplnil: *„**Měli bychom být bratrstvím národů, suverénních republik – spojených společným cílem prospívat lidstvu.** Dokud lidstvo nedospěje do věku rozumu, dokud bude historie řízena jen hrstkou těch, kteří z důvodů dobra či zla kormidlují osud lidstva jako honák, který žene stádo dobytka z pastviny na pastvinu, pak se může stát, že nás místo na pastviny zaženou na jatka.“*

Evropská ekologická nepolitika je jeden velký podvod

Otázkám evropské ekologické nepolitiky se věnoval historik a překladatel

Vítězslav Kremlík. Odborník, který se zabývá vlivem klimatických změn na dějiny lidstva, který se účastnil klimatické konference v Kodani a po aféře Climategate založil web *Klimaskeptik.cz*. Se svými klimaskeptickými názory se dostal až do Senátu a jako člen české delegace na nechvalně známé jednání IPCC v Paříži. Vzhledem k rozsahu článku a odbornosti přednášky, odkazujeme čtenáře na její plné **znění *„EU plní Kjótský protokol účetními triky“*.** Pouze si neodpustím uvést její závěr, kdy reagoval na smích v sále: *„Nemohu za to, že přednáška nabírala místy humorný tón. Klimatická politika Evropské komise je prostě k smíchu. **Ale až kvůli pseudovědě přijdete o svoje peníze, on vás humor přejde!**“*

Tehdy se to zdálo úsměvné, ale nyní, kdy díky 17% zdražení elektřiny kvůli 10 000 vysoce dotovaným fotovoltaickým elektrárnách nás úsměv přešel. Těch 17 % není překlep. Vláda si pouze nedovolila oznámit takové zdražení elektřiny, a tak její cenu zvýšila *„jen“* o 5 % a ostatní vybere na zvýšeném DPH a dalších komoditách. Kdyby to bylo z jiných důvodů, člověk by se uskromnil a pochopil to, ale jen kvůli tomu, aby se po dvacet let splácelo nehorázným zeleným podvodníkům celkem 500 mld. Kč, to je na defenestraci. Ne této vlády, ta to nezpůsobila, ale těch předchozích. Podpisy pod smlouvami jsou panů Paroubka a Topolánka.

Prosperita je druhotným efektem svobody. Svoboda je nejvyšším cílem!

Po skončení přednášky pana Kremlíka povstal podnikatel Martin Křížek s tím, že reflektuje na informace uvedené panem Kremlíkem a po vzoru kancléřky Merkelové, která chtěla *„plantáže na biopaliva“*, které vznikají kácením pralesů, překvalifikovat účetně na *„pralesy“*, aby je mohla dál budovat, předává předsedovi *Svobodných* Petru Machovi *„horké kuličky“*, jak přejmenoval ve své firmě ekologisty zakázané Edisonovy žárovky, aby je mohl nadále legálně vyrábět.

*„Vidím, že jste pojal zákaz výroby žárovek, pardon horkých koulí, Evropskou unií po svém, ale nebojte se, Svobodní Vás budou navštěvovat ve vězení. Ať si v podobných zákazech klidně EU pokračuje, ale bez nás. Je to kontinentální pokus pro globální jurisdikci. Lidé chtějí žít v prosperitě a míru, ale málokdo si uvědomuje, že je k tomu nutná svoboda. Bez ní to prostě nejde. **Svoboda není prostředkem k nejvyšším cílům, ona je cílem sama**. EU si může zavádět globální blaho, ale nezakáže nám nevinnou žárovku,“* poděkoval Petr Mach a chopil se mikrofonu a by přednesl svůj referát ***„Prosperita jako druhotný efekt svobody“.***

Podle ekonoma **Petra Macha** by mnoho lidí rádo slyšelo jednoduchý lék na oddlužení státu a nastolení věčného blahobytu. Například, že stačí odstranit korupci, ušetříme a bude všem blaze. To je ale hluboká mýlka. Korupce je důsledkem nesvobody, dává moc úředníkům. **Nestačí proto zamezit korupci a dávat zjištěné nedostatky na web.** ***„To je nebezpečná chiméra, stejně jako když nacisté tvrdili, že viníkem poválečného zbídačení Německa jsou židé.*** *Podobně jako EU nestačí k prosperitě pouhá nepřítomnost muslimů. Nemám rád islám, je to hloupé náboženství, ale pouhým vypuzením muslimů nebude EU prosperující. Musí si do stanov nadřadit princip osobní odpovědnosti. Prosperita je druhotný efekt svobody. Bez toho, abychom byli aktivní, se tak nestane.*

Pan Košut hovořil o letadle. Mne napadla známá hra Letadlo. Stačí se připsat a poslat kapitánovi peníze a deseti dalším to poslat. Dopadlo to výdělkem jen pro toho prvního. Ostatní pouze přišli o tu stovku. Globální stát je takovým letadlem,“ uvedl Mach a dodal: *„Náš*

*stát jede na dluh a vymýšlí absurdity. Že zřídí státní penzijní fond, ten bude kupovat státní dluhopisy a bude důvěryhodný. Státy EU jsou na pokraji bankrotu a Němci ze strachu pádu evropského projektu navzdory explicitnímu zákazu sanování krachujících států jim poskytli půjčky. Obávají se, že toto schéma pomoci však může Německý ústavní soud prohlásit za protiústavní, a tak se domluvili, že změní Lisabonskou smlouvu a dodají do ní odstavec, že „státy eurozóny si mohou pomáhat“. Nemuselo by to ale projít. Proto chtějí využít toho, před čím Svobodní varovali, že v Lisabonské smlouvě (LS) stojí, že **Evropská Rada může pozměnit LS i bez ratifikace, pokud se nezvýší pravomoci EU. Tak tam napsali, že tato změna, které její pravomoci zvyšuje, zvýšením pravomocí není.** Novináři to vzali a tuto lež papouškovali. Stačí jen věci vhodně nazvat... Když však zkrachují Itálie a Španělsko, zkrachuje celá EU.“*

EU je podle Macha nereformovatelná zevnitř, je nutné z ní odejít. Současně ale nevystupovat z EHP, protože, jak zdůraznil: *„Nejsme izolacionalisté. Chceme volné prodeje. Měli bychom vstoupit do EFTA jako Švýcaři a Norové a zajistit si tak volný obchod s padesáti státy světa. Boj za svobodu je trvale nekončící boj. Měli bychom uzákonit ústavně platné pravidlo vyrovnaného rozpočtu. Státy eurozóny zvýšily zadlužení o 14 procentních bodů. Švýcaři ne. Jsou tedy v ledasčems vzorem.“*

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

GALERIE ÚSPĚŠNÝCH OSOBNOSTÍ

Dvořákovi Pavouci tančí na všech stráních světa

IVANA HASLINGEROVÁ

Tančící ***Svahové sekačky Spider,*** neboli ***Pavouci***, firmy ***„Dvořák-svahové sekačky s.r.o“,*** pracující na dálkové řízení radiem dokáží jako jediné na světě posekat i velmi svažité pozemky, které se dosud daly udržovat jen ručními křovinořezy či kosami. Jejich patentovaný systém pohybu, tzv. ***„tančící krok“,*** je činí světově unikátními zařízeními pro údržbu zeleně. Není divu, že je o ně zájem již ve 40 zemích světa a že sklízejí jedno ocenění za druhým. Na celé věci je ale zajímavé to, že tento přelomový stroj vymyslel po práci skromný havlíčkobrodský rodák Lubomír Dvořák a s pouhými pětatřiceti zaměstnanci vyrábí a exportuje do takřka celého světa. A co víc, sekačky jsou nejen technickým unikátem, ale mají tak hezký a přímo roztomilý design, že je porota zařadila mezi nejlepší české výrobky roku 2005 a byly vystaveny dokonce v pražském Design Centru a v Bruselu na výstavách designu. Člověk má při pohledu na ně nutkání je přímo poplácat jako něco živého. Není divu, že vynálezce a výrobce těchto roztomilých a pracovitých *Pavouků* byl *Národní hodnotitelskou komisí* v soutěži *Manažer roku* oceněn titulem ***Manažer odvětví „Výroby technických a technologických produktů“*** pro naši republiku, při jehož předání jsme byli v pražském paláci Žofín přítomni. Jsme rádi, že si ve svém hektickém životě nalezl čas pro naši návštěvu jeho podniku v Havlíčkově Brodě a mohli jsme se ho zeptat, co vše stálo za tímto jeho světovým úspěchem. A pan Dvořák vzpomínal:

Od dětství mne přitahovala strojařina. Začínal jsem jako strojní zámečník v havlíčkobrodském Zetoru. Chtěl jsem jít na střední školu, ale soudruh personalista ze Zetoru trval na tom, že mne na školu nedoporučí, pokud se nestanu kandidátem KSČ, tak jsem raději nikam nešel a znechucen jeho jednáním jsem odešel i ze Zetoru a nastoupil v mlékárně. Po revoluci v roce 1989 jsem okamžitě začal přemýšlet, jak si splním svůj sen věnovat se vymýšlení a výrobě strojů. Nejdříve jsem musel ale vydělat nějaké peníze. V té době docházelo k velkému budování rozvodů plynu a telekomunikací. Zakoupil jsem si z půjček od známých první bagr a začal jsem spolu s jedním zaměstnancem budovat ve městě plynovody. Jezdil jsem rozpadlou Škodovkou 1203 a prodali jsme s manželkou, co jsme jen mohli. Časem jsem nashromáždil finanční prostředky a začal přemýšlet o tom, co bych mohl začít vyrábět. Určitě to nebudou stavební bagry, protože na to je potřeba mnoho peněz do začátku, nebudou to ani obráběcí stroje, s nimiž nemám zkušenosti. Můj zrak mířil na údržbu šikmých svahů kolem námi vybagrovaných kanálů, které jsme vyhrabávali pro potrubí. Řekl jsem si: *„Co kdybych vyrobil sekací zařízení, u kterého by operátor nemusel trpět strachem z překocení a nemusel by dýchat spaliny z jeho motorů?“* A tak jsem si po práci začal kreslit na rýsovacím prkně první návrh dálkově řízené svahové sekačky. Nevěděl jsem, že bude mít takovou budoucnost, pouze mne to velmi zajímalo a bavilo. Když jsem konečně mohl navštívit patentového zástupce v Pelhřimově, bylo pro mne povzbuzením, že se mne po chvíli zeptal, zda by nemohl být spoluautorem. Druhý impuls, abych to dotáhl do konce, přišel z Německa, odkud přijel majitel velké obchodní firmy a chtěl ji spojit s naší výrobní továrnou. Říkal, že sekačka vyvolala v Německu obrovské nadšení, že je prý hudbou budoucnosti. Byla to tehdy pro mne lákavá nabídka, ale něco mne zrazovalo od spolupráce s ním. Založil jsem si proto 1. července 2004 svoji vlastní *Společnost Dvořák-svahové sekačky, s.r.o.* Ukázalo se, že jsem se nepletl. Bylo to takové osudové setkání, kdy z velkého kamaráda vznikne konkurent. Spojil se s jinou firmou, která nyní vyrábí podobný výrobek a aby obešla náš patent, jeho sekačky jezdí na pásech.

❋ **Na pásech? To si někdo nechá rozjezdit zahradu malým tankem?**

Také doufám že ne. Nicméně jeho stojí výroba mnohem méně. My cestu prošlapali. Platili jsme drahý vývoj vysílačky a dalších věcí, zatímco on je jen nakoupil. Nic neriskuje.

❋ **Říkal jste, že Vaše sekačka vzbudila u německého kolegy velký obdiv. To ve vyspělém Německu něco podobného tehdy neexistovalo?**

Ne. Jsme v dálkovém kosení svahů a kopců opravdu průkopníci, a to

nejen v Německu ale na celém světě. Věc vzbudila tak obrovský ohlas, že většina věhlasných světových prodejců nás oslovila sama. A to nejen prodejců, ale i výrobců sekaček. Hned na první výstavě v Rakousku nás oslovil jeden z největších světových výrobců golfových sekaček - anglická společnost **RANSOMES JACOBSEN** - spadající pod americký gigant **TEXTRON**. Nabídli nám, že převezmou naše zařízení pod jejich hlavičkou *Ransomes*. My tenkrát byli rádi, že máme takového zájemce a rozjeli jsme výrobu *Pavouků*. A podobně vznikaly další projekty pro export našich sekaček do dalších 40 zemí světa. Pouze kolem 15 % jich prodáváme v ČR.

❋ **Abyste mohl sekačky vyvážet, musíte je mít patentované nejen pro ČR, ale i ve světě. To je ale velmi nákladná záležitost. Nebo se mýlím?**

Nemýlíte. Pro firmu naší velikosti je to proces nejen složitý a zdlouhavý, ale i drahý. V ČR se náklady na patentování pohybují v řádech desetitisíců. Na poli Evropy a dalších zemí už se jedná o statisíce. Nejhorší je ale neskutečná zdlouhavost celého procesu.

❋ **Exportujete do 40 zemí. Na které destinace jste nejvíce hrdý?**

Z ekonomického hlediska jsem rád, že jsme získali Austrálii, zemi s obrovským potenciálem. Mají tam neuvěřitelné problémy se suchou trávou, která je přenašečem požárů a jejíž obrovské plochy nejdou sekat křovinořezem. Zajímavými klienty jsou pro nás rovněž největší letiště Spojených států v Atlantě, americká armáda, Disneyworld ve Spojených státech, závodní okruh NASCAR ve floridské Daytoně, královský golfový klub v Monte Carlu, NASA na Floridě. A bonbónek nakonec: Kaskádovitý pozemek u své rezidence udržuje s pomocí našich *Pavouků* majitel slavné anglické lodi Queen Elisabeth II.

❋ **Díky pracovním cestám se dostanete do řady zemí a můžete proto porovnat podnikatelské prostředí v nich…?**

V zemích, kde je rozvinutý kapitalismus, se na podnikatele dívají jako na schopného člověka, jehož činnost je pro okolí přínosem. U nás se naopak na podnikatele dívají jako na člověka, který se snaží získat co nejvíce prostředků pro své blaho a přeji mu bankrot. Kvůli této rozdílné mentalitě je českých firem bez cizího kapitálu velmi málo, a to je škoda nejen pro stát, ale především pro nás pro všechny.

❋ **Co všechno Váš *Pavouk* dovede, že je o něj takový zájem?**

Předně je výhodné, že se s ním pracuje jako s modelem autíčka. **Stojíte na kopci s vysílačkou a od jara do zimy náš *Pavouček* pracuje za Vás.** Sekačka je konstruována tak, aby si poradila s náletovými dřevinami, keřovým porostem a dlouhodobě nesečenou trávou. Je proto neocenitelná zvláště při údržbě škarp a sekání svahů kolem komunikací, zatravněných skládek, fotovoltaických elektráren, elektrických rozvoden, letišť, horských hotelů ale obecně všech komunálních ploch. Jen se rozhlédněte, kolik svahů, kopců a protihlukových valů je jen v Praze a jak by *Pavouk* pomohl jejich údržbě. Nebo kosení a údržba břehů řek. Tam je sekačka jištěna navíjecím lanem, aby vinou nešikovnosti obsluhy nespadla do vody, podobně jako rolba na horách. Svah se sklonem 45 stupňů ale vyjede bez problémů.

❋ **Zatím ale vyrábíte jen velké *tarantule*, což takhle malé *pavučenky* či *křižáčky*. Vždyť i mnoho zahrádkářů by rádo sedělo na lavičce uprostřed zahrady a hrálo si s řízenou sekačkou?**

Sekačka Spider ILD02, kterou jste přirovnala díky jejím rozměrům k *tarantuli,* je samozřejmě vhodná především pro profesionální využití. Vím ale o zájmu zahrádkářů a vyvíjíme proto pro ně i minisekačku, jak Vy říkáte *pavučenku,* se 60cm záběrem. Američané zase naopak chtějí, aby byla co největší a měla dokonce i sedačku pro případ přejezdu z jednoho pozemku na druhý. Proto pro ně vyvíjíme velkou sekačku na dieselový pohon, přímo *sklípkana* Theraphosa blondi (největší pavouk na světě, pozn. redakce).

❋ **Není ale tato sekačka příliš těžká, neponičí půdu?**

Není. Její nízká hmotnost je zajištěna výrobou většiny dílů z lehkých ušlechtilých slitin a pohon všech čtyř kol zajišťuje maximální šetrnost k přírodě. Sekačku tak lze bez obav využít dokonce i při údržbě mokřadel a pozemků v chráněných krajinných oblastech. Ani do nich se nepropadne díky své malé váze.

❋ **A kolik toho poseče? Je při svém tanci dostatečně rychlá?**

Větší model za hodinu poseká takovou plochu, jako patnáct lidí s křovinořezem. Díky tomu je finanční návratnost rychlá. Navíc svého řidiče neohrožuje pádem ze svahu, zplodinami z motoru ani vibracemi organismu. V klidu si sedí na kopci a *Pavouček* za něj pracuje.

❋ **Když již jsme u finanční návratnosti. Kolik stojí Vaši *Pavouci*?**

Tarantule stojí půl milionu, *Pavučenka* 120 000 Kč. Poměrně vysoká cena je dána také tím, že jsme celých šest let nemohli rozšířit jejich výrobu kvůli vedoucí havlíčkobrodského Odboru životního prostředí Ing. Martě Gerthnerové.

❋ **Slyším dobře? Namísto aby kolem Havlíčkova Brodu byly všude transparenty o světovém unikátu jejich vynálezce a aby Městský úřad jásal nad příjmem do městské pokladny z daní z rozvíjejícího se podniku, tak Vám háže nějaká jeho bezvýznamná úřednice klacky pod nohy?! Co jste jí udělal, že takto vražedně jedná vůči městské kase?**

Nic. Ani jsem ji do té doby neznal. Když jsem zjistil, že je zájem o naše sekačky větší, než na co nám stačí stávající provozní hala, chtěl jsem před šesti lety začít stavět novou výrobní halu. Z odboru pro životní prostředí se proti tomu vzedmula obrovská vlna odporu pod záminkou, že prý hala nezapadá do krajinného rázu. Komunikace s paní Gerthnerovou nás stála mnoho peněz kvůli nejrůznějším posudkům, museli jsme si na to najmout dokonce speciální odbornou sílu. Nakonec se to dostalo až na Ministerstvo pro místní rozvoj, které vše vrátilo s tím, že konečné rozhodnutí je v kompetenci starostky města paní inženýrky Jany Fischerové, v současné době poslankyně Parlamentu. Tu jednání paní Gerthnerové pobouřilo a vydala souhlas ke stavbě. Chovala se skvěle. Kdyby neučinila rozhodnutí v náš prospěch, nehnuli jsme se z místa.

❋ **Takže konec dobrý, všechno dobré a hala bude?**

I když doufám, že díky zásahu tehdejší paní starostky budeme snad moci začít

halu nakonec stavět, rozhodl jsem se mezitím část výroby přesunout na Floridu do Orlanda. Ona totiž paní Gerthnerová stále protestuje, že prý nedošlo ke společnému rozhodnutí jí se starostkou a že tudíž nebude rozhodnutí ministerstva ani starostky akceptovat. A já potřebuji klid k práci a ne ztrácet čas hadrkováním se s nějakou úřednicí. Spalovací motory kupujeme stejně v Americe a tak je nebudeme muset vozit sem z Ameriky, ale rovnou je zamontujeme na místě. Navíc značka *„Vyrobeno v USA“* je pro Američany důležitá.

❋ **To ale bude velká finanční ztráta nejen pro Havlíčkův Brod, ale i pro celou ČR. Mít světový unikátní výrobek a nesmět ho vyrábět ve vlastní zemi, zatímco se staví kolem všech našich měst montovny pro cizince jako na běžícím pásu. Nerozmyslíte si to ještě s tou Amerikou?**

Ne. Šest let doprošování se jedné hloupé ekologistky mi stačilo. Byl to ztracený čas. Moje firma by byla podstatně dál. Jen kvůli neexistující výrobní hale nemůžeme vyrábět sekačky, o které je ve světě obrovský zájem.

❋ **Tím ale bude Havlíčkův Brod ožebračen o mnoho peněz do rozpočtu…**

To ať si vyřídí jeho občané s paní Gerthnerovou. Její Odbor životního prostředí je velkou brzdou pro rozvoj města. A to nejen jednáním se mnou.

❋ **Jak ale s těmito ekoteroristy může místní úřad pohnout, když v EU není povolen trest zastřelením. Šlo by vůbec nějak tyto nebezpečné lidi umravnit, aby nebránili rozvoji našeho průmyslu?**

Podle mne by to šlo zavedením legislativní změny, která by striktně zamezila tomu, aby o tak zásadních rozhodnutích rozhodoval jen jeden člověk. Pak by se nemohlo stát, že když například jedna dáma na životním prostředí prohlásí, že se jí výrobní hala nelíbí, odejde jejich investor do ciziny. Navíc investor místní, který má město rád.

❋ **Je to až neuvěřitelné, kam všude sahají chapadla těchto ekoteroristů. Vzpomínám, jak před několika lety si stěžoval generální ředitel společnosti Subterra Peter Kuchár, že díky nim stály prodlevy výstavby tunelu pražského tunelu Mrázovka dvě miliardy korun a nikdo z politiků ani nemukl. Kdyby zavedli pro ně zákon platný ve Francii, podle něhož když se prokáže, že neměly pravdu při bojkotech staveb, platí ušlou škodu a seberou jim vše včetně kol, přešel by je elán takto ožebračovat stát. Líbil by se Vám takový zákon i u nás?**

Ten tu chybí strašně. To by se panečku teď pani Gerthnerová prohnula. To bych jí vyčíslil škodu nejen za ušlý zisk pro nás, ale pro město!

❋ **Obraťme raději list a mluvme o něčem příjemnějším. Není možné si nevšimnout kamarádské atmosféry, která panuje ve vaší továrně. Ještě se nám nestalo, aby při příchodu zaměstnavatele do výrobní haly by se na něj parta zaměstnanců přímo vrhala s dotazy a on nemohl téměř projít do pracovny. Firma vyzařuje přímo auru nadšení a spokojenosti. Jak to děláte?**

Pokud je tomu tak, jsem rád. Bez spokojeného týmu schopných spolupracovníků nejde ani ten sebelepší nápad realizovat. Jsem rád, že se mi podařilo získat neobyčejně schopné a zapálené mladé lidi, kteří rádi cestují po celém světě a stále něco vymýšlejí. Dobré vztahy s partnery pokládám za mnohem důležitější než peníze. Snažím se proto o férový přístup k nim. Peníze nesmějí být pro podnikatele na prvním místě. Nic před spolupracovníky netajím. Znají výši mého platu, vědí, že není o tolik vyšší, než ten jejich, a tato transparentnost je pro vzájemnou důvěru velkým přínosem. Vědí, že čím budou naše sekačky lepší, tím se budeme mít všichni lépe.

❋ **Splnil jste si svůj podnikatelský sen. Vymyslel jste světový unikát a nechal si patentovat originální rádiem řízenou svahovou sekačku, kterou nyní prodává vaše firma do čtyřiceti zemí světa. Máte ještě nějaké další sny nebo už hodláte žít z podstaty?**

Žádný podnik nemůže žít z podstaty. Konkurence nespí a stále je co vylepšovat a vymýšlet. Jak jsem již říkal, těším se, že v blízké době otevřu továrnu na Floridě, kde se budou sekačky Spider vyrábět pro americký trh. Pokouším se dále získat český i evropský patent pro svůj další vynález – revoluční **bezestupňovou převodovku.** V evropské variantě žádosti se vyskytly překvapivé potíže. Podle odborníků ze Ženevy prý nemůže převodovka fungovat v praxi. Je to nesmysl, protože my ji na svých strojích intenzivně testujeme a pracuje bez problémů. Přestože mezinárodní patentový úřad naši žádost smetl se stolu, my se nevzdáme a oslovíme každý stát zvlášť. Je to ale práce na dva až tři roky. Jak vidíte, budeme mít stále co dělat…*(úsměv)*

❋ **Obchodujete hodně se zeměmi EU. Nevadí Vám, že ČR nepřijala dosud euro?**

Do eura bych se příliš nehrnul. Zastávám názor pana prezidenta, přestože vím, že Němci na nás tlačí zoufale, abychom ho přijali. K práci ale potřebujeme zdravou celkovou ekonomiku země a to už deset let stabilní koruna zajišťuje. Nevšiml jsem si ani, že byla krize.

❋ **Když Vás tak poslouchám, obávám se zeptat na Vaše koníčky, ovšem kromě navrhování strojů. Zeptám se tedy jinak. Zbývá Vám ještě vůbec čas na život?**

O tom, že mám čas i na život, svědčí moje čtyři dcery. *(smích)* Nejstarší studuje současně dvě vysoké školy – Univerzitu v Hradci Králové a Masarykovu Univerzitu v Brně, prostřední gymnasium a mladší základní školu. Poslední je teprve 14 měsíců. Toužil jsem sice po klukovi, ale nelituji, je krásná a roztomilá. Bravurně zvládá ovládání televize, i když neumí ještě mluvit. Zapne si ji a přepne na to, co chce vidět. Každá generace má své věci, které ovládá. Naše měla větší manuální zručnost a víc jsme museli přemýšlet, abychom si něco vylepšili sami. V naší branži je proto internet problém. Snažíme se jít inovativní cestou a internet strhává na cestu kopírování. Koukáte, jak to dělá konkurence, a podvědomě se snažíte jen kopírovat a nejsou tam vlastní originální nápady. Ale abych nezamluvil dotaz, zda žiji. Volný čas trávím na zahradě a jsem velký fanda motorizmu. Miluji vážnou i moderní hudbu. Abych udržel krok s dynamickou dobou, stále se vzdělávám. Třetím rokem studuji manažerský program MBA zaměřený na řízení lidských zdrojů a minimálně dvakrát týdně chodím na lekce angličtiny, abych si ji ještě víc zdokonalil.

Pane továrníku, děkuji za mimořádně zajímavý rozhovor.

Snímek Fragmenty: Jiří Pancíř

Český slavík Mattoni je první liga zpěváků

Ivana Haslingerová

Hudební a produkční agentura *Musica Bohemica, s.r.o.,* je známa především tím, že vyhlašuje ankety *Český slavík Mattoni, Hit roku* a pořádá některé další akce. Nejvíce je však známa pořádáním slavičí ankety o nejpopulárnějšího zpěváka, zpěvačku a hudební skupinu, která loni oslavila 45. výročí. Zatímco jejího třicetišestinásobného vítěze Karla Gotta znají snad i miminka ještě nenarozená, ředitel pořádající agentury JUDr. Jaroslav Těšínský zůstává v pozadí. Požádali jsme proto doktora Těšínského, který podle nás patří do naší *„Galerie úspěšných osobností“*, o rozhovor.

❋ **Slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*) je malý ptáček z řádu pěvců hnízdící v našich lesích, křovinách a parcích. Protože je to ptáček tažný, vyskytuje se u nás jen od dubna do září. Jak ho přesvědčíte, že se vždy zdrží až do zimy?**

Musím vás zklamat, soutěž o *Zlatého slavíka* nemá s tímto roztomilým ptáčkem nic společného. Údajně vznikla velmi prozaicky na jedné z porad redakce časopisu *Mladý svět* v roce 1962, kdy se redaktoři zamýšleli nad tím, jak by mohli podpořit mladé talenty, na které tehdejší režim nepohlížel s důvěrou. Takoví zpěváci sice byli populární, ale vrchností byli pouze trpěni, na rozdíl od těch prorežimních. Kdosi tehdy na poradě navrhl uspořádat anketu o nejoblíbenější písničku a zpěváka roku. Nikdo ale nevěděl, jak ji nazvat. Pak prý nesměle vstal tehdejší redaktor oddělení kultury Ladislav Smoljak a pravil: *„Znáte takovou tu hračku, to kovové kolečko s otvorem uprostřed, co se prodává na poutích a v puse píská? My jsme jí říkali slavík!“* Smoljaka tehdy asi nenapadlo, že se tak z pouťové hračky stane v průběhu let dvaceticentimetrová zlatá soška posázená pravými českými granáty, která bude barometrem toho, kdo z umělců patří u publika k vyvoleným a povolaným. Ať tak či tak, nápad s anketou byl dobrý.

❋ **Jak si vysvětlujete, že se soutěž, kterou vyhlásil jeden z mnoha týdeníků, stala tak všeobecně známou a oblíbenou? Když navíc nebyla vládnoucí mocí nijak nadšeně vítána?**

Mladý svět byl tehdy časopis, který nebyl snadno k sehnání, protože i přes přísnou cenzuru se tam objevovaly věci, které se jinde netiskly. Vzpomínám, jak moji o něco starší vrstevníci vstávali vždy v den jeho vydání v šest ráno, aby sehnali hned při otevření trafiky nový výtisk. Ostatně i nápad udělat tuto anketu je dokladem toho, že redakce se snažila přelstít cenzory, jak jen bylo možno. Lidové a svobodné hlasování u Slavíka nešlo snadno popřít.

❋ **Mocní soudruzi ale propagovali svoje prorežimní umělce a muselo jim být nepříjemné, že na předních místech ankety se umísťoval někdo jiný. Nezasahovali nějak do ankety?**

Já u toho tehdy samozřejmě nebyl, ale je známo, že ano. Například od roku 1966 do roku 1969 se držela na prvním místě Marta Kubišová, s výjimkou roku 1967, kdy ji vystřídala Eva Pilarová. Nastala doba tvrdé normalizace, a aby se opět nestalo, že vyhraje oblíbená hrdinka Pražského jara, bylo v roce 1970 hlasování o nejlepšího zpěváka a zpěvačku spojeno do jedné kategorie, a tím pádem Marta Kubišová nebyla první.

❋ **Již proběhlo 30 anket o *Zlatého slavíka*, patnáct o *Českého slavíka*. Celkem tedy 45 soutěží. Je proto již možno bilancovat. Na co bychom měli vzpomenout?**

Nezapomenutelný byl samozřejmě první ročník ***Zlatého slavíka*** v roce 1962,

kdy vyhrál se svou *Láskou nebeskou* tehdejší idol snad všech žen Waldemar Matuška. Tehdy se neudělovalo zvláštní ocenění pro ženy a muže – byla jen jedna společná kategorie. Nejpopulárnější zpěvačka Yvetta Simonová byla za Waldemarem Matuškou druhá a tak jí nejvyšší ocenění vlastně uniklo. Proto jsme jí loni předali symbolického *Zlatého slavíka* za celoživotní působení na hudební scéně. Dostalo se jí bouřlivých ovací od obecenstva, které povstalo. Pro samotnou soutěž byl ale zlomový druhý ročník **v roce 1963, kdy se náhle objevil mladičký Karel Gott**, který si získal publikum svým hitem *Oči má sněhem zaváté* a Waldemara Matušku odsunul k překvapení mnohých na druhé místo. **Karel Gott si s několika výjimkami své první místo drží až dodnes**. Waldemar Matuška si až do roku 1976 držel místo druhé.

❋ **Zatímco jak Gott tak Matuška zůstávali na svých vedoucích místech, zpěvačky svá pořadí poměrně rychle měnily. Nebo se mýlím?**

Sice se žádná neudržela tak dlouho jako Karel Gott, ale některé, jako Hana Zagorová, Marta Kubišová, Eva Pilarová byly na vrcholu žebříčku také dlouhodobě. Po roce 1996 je stálicí Lucie Bílá, s výjimkou let 2005-6, kdy ji vystřídala Aneta Langerová.

❋ **Po Sametové revoluci byla na čas soutěž přerušena. Proč?**

Její organizátoři údajně nabyli dojmu, že česká hudba je *pasé* a *Mladý svět* v roce 1992 již anketu nevyhlásil. Obnovili jsme ji teprve v roce 1996. Já byl v té době ředitelem vydavatelství Květy a koupili jsme Mladý svět i s jeho nevyhlašovanou anketou.

❋ **Neobával jste se, že lidé již na soutěž zapomněli a mladé generaci už nic neřekne?**

Samozřejmě jsme obavy měli, zvláště když nás mnoho skeptických kolegů odrazovalo, že je to šílenství, že česká hudba v záplavě západních hitů, které se po roce 1989 zpod pultů nahrnuly na všechny rozhlasové stanice, do televize a do všech médií, už nikoho nezajímá.

❋ **A potvrdilo se přísloví, Risk je zisk. Soutěž se chytila a pokud se nepletu tak s velkým úspěchem…**

Zkusili jsme to a ukázalo se, že se comeback nečekaně dobře zdařil. V obnoveném prvním ročníku v roce 1996 přišlo 137 179 hlasovacích lístků a znamenalo to rekord v historii „Slavíků", a to i přesto, že už nehlasovali posluchači ze Slovenska. A co je důležité, zájem neklesá. Svědčí to o tom, že zpěváci a skupiny, ale i česká veřejnost anketu přijali. Nemýlili jsme se, když jsem věřili, že i v záplavě zahraniční muziky mají lidé rádi českou písničku a především domácí, české interprety. Jsou jim prostě blízcí, žijí s nimi jejich životy. Ukázalo se, že *Zlatý slavík* je tradice a že bychom si měli tradic daleko víc vážit. A to nejen v populární hudbě.

❋ **Pravděpodobně si ještě vzpomenete, jak po vyhlášení výsledků ankety v roce 2001 novináři spekulovali, že by si někteří interpreti nebo jejich fanoušci mohli skupovat časopisy s hlasovacími lístky a snažit se zasílat do ankety hlasy nad rámec fair-play.**

Nutno připomenout, že žádné z podezření se po prošetření nepotvrdilo. Abychom ale zabránili podobným spekulacím, rozhodli jsme se upravit pravidla. Dříve si musel hlasující koupit příslušný časopis nebo deník, kupón v nich otištěný nalepit na korespondenční lístek a napsat na něj, komu dává hlas. Od roku 2002 vstoupila anketa ***Český slavík Mattoni*** do nové éry – hlasováním prostřednictvím SMS. V roce 2004 bylo navíc zavedeno hlasování prostřednictvím internetu. Je to mnohem jednodušší a hlavně – program sčítání hlasů je nastaven tak, že z jednoho mobilního telefonu můžete v každé kategorii hlasovat pouze jednou. Hlasování nad tento limit není počítačem přijato. To zaručuje objektivitu.

❋ **Není tedy možné díky této modernizaci posílat tisíce hlasů jednou osobou?**

Není. Počítač prostě nepřijme dvakrát hlas ze stejného mobilu. Po zaslání hlasu vám odpoví buď *„Děkujeme za hlasování, váš hlas byl přijat."* nebo *„Váš hlas nemůžeme přijmout, překročili jste limit"*. Totéž platí u internetového hlasování. Po přihlášení vám počítač vygeneruje kód, který pošlete na dané číslo pomocí SMS. Kdyby chtěl někdo poslat svému idolu 1000 hlasů, musel by vlastnit 1000 SIM karet. Jsme jedna z mála anket, kde je striktně regulován počet hlasů, které může hlasující zaslat. U některých jiných soutěží můžete naopak drtit SMS bez omezení. Také si všimněte, kolik anket kromě nás zveřejňuje, kolik lidí celkem hlasovalo a kolik kdo získal bodů. My zveřejňujme všechny zpěváky a skupiny, kteří dostali minimálně 100 bodů.

❋ **A nyní mi řekněte něco o vaší agentuře.**

Kromě soutěže Český slavík Mattoni děláme i jiné ankety – *Hit roku, Hit století apod.*. Organizujeme též koncerty, akce pro podniky apod. Prostě společenská

setkání na klíč. Další činností je správa nemovitostí. Ankety jsou nárazové akce a stálý velký tým by se po celý rok neuživil. Děláme proto vše jen ve čtyřech lidech a pokud je třeba, najmeme externisty. I když je Slavík vidět hlavně na podzim, jeho příprava probíhá po celý rok. Musíte mít třeba uzavřeny smlouvy se všemi partnery, sponzory, dodavateli, účinkujícími apod. Když je dáme na sebe, je to hromádka vysoká přes půl metru.

❋ **Mohl byste trofej *Zlatého slavíka* přiblížit našim čtenářům?**

Zhotovitelem cen je družstvo umělecké výroby *Granát Turnov*. Jde především o plastiku *Zlatého slavíka*, kterou znají lidé z udílení cen při televizních přenosech. Málokdo si přitom uvědomí, že se jedná o opravdu cennou sošku, pozlacenou 22 karátovým zlatem, osazenou 89 českými granáty a ve středu s muglí z přírodního křišťálu. Dále se předávají brože s českými granáty ve tvaru spirály se zobáčkem, symbolizující slavíka. Pro vítěze jsou zlaté, pro druhá místa stříbrné a pro třetí z patinovaného bronzu.

❋ **A jaké další ceny mohou soutěžící získat?**

Především jde o cenu pro vítěze ***Absolutní slavík***. Plastiku ze skleněné koule o průměru 8 cm se zatavenými českými granáty uvnitř připevněnou na podstavec z leštěného ořechu. Pro ***Skokana roku*** je pak k dispozici 15 cm vysoká skleněná plastika žabáka s korunkou, vyrobená skláři ze Střední umělecké školy v Novém Boru. ***Objev roku*** dostává plastiku ze skleněné koule o průměru 8 cm se zatavenými českými granáty uvnitř.

❋ **Myslíte, že má smysl vypisovat na Slavíky kurzy, když Karel Gott dostal již šestatřicáté zlato? Nestagnuje anketa tím, že vítězí stále týž zpěvák a poslední roky ještě Lucie Bílá a skupina Kabát?**

Český slavík Mattoni není soutěží začínajících umělců, ale špiček populární hudby, a my v ní prostě máme stálice. Je to otázka popularity a oblíbenosti. Nejde jen o to, kolik kdo vydal CD a jak umí zpívat. K tomu máme jiné soutěže. S trochou nadsázky bych řekl, že vítězí ten, koho mají lidé rádi a kdo je jim sympatický. Až se najde někdo lepší a oblíbenější, pak přestane Karel Gott vyhrávat. To je jednoduché. A není vůbec pravda, že pro něj hlasují jen starší posluchači. Podle průzkumů i našich statistik je zhruba 40 % hlasujících do 30 let a lidé nad 60 let netvoří ani 5%. Před pár lety jsme si nechali spočítat, pro koho hlasují mladí lidé do 19 let. Karel Gott byl čtvrtý. Teenageři dali tehdy na první místo třeba Dana Bártu, Dana Landu apod. a na třetí často Karla Gotta. Zřejmě je také dovede oslovit a uznávají ho jako legendu. Dotýká se prostě lidské duše. Na jeho koncerty nechodí babičky, ale je tam tolik mladých lidí, že žasnu, kde se berou.

Slavík je především o první lize. Je-li někdo skutečně talentovaný, dostane se do ní a vyhraje, např. Aneta Langerová, Daniel Hůlka, Dan Landa, Daniel Bárta a Vojtěch Dyk nebo skupiny Kabát, Chinaski, Divokej Bill a loni Nightwork. Mimořádný talent se dostane do špičky. Ale k tomu, aby si místo udržel, musí umět nejen zpívat, ale i komunikovat s publikem a novináři. **Vítěz musí být lidem kromě toho, že umí zpívat, i sympatický. Musí mít prostě celkové charisma**.

❋ **A nyní něco o Vás. Jaké máte koníčky. Létáte třeba balónem?**

Balónem nelétám, i když bych asi rád. Jezdím ale na jižní Moravu, kde mám vinný sklep. Je s tím ale víc práce než odpočinku. V poslední době je mým největším koníčkem historie, zejména Druhá světová válka a vše, co s ní souvisí. Tomu věnuji nejvíc volného času.

❋ **Přiznám se, že bych u tak veskrze moderního člověka nečekala zájem o historii Druhé světové války. Proč vás to tak zajímá?**

Osobně mne to začalo zajímat na začátku devadesátých let, kdy se objevily první tendence k novému přepisování dějin. Historie předválečných událostí, Mnichova a odsunu Němců začala být prezentována v rozporu s tím, co jsem znal od pamětníků. Čtyřicet let se u nás dějiny přepisovaly a když ten režim padl, čekal jsem, že se konečně podíváme na vše objektivně. A ono ne. Ty tendence k přepisování jsou tady dál a jakoby se pouze změnila *„znaménka"*. Říkám si proč se asi někdo snaží změnit v myslích lidí pohled na historii, upravit ji podle vlastní potřeby. A musím se tady ztotožnit s názorem, že tomu, kdo mění historii, nejde vůbec o tu minulost, ale o přítomnost a budoucnost. Nechápu ale, že se do tohoto procesu zapojuje tolik českých intelektuálů, novinářů apod. Dělají to jen proto, že nemají hlubší znalosti té doby a tak se nechají snadno ovlivnit, nebo proto, že se stalo trochu módou plivnout si na českou historii, že národní sebemrskačství je *„in"*? Nebo mají jinou motivaci?

❋ **Pokud se nepletu, váš otec bojoval za války u 312. stíhací perutě ve Velké Británii a děda byl s generálem Klapálkem u Tobruku. Nemáte díky tomu na tu dobu až příliš přísný a vyhraněný pohled?**

Myslím, že ne. Je pravda, že jsme o těchto událostech doma často mluvili a to mne možná přivedlo i k současnému zájmu o tuto dobu. Myslím, že jsme ale vždycky debatovali nezaujatě. Mluvili jsme o špatných věcech, které udělali Němci, ale i Češi. Stejně tak o dobrých věcech, které udělali Němci a které oni zažili. Zkrátka šlo o snahu o objektivní pohled, který mi dnes často chybí a který bychom si my Češi neměli nechat zase vzít.

Vážený pane řediteli, děkuji vám za rozhovor.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

GALERIE ÚSPĚŠNÝCH OSOBNOSTÍ

Eurest nasytil za 20 let existence miliardu Čechů

JIŘÍ PANCÍŘ

Největší cateringová společnost v ČR Eurest, spol. s r.o., si letos 2. února připomněla dvacáté výročí svého působení na českém gastronomickém trhu. Před 20 lety znamenal její příchod do podniku Rudý Letov v Praze-Letňanech opravdovou smršť v závodním stravování, a to jak v kvalitě a rozmanitosti nabízených jídel, tak v chování personálu a upravenosti prostředí. Eurest je trvale lídrem na trhu cateringových společností. S nejrozsáhlejší sítí 328 restaurací pokrývá 54 % cateringového trhu. Mezi významné klienty Eurestu patří Škoda Auto a.s., ArcelorMittal Ostrava, OKD, ČEZ, Tesco, Česká televize, T-mobile a řada dalších. Prestižním je samozřejmě restaurace pro zaměstnance Kanceláře prezidenta republiky, Správy Pražského hradu a všech složek zajišťujících chod Pražského hradu. Občas navštíví provoz Eurestu i pan prezident Václav Klaus.

Kromě sektoru závodního stravování zajišťuje Eurest stravovací služby pro žáky a zaměstnance ve 110 školách České republiky, v domech seniorů, v nemocničním stravování a v loňském roce vstoupil i do lázeňství. Součástí služeb Eurestu je i projektování a dodávky technologických zařízení na klíč. **Za 20 let se v jeho restauracích najedla už miliarda Čechů**, zkonzumovanými špagetami by se spojila Země s Měsícem, její talíře s jídlem by pětkrát obkroužily rovník a po jejich knedlících by horolezci tisíckrát vyšplhali na Mount Everest. Společnost Eurest přispívá kromě zdravé výživy obyvatel i k zaměstnanosti a k přílivu peněz do státního rozpočtu. **Zaměstnala již 33 tisíc lidí a do státního rozpočtu přispěla celkovou částkou 3,5 miliardy korun.** Není proto divu, že v hodnocení prestižních soutěží *„Českých 100 nejlepších“* či *„Manažer roku“* patří k nejlepším společnostem v ČR a že jeho výkonný ředitel pro ČR Jan Jiran přebírá již téměř pravidelně významná ocenění, ať již ve Španělském sále Pražského hradu či v pražském paláci Žofín. Na náš dotaz, čím si tyto úspěchy vysvětluje, nám pan Jiran odpověděl:

Za těmito úspěchy vidím především každodenní péči o naše hosty a klienty. Význam má i zázemí naší britské mateřské společnosti Compass Group PLC, která je největší stravovací společností na světě s ročním obratem 430 miliard korun. **Každý den nasytí ve svých 42 tisících restaurací v 53 zemích 20 miliónů lidí.** A nejde jen o běžné provozy. Skupina Compass Group zajišťuje například občerstvení při předávání filmových Oskarů v Los Angeles, připravuje raut po udílení hudebních cen British Awards v Londýně, stará se o občerstvení během tenisového Wimbledonu, poskytovala stravovací služby během EURO 2008 ve Švýcarsku a Rakousku. Má nadnárodní smlouvy se společnostmi Google, Microsoft, IBM, Philips či Nokia, stará se o stravování na stadionu FC Chelsea a může se pochlubit i hvězdou Michelin v restauraci Rhodes v Londýně. **Její zkušenosti nám pomohly odstranit šeď a monotónnost v poskytování služeb kdysi tak fádních a unifikovaných závodních jídelen.**

❋ **Říkáte, že kromě podniků a škol rozšiřujete činnost do sektoru školství, do nemocnic a domovů pro seniory. Tak by se dalo říci, že starostům jste schopni nabídnout komplexní gastronomické služby v jejich městě, aniž se musejí sami o cokoliv starat? To by Vám měli ruce utrhnout…**

Starostové nás mají opravdu rádi a přáli by si, aby to vypadalo tak idylicky, jak to líčíte. Jenže není vše tak jednoduché. Na obecních úřadech je mnoho za-

stupitelů provázaných nejrůznějšími osobními zájmy a nejde proto vše prosadit hladce a okamžitě. Přesto to nevzdáváme.

❋ **Jak se Vám daří přesvědčit ředitele nemocnic, aby svěřili stravovací služby právě Eurestu?**

Oslovili jsme řadu nemocnic s nabídkou převzetí stravovacích služeb pro pacienty i zaměstnance. Nabídka obsahovala i možnost rozsáhlých investic do stravovacího provozu, celkové úspory nákladů a zvýšení standardu stravování. Vím, že v poslední době měli ředitelé nemocnic jiné starosti, trpělivě však čekáme na jejich reakci.

❋ **Na které své klienty jste nejvíce pyšní?**

Každý klient je pro nás důležitý. V poslední době nás velmi potěšilo, že jsme vyhráli výběrové řízení na stravovací služby v Rádiu Svobodná Evropa (RFE).

❋ **V každé této organizaci jsou asi jiné nároky na stravování. Jak se s tím vypořádáváte?**

Každý zaměstnavatel se rozhodne, kolik peněz uvolní do stravování svých zaměstnanců. Firmy připlácejí různě, některé i na suroviny, některé naopak chtějí, aby si připlatili zaměstnanci. My pak podle uzavřené smlouvy nastavíme rozsah stravovacích služeb a ušijeme službu takzvaně na míru. Naši kuchaři musejí vařit podle norem s vyzkoušenými a léty prověřenými recepty. **Máme ale závazný manuál o způsobu, jakým se pokrmy připravují.** Jsme zásadně proti fantazii kuchařů. Vydali jsme proto pro ně publikaci ***„Úspěch v kuchyni má svá pravidla“***, kde jsou uvedeny jednoznačně postupy při přípravě jídel. Není to kuchařka, ale v učňovském školství by to byla zlatá pomůcka pro technologii vaření. Učni okoukají zlozvyky v komerčních restauracích a mají mnohdy za normální, že místo jíšky se omáčka zahustí *„Amerikou“*. Kuchařky vydávají nejrůznější celebrity a některé postupy se při přípravě jídel v důsledku toho hrubě porušují. Něco jiného je zážitková gastronomie, tam ale naše stravování nespadá.

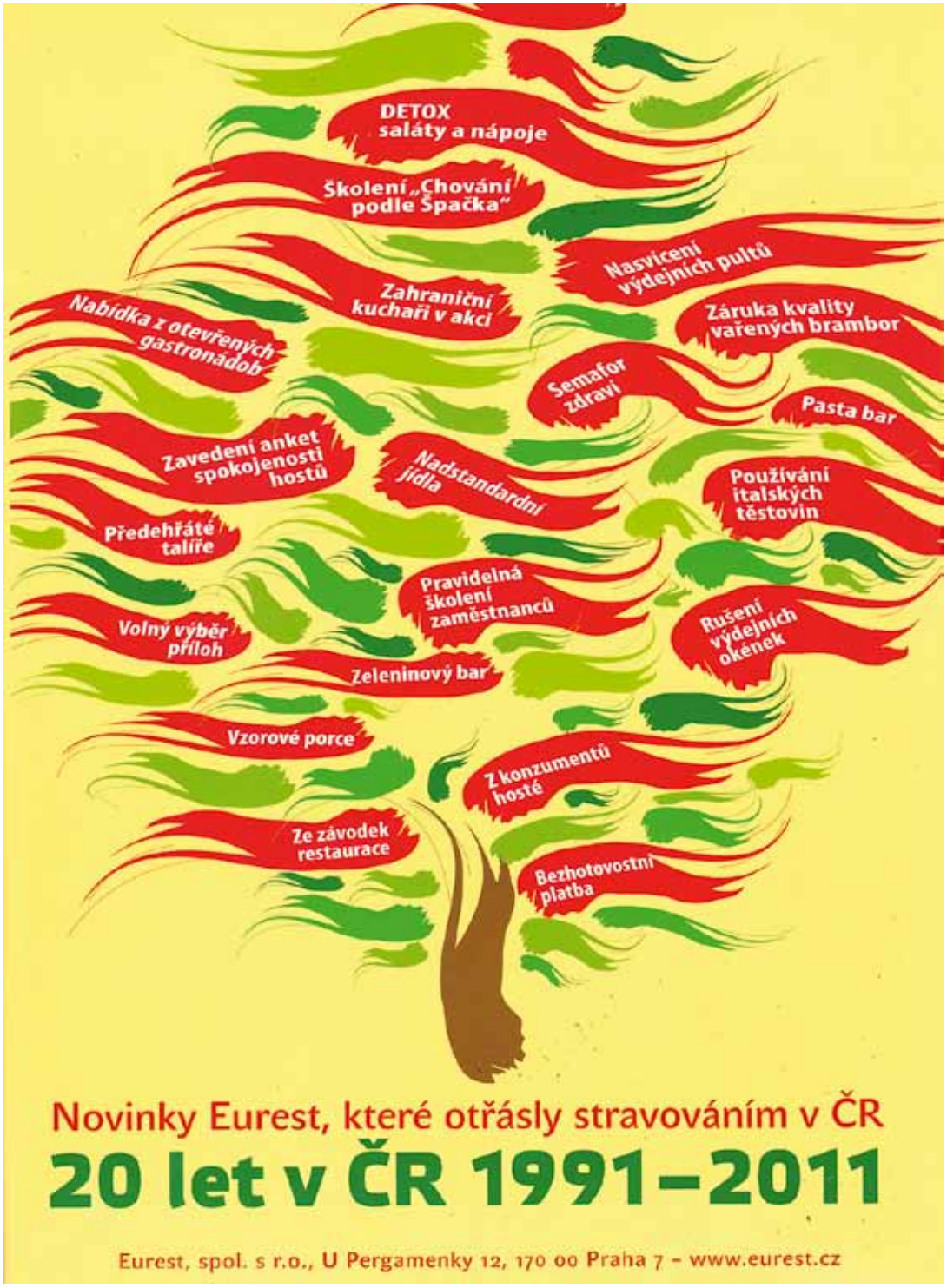

❋ **Co to je ta *„Amerika“*?**

Tzv. *„Amerika“* je nejzářivější případ, jak pokazit jídlo i z kvalitních surovin. Kuchař rozšlehá mouku ve vodě, vývaru nebo smetaně a pokrm povaří. Omáčku sice zahustí, ale získáme jídlo těžce stravitelné. Správný postup zahušťování je zásadně jíškou, kdy mouka se opraží na tuku a následně zředí jako základ

do polévky nebo omáčky. Máme vlastní ***Kuchařské studio,*** kde denně školíme 10 - 12 kuchařů. Školení zaměstnanců věnujeme opravdu velké úsilí. Především, jak se má chovat k hostům, jak se vypořádat s arogancí. Arogance není jen přímé hulvátství. Může za ni být vnímáno i bavení se s kolegou, když přijde host, ušpiněné oblečení, nebo naopak extravagantní chování. Uzavřeli jsme okruh školení pro zaměstnance *„Chování podle Špačka"*. Zaměstnanci našich provozoven se v něm naučili chovat k obsluhovaným jako k hostům, a to i ve školních restauracích. Oblékáme je do slušivých veselých žlutých uniforem pod heslem ***„Slunce a úsměv do Eurestu"***. Nejen veselé a čisté oblečení, ale především úsměv znamená mnoho. Přináší pohodu a my si přejeme, aby naše restaurace byly oázou klidu a aby k nám hosté přicházeli nejen kvůli jídlu, ale i kvůli Božence či Jarušce vydávající jídlo. Aby se k nám prostě těšili. Zavedli jsme také přesné tabulky modrého a červeného chování. Modré je soubor předpisů, jak by se měli zaměstnanci k hostům chovat, červené, které nebudeme tolerovat.

❋ **Jenže u některých Vašich klientů pracují vybíraví mladí a bohatí manažeři zvyklí na zážitkovou gastronomii. Nejezdí za ní proto na oběd jinam?**

Máte pravdu, že mladší generace dnešních třicátníků preferuje často před klasickou českou kuchyní jídla lehčí, ať už jde o různě upravenou zeleninu, těstoviny, ryby nebo minutky, a jsou ochotni si za kvalitu připlatit. Zavedli jsme proto v našich restauracích cenový vějíř s tím, že jídla nabízíme v několika cenových pásmech. Někteří jsou ochotni si připlatit i za módní BIO produkty. Máme proto v restauracích biokoutek. Zaměstnanci v tradičních průmyslových podnicích s vysokou fyzickou náročností naopak vyžadují energeticky vydatná jídla s knedlíky. Mezi šampióny všech věkových kategorií však stále patří smažený řízek, svíčková na smetaně s houskovým knedlíkem nebo *„vepřo-knedlo-zelo"*.

❋ **Co můžete nabídnout jiného ve školním stravování?**

Stravování současných dětí se změnilo. Buchtám a sladkým jídlům se snažíme vyhnout. Naopak nabízíme místo moučníků celou řadu zeleninových salátů, které považujeme za důležitý doplněk dětské stravy. Samozřejmě bez ostrých nebo tučných majonézových zálivek. Maso nakupujeme z českého chovu, kde kontrolujeme dokonce skladbu krmiva, způsob porážky, zpracování masa v masokombinátu i způsob expedice a dopravy do našich restaurací. Zeleninu upravujeme v páře a zásadně nepoužíváme ostrá koření, glutamáty, konzervační přípravky, ztužené tuky zvyšující množství cholesterolu v krvi. Čerstvé jídlo z prvotřídních surovin může prodloužit aktivní život až o 6 let. Proto děláme vše pro to, abychom dětem vštípili správné a moderní stravovací návyky, které jim zajistí zdravější a doufejme i delší život.

❋ **Co například?**

Pro menší žáky jsme zavedli postavičku roztomilého ***Barvožrouta,*** pomocí níž je motivuje formou hry ***„Jíme s Barvožroutem"***, aby se stravovali zdravěji a z nabídky jídel si dobrovolně vybírali ta, která jsou pro jejich zdraví a kondici prospěšnější. Každé dítě dostane kartičku, kde jsou barevně označena jídla podle výživových hodnot, a vybarví kolečko příslušné barvy u jídla, které si vybralo. Zelená barva značí zeleninová jídla, modrá drůbež či ryby, červená sladké a moučné pokrmy a žlutá hovězí či vepřové maso. Pokud má žák všechna políčka vyplněná správně, dostane odměnu a novou kartičku. Pokud ne, dostane pouze novou kartičku. Všechny správně vybarvené kartičky jsou zařazeny do celoročního slosování. Úspěšní výherci obdrží na konci školního roku hodnotnou cenu. **Formou hry tak vedeme naše malé hosty ke správnému a zdravému způsobu stravování. Vytvoření správných stravovacích návyků v dětství dokáže zajistit zdravější a delší život.**

Pro teenagery jsme zavedli ***„Semafor zdraví"***, který se osvědčil i v restauracích pro dospělé. Je to talíř ozdobený tříbarevným zeleno-žluto-červeným okrajem a na něm je vždy u dané barvy napsané jídlo. Dušená brokolice s vařeným bramborem je zelené lehké jídlo, vepřové výpečky s bramborem jsou červené a kuře po srbsku žluté. Takže mladé slečny hned vidí, čemu se vyvarovat, aby zůstaly štíhlé.

❋ **Říkal jste, že se ředitelé diví, jakou proměnu prodělali zaměstnanci jídelny. Vy zaměstnáváte bývalé zaměstnance a nedáváte do svých provozů svoje lidi?**

Při převzetí provozu si zpravidla ponecháme veškerý personál. To platí jak pro školní tak i závodní stravování. Musí však změnit své zažité návyky a také vařit podle našich norem a receptur. Pouze malé procento odmítne přistoupit na naše požadavky k přístupu k hostům a odejde pracovat jinam.

❋ **Mohou rodiče nějak zkontrolovat, co dítě jí a zda nedostane nekvalitní stravu?**

Jsme zaregistrováni v síti školských zařízení, a musíme proto dodržovat veškerou legislativu spojenou se školním stravováním. Zárukou, že děti nedostanou horší stravu než od jiných poskytovatelů školního stravování, je, že se musíme řídit stejnou Vyhláškou Ministerstva školství č. 107/2008 Sb. K úhradám nabízíme kreditní nebo debetní karty s možností získání přehledu o tom, jaké jídlo si dítě odebralo a kolik peněz utratilo za nákup v doplňkovém

Studie 3D restaurace Eurest nové generace

prodeji. Rodiče hradí pouze fyzicky odebrané obědy a odpadají jim starosti s odhlašováním jídel. **Kromě poledního stravování nabízíme i dopolední a odpolední svačiny. Zajištěn je i celodenní pitný režim.**

❋ **Pomoc rodičům se svačinami, pitným a doplňkovým režimem je jistě velmi významná služba. Jenže každý komfort něco stojí. Budou na takovou péči vůbec mít? Nejsou tyto vaše noblesní školní restaurace přece jen drahé?**

Cena za školní oběd je stanovena vyhláškou a ani Eurest ani nikdo jiný ji nemůže svévolně zvýšit. Rodiče podle ní hradí cenu surovin, zbytek – mzdy kuchařek, energie a vybavení kuchyní – hradí dotacemi stát. My pomáháme školám tím, že zajistíme výzdobu, vymalování a estetiku jídelen.

❋ **I přes současnou krizi mnoho firem nezaniklo, takže ptát se, jak se krize projevila u vás, je asi zbytečné. Nebo se mýlím?**

Mýlíte. Firmy sice nezanikly, ale propouštěly své zaměstnance a to i v desítkách procent. Každý rok nám proto v posledních dvou letech klesal objem strávníků o 7 %. Problémy jsou však od toho, aby se řešily, a pro každého dobrého manažera jsou výzvou a podnětem ke stálému zlepšování. Abychom nebyli ve ztrátě, museli jsme získávat nové klienty.

❋ **Když vás tak poslouchám, zdálo by se jako maličkost vést tak velikou firmu. Máte vůbec nějaké problémy?**

Našim největším problémem je nebezpečí ze zevšednění. Do žádné jiné než do závodní restaurace nejdete 220krát za rok. Musíme uvažovat o neustálých renovacích. Zavádíme hodnotnější salátové buffety, osvětlujeme prosklené pulty. V současné době připravujeme zcela nový koncept restaurace, který jsme nazvali „R21".

❋ **Jste na našem gastronomickém trhu již 20 let, to je již možno bilancovat. Kterých věcí se chcete vyvarovat a co chcete naopak dosáhnout v budoucnosti?**

Vyrobili jsme si k tomu ***„Strom života Eurestu"***, kde je vyobrazeno, co jsme již dokázali, a také, s čím musíme přijít, abychom neusnuli na vavřínech. Naše poslední novinky jsou ***Detox šťávy a saláty.*** Jde prokazatelně o produkty s antioxidačními neboli protirakovinnými účinky ve formě chutných šťáv z jablek a červené řepy, samotných jablek, celeru či zelí. Nejsou ničím konzervovány a musejí se proto spotřebovat do tří dnů. Nejdou proto zavést do běžného prodeje a budou pouze naší specialitou vyráběnou denně v objemu sloužícím jen pro nás. V byznys-centrech musíme být konkurenceschopní s restauracemi přes ulici, protože zaměstnavatel přirozeně chce, aby se zaměstnanci stravovali v jeho budově.

❋ **Některé firmy si stěžují, že současná právní úprava znevýhodňuje soukromé poskytovatele stravovacích služeb ve školním stravování i ve zdravotnictví. Že vytváří zcela nerovné podmínky. Máte také ten názor?**

Problém je spíše v tom, jak přesvědčit ředitele školy, že outsourcing stravovacích služeb je krok správným směrem. Musíme také najít podporu v městském zastupitelstvu. Jak jsem již uvedl, většinou není problém přesvědčit starosty či u středních škol hejtmany, protože ti vidí úspory pro rozpočet a navíc vědí, že pro budoucí volební podporu není nic lepšího než zajistit dobré stravování dětí voličů. Jenže zastupitelé bývají z nejrůznějších osobních důvodů proti. Velkými našimi protivníky jsou totiž vedoucí školních jídelen, kteří se bojí, že je propustíme. Musíme je přesvědčit, že ve všech školách, které provozujeme, zůstali nejen dál pracovat, ale stali se partnery škol, když jsou zastřešeni naší firmou. Nyní jednáme se 180 školami a reálně vidím, že od 1. září jich převezmeme tak 30. A to je právě nyní po volbách vhodná doba pro řadu starostů a hejtmanů zařídit lepší stravování pro děti svých voličů.

❋ **Úspěch Vám svěřené firmy je i Vaším úspěchem. Prozraďte nám něco o sobě. Co za tím stálo?**

Chce to především vztah k oboru. Já ho zdědil po strýci, hoteliérovi v Potštejně. Hotelové prostředí se mi velmi líbilo, a proto jsem se chtěl stát hoteliérem. Vyučil jsem se v Praze v hotelu Evropa (dříve Šroubek) číšníkem a po vyučení jsem odešel studovat na hotelovou školu do Mariánských Lázní. Pracoval jsem v učňovském školství, při zaměstnání jsem vystudoval VŠE a pak

jsem nastoupil na Ministerstvo obchodu do oddělení veřejného stravování. Poté jsem pracoval jako obchodně-provozní náměstek v hotelu Panorama. Po deseti letech práce v hotelu mne oslovila nabídka společnosti Eurest na místo ředitele provozu. Před pěti lety mi byla nabídnuta pozice výkonného ředitele pro ČR a k této zodpovědné pozici jsem od ledna 2010 přibral ještě odpovědnost za vedení obchodního oddělení. Vedle péče o současné klienty mi tak přibyla odpovědnost za rozvoj společnosti získáváním nových kontraktů.

❋ **Zbývá Vám vůbec při takovém vytížení ještě čas na normální život, na rodinu a na koníčky?**

Budete se divit, ale jsme *„taková normální rodinka"*. Manželka je od roku 1975 doposud vedoucí školní jídelny, takže má pro moji práci pochopení. Syn vystudoval technický obor, ale dnes pracuje v obchodní firmě, dcera vystudovala hotelovou školu a dnes pracuje v jednom pražském hotelu. Před 20 lety jsme si koupili malý domek na Domažlicku, který je místem častých rodinných setkání, na nichž si užíváme krásné přírody. Máte ale pravdu, že manažerská pozice zapojí duševně člověka celodenně. Tlak a napětí je zde ohromné. I když miluji lyžování, plavání, turistiku a rockovou hudbu, myslím při tom stále na firmu. Jediný, kdo mne zaměstná stoprocentně, je desetiletý vnuk Filip.

Vážený pane řediteli, děkuji za rozhovor.

Snímky archiv firmy

GALERIE ÚSPĚŠNÝCH OSOBNOSTÍ

České dráhy loni skončily se ziskem, masivně investují do obnovy vozového parku

JIŘÍ PANCÍŘ

České dráhy uzavřely loňské hospodaření se ziskem, hospodářský výsledek národního železničního dopravce je tak ke konci roku 2010 o 1 072 mil. Kč lepší než v roce předchozím. Podle generálního ředitele Petra Žaludy za tím stojí zejména vnitřní úspory a rostoucí tržby. *„Loňské hospodaření akciové společnosti České dráhy se vyvíjelo v souladu s podnikatelským plánem a skončilo v mírném zisku, konkrétně 9 milionů korun. Na rok 2011 už počítáme se ziskem 320 milionů korun,“* **říká manažer, který do vedení Českých drah přišel právě proto, aby hluboce ztrátovou firmu dostal do zisku.** *„Zavedli jsme celou řadu systémových opatření, jejichž smyslem je zvýšení efektivity, transparentnosti a konkurenceschopnosti naší společnosti. Osobně považuji za nejdůležitější, že jsme odstartovali masivní program obnovy vozového parku. Loni jsme uzavřeli smlouvy na modernizace stávajících a výrobu nových vagonů či souprav za téměř 10 miliard korun. Právě to zajímá zákazníky především,“* **dodává Petr Žaluda. Na naše dotazy nám sdělil následující:**

❋ **Pro financování obnovy využívají České dráhy evropské fondy, vlastní zdroje i komerční formy financování. V této souvislosti se často hovoří o mezinárodních dluhopisech v hodnotě 300 milionů eur, může si to firma dovolit?**

Rozhodně ano. V porovnání se zahraničními železnicemi jsme velmi málo zadluženi a jsme plně schopni své závazky splácet. Věřím, že můj názor potvrdí i mezinárodní rating, který vstupu Českých drah na mezinárodní kapitálový trh předchází. Tato forma financování modernizace je přitom levnější, než klasický leasing nebo úvěr.

❋ **Neobejdete se bez těchto forem financování?**

Celá desetiletí se do nákupu vozidel neinvestovalo a pokud chceme rychle zvýšit kvalitu, musíme také rychle investovat. I tak lidé poznají zásadní změnu až v příštích dvou letech, protože dnes objednané vagony a jednotky musí firmy nejprve vyrobit, což trvá řádově měsíce. Pokud bychom spoléhali jen na vlastní finanční prostředky, trvala by modernizace další desetiletí. Na to ale naši zákazníci čekat nebudou a konkurence už vůbec ne.

❋ **Právě potenciální konkurenti často kritizovali desetileté smlouvy, které Českých drahám zajistily financování na deset let dopředu. Skutečně nejde o jednostrannou výhodu?**

To určitě ne. Je zcela jasné, že za objednanou službu dostanete zaplaceno, a taky je úplně normální, že není možné investovat miliardy do nových vozidel, když máte smlouvu jen na rok. Jednak nemáte jistotu, že budete mít vozidla kde nasadit, až je za několik měsíců dostanete, a taky na ně nikde neseženete peníze. Už to je pro kraje velký benefit, že můžeme nasadit na regionální tratě ve velkém úplně nová vozidla a třeba k tomu využít i miliardy z fondů EU. Další nespornou výhodou je, že se České dráhy zavázaly k úsporám, čímž snižují náklady na veřejnou dopravu.

❋ **A splnili jste loni tento svůj slib?**

Ano. Úspory, ke kterým jsme se zavázali v desetiletých smlouvách s kraji a Ministerstvem dopravy, jsme překročili o 53 mil. Kč. Celkově jsme předpokládali úsporu 1,030 miliardy, skutečná úspora je ale 1,083 miliardy korun. V regionální dopravě tím České dráhy sanovaly například nárůst cen nafty a dalších uznatelných nákladů, které by jinak kraje musely na základě smluv uhradit. A nešlo o malé peníze, mluvíme tu skoro o 160 milionech, které krajům zůstaly v rozpočtech na jiné věci.

❋ **Také celkové hospodaření Českých drah se po letech vyvíjí velmi dobře. Jak jste to dosáhli?**

Naše hospodaření pozitivně ovlivnily právě vnitřní úspory v oblasti režijních a osobních výdajů v kombinaci s růstem tržeb. Za dobrou zprávu lze označit vývoj tržeb za přepravu cestujících, které nám meziročně vzrostly o téměř 170 milionů korun. Je to tím, že jsme zastavili další pokles počtu cestujících a zároveň to souvisí s větším zájmem o cestování na delší vzdálenosti. Je to nepochybně výsledek masivní modernizace vozového parku a zvyšování kvality služeb.

Vážený pane generální řediteli, děkuji Vám za rozhovor.

Snímek archiv společnosti

Národní galerie vystavuje motocykl Just bike

IVANA HASLINGEROVÁ

Národní galerie v Praze zažila neobvyklou událost. Její stálá expozice *Sbírky moderního a současného umění* **byla obohacena o nezvyklý exponát – Motocykl Just bike, který pro ni zakoupila za 850 000 Kč od firmy VAV–Tuning společnost SYNOT TIP, a.s. Generální ředitel NG profesor Milan Knížák poté, co přijel na tomto motocyklu k užaslým novinářům na tiskovou konferenci, vysvětlil důvod, proč mezi takovými uměleckými díly jako jsou obrazy Kupky, Zrzavého, Picassa, Moneta a dalších velikánů bude vystaven tento motocykl. Uvedl, že** *„Just bike demonstruje hledání nových funkcí, ale také jakoby stírání rozdílu mezi volným dílem a dílem, které lze nazvat designem. Design už není jen utilitární umělecko-průmyslová disciplína, je to hledání nových poloh, funkcí, nového zařazení do sociálního světa. Dnes je to něco daleko komplexnějšího, než jsme tomu rozuměli třeba před padesáti lety. Motocykl bude dokumentovat vývoj estetiky v širším slova smyslu.“*

Nechci zpochybnit, že konstruktér motocyklu MUDr. Václav Vávra a jeho firma VAV–Tuning se už několik let snaží posouvat dál hranice designových a technických možností ve stavbě zakázkových motocyklů. Že se práce jeho týmu vyznačuje nejčistšími liniemi a maximální funkčností. Že se po vzoru legendárního automobilového konstruktéra Collina Chapmana rozhodl zbořit dosavadní konvence a se svým týmem postavili stroj, jenž jako první na světě používá klikovou skříň jako nosný prvek pro přední i zadní vidlici a v podstatě nemá samostatný rám. Nepochybuji o tom, že o kvalitě konstrukce svědčí i úspěchy na domácí i mezinárodní customové scéně. Prostě je to na pohled i pro laika a nemotoristu moc hezká motorka a líbil by se mi na ní pan profesor Knížák svištící po silnici. Do stálé expozice moderního umění ve Veletržním paláci mezi díla Picassa, Moneta, Kupky mi ale nezapadá. Stejně jako tam kdysi nezapadal nápad jiného *„umělce“* Davida Černého pověsit na zeď červené auto. Je to asi tím, že jsem konzervativec, který takřka po celý svůj život prožil v představách, že když vejde do Národní galerie, tak tam uvidí díla našich i světových umělců, sochy, obrazy, plastiky a pokud chce uvidět technické prostředky, zajde si do Technického či Uměleckoprůmyslového muzea. Ale pokrok se kvůli mně samé a mně podobným nezastaví...

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

FRAGMENTY Z KULTURY

Petr Hájek: „Velký třesk nebyl inspirován stvořením, ale vyhnáním.“

Ivana Haslingerová

- Teorie velkého třesku dává obrovský prostor pro teorii stvoření tak, jak je popsána v Bibli. Velký třesk nevznikl v souvislosti se stvořením světa, ale s vyhnáním Adama a Evy z Ráje po prvotním hříchu. Právě *„vyhnání“* je okamžikem *„Velkého třesku“*, jímž začíná hmotný svět a poté i dějiny pozemského člověka.
- Cestu návratu zpět do Ráje a do života věčného nám sdělil Bůh prostřednictvím svého syna Ježíše Krista. Ten svou obětí na kříži a vzkříšením uzavřel kapitolu vyhnání a otevřel nám cestu k návratu do původního transcendentního stavu. Nejde o automat, ale o nabídku svobodnému člověku pro cestu zpět do království Božího, na niž člověk vykročí přijetím křtu.
- Rozdíl mezi ideálním (původním) a pozemským člověkem zatíženým dědičným hříchem, je rozdílem mezi původní lidskou transcendencí a obtížnou existencí v našem částečně zhmotnělém světě. Pochopení původní lidské existence, kořenící v transcendentní povaze bytí je klíčem ke světu. Všechno ostatní je odvozené.
- Věřící člověk má své pevné zakotvení. Není-li Bůh, je dovoleno vše, protože pak není ani dobro ani zlo – a především není lidská svoboda. Ti, kteří znají Boha a vědí, že není dovoleno vše, mohou být svobodní, protože se mohou rozhodovat. Je proto povinností křesťana v atheismem napadené společnosti rozpoutat diskusi o Bohu a o víře – a tedy o hodnotách a svobodě. Darwinistická evoluční koncepce není omyl, ale vědomě pěstovaný blud. Je součástí strategie na zotročení člověka.
- Každý, kdo se ptá na problémy současnosti, by si měl důkladně přečíst dnes často opomíjenou první část Bible, Starý zákon. Nejen proto, že je v něm skryt Nový zákon, ale také proto, že tam jsou popsány dějiny světa i počátky a cyklické problémy naší civilizace. Bez prostudování Starého zákona nelze pochopit tajemství našeho krásného světa a člověka v něm. Porozumět, proč se stejně tak životy každého z nás, jako i osudy naší civilizace pohybují po sinusovce.

Petr Hájek je již osmým rokem poradcem prezidenta republiky Václava Klause, z toho pět let byl jeho mluvčím a od roku 2008 přešel na funkci zástupce vedoucího jeho kanceláře. Je autorem několika románů, novel a povídkových knih – *Halelujá!, Svět je na rozvod, Areál snů, Vlídná past a Smrt ve středu.* Poslední z nich vzbudila v minulém roce mimořádný ohlas a na několik měsíců se stala ve svém žánru nejprodávanější knihou. Jeho kritika mediokracie a konstatování, že *„středová politika“* je nejrychlejší cestou ke smrti politiky jako takové, vzbudila velký rozruch. Asi neexistuje médium, které by se k tomu nevyjádřilo. Autor je rovněž znám jako zásadní odpůrce koncepce takzvané globální vlády, stejně jako nedemokratické EU. Zastává názor, že bývalý prezident Václav Havel a jeho spojenci u nás representují neomarxismus. I když o každém z jeho postojů by se dal napsat ne článek, ale spíše kniha, přesto nejvíce rozruchu vyvolal v naší komunistickým atheismem duchovně vyprahlé zemi jeho výrok *„Nevím jak Vy, ale já z opice nepocházím, jako že je živý Bůh nade mnou!“* a jeho neohrožené přihlášení se ke katolicismu. A právě na věci víry jsme se ho zašli zeptat. Ať si již o názorech pana vicekancléře myslí kdokoliv cokoliv, jedno je jisté – o všem, co říká, je hluboce přesvědčen. Nemá totiž zapotřebí se nikomu podbízet, pouze chce vyprovokovat nás všechny k zamýšlení nad smyslem života, nad zázrakem stvoření a nad transcendentnem v nás i nad námi. Zamyslet se nad tím, že to, že jsme se ocitli zde na Zemi a žijeme si zde své pozemské životy, není vůbec samozřejmé. Mnozí mu vytýkají, že v diskusi je snad ještě neústupnější než jeho šéf Václav Klaus a stojí si za svým názorem, i kdyby mu říkali oponenti cokoliv. Jedním slovem, že se nenechá vláčet názory médií ani veřejným míněním. Na to má jedinou odpověď:

Člověk je buď zakotvený, něco si o světě důvodně myslí a je o svém názoru opravdu z hloubi duše přesvědčený, pak s ním nemohou média ani okolí či okolnosti cloumat, nebo žije na povrchu, bez názorů, bojí se samostatně myslet, a pak sebou nechává smýkat vším, co je právě módní. Obávám se, že těch, kteří bezduše přebírají módní názory, byť sebenesmyslnější, je vždycky většina. Přesto věřím, že u nás bude pořád více a více těch, kteří, po duchovní devastaci z dob totalitního socialismu, začnou konečně uvažovat o smyslu reality, svých životů v ní a nad tím, že není naprosto samozřejmé, že

je mohou vůbec prožívat. Že je to dar od Boha.

❋ **Neobáváte se, že budete nařčen z neznalosti moderních vědeckých výsledků, podle nichž přece již každé dítě v mateřské školce ví, že vše ve vesmíru vzniklo Velkým třeskem a žádného Boha k tomu nebylo zapotřebí?**

Obludná darwinistická indoktrinace bude samozřejmě ještě nějaký čas držet myšlení části generací v šachu. Její politrukové mají sílu, peníze, pozice. Socialismus neskončil. Právě naopak. Ale všeho do času. Lidé postupně opět pochopí, jak s nimi mystifikátoři manipulovali. I když škody, které pokrokáři na lidských duších páchají, jsou často nenapravitelné. A vůbec není nutné být v rozporu se současnou špičkovou vědou, právě naopak. Když jsem se kdysi seznámil s kvantovou teorií atomů, vyjekl jsem úžasem. Uvědomil jsem si, že i ta nejmaterialističtější věda nakonec nutně narazí na své limity a – je-li poctivá – přímo či nepřímo se přizná ke Stvořiteli. Tehdy jsem také pochopil, proč stále více špičkových vědců je věřících. Čím hlouběji pronikají skuteční vědci k podstatě, tím skromnější a pokornější jsou. Říkám vědci, ne mediální propagandisté typu pana Grygara, kteří svou víru vymění za pokušení popularity. Opravdoví vědci se nakonec hlouběji skloní před genialitou a inteligencí Stvořitele vesmíru a života v něm. Tím nemyslím jen hluboce věřícího Alberta Einsteina, i když právě on je hezký příklad. Jeho bonmot o představě, že by vesmír vznikl sám ze sebe, bez Stvořitele, je stejný nesmysl, jako předpokládat, že výbuch v londýnské tiskárně by se náhodně sesypal do Encyklopedie Britaniky, mluví za vše. Avšak nejen tento geniální fyzik, ale i mnozí další velcí myslitelé před ním i po něm přiznali, že teoretická fyzika a astronomie dávají pouhá zrnka odpovědí na zákonitosti přírody a vesmíru. Racionalistická věda, jak napsal filosof na trůně papež Benedikt XVI., je z definice vždy jen parciální. Poodhaluje pouze některé zákony daleko bohatšího a složitějšího světa. Ostatně již samo slovo *zákon* říká, že ho musel někdo vydat. Má původce. Tím se však pyšní materialisté nezabývají. Uznají sice, že je tu *„přírodní zákon“*, ale nevadí jim, že nemá legislativce, abych tak řekl. Jenže to není možné. Buď to není zákon, nebo to zákon je a tudíž musí mít původce. To je tak evidentní, že to jde zahalit jen naprostou nevědomostí. Vědomosti, ať jdou jakkoli klikatými cestičkami, nakonec nutně vedou k pochopení transcendentní povahy a podstaty světa. Ke zjištění, že vše ostatní, včetně lidského konání, je od tohoto odvozeno. Zmínila jste teorii Velkého třesku. Právě ta dává při komparaci s Biblí obrovský prostor pro teorii stvoření tak, jak je popsána právě v ní.

❋ **Jak to myslíte?**

Osvícenci v čele s Voltairem podrobili Bibli velké kritice. Voltaire například tvrdil, že svět nebyl stvořen, že existuje od nekonečna do nekonečna. Když všeobecně přijímaná teorie Velkého třesku dospěla k závěru, že má počátek i konec, byli materialisté postaveni před neřešitelný problém: *„Co bylo před počátkem?“ „Odkud se vesmír vzal?“* Bible na to odpověď má. A přitom i s tímto Božím sebesdělením a teorií Velkého třesku lze pracovat kreativně. Když jsem se tím docela intenzivně zabýval, v jednu chvíli se odkudsi vynořila tato představa: **Velký třesk nepopisuje stvoření světa, ale vyhnání z Ráje. Teprve okamžikem vyhnání Adama a Evy začíná hmotný svět tak, jak ho známe a studujeme.** Před tím se hmotně neprojevoval. Sice plně existoval, ale na jiné úrovni. Velmi nepřesně přirovnáno – jako *„počítačový program“*, řečeno současným jazykem. Ochutnáním zakázaného jablka vnesli Adam s Evou do programu ničivý virus hříchu. Celý projekt proto Bůh *„překopíroval“* do nižší hmotné úrovně, do *„zálohového disku“*, aby jej v této karanténě opravil, aniž by ohrozil podstatu svého plánu. **Teprve tento proces kopírování je Velký třesk a historie vesmíru** – tak jak ji známe. Dějiny spásy jsou dějinami této *„opravy“*. Na konci se mnozí – nikoli všichni – do původního světa vrátí. Branou je Kristus a vzkříšení. Výběrem zdravého od *„zavirovaného“* je Poslední soud. Průběh *„zpětného překopírování“* uzdravené části světa popisuje *Zjevení svatého Jana* známé jako *Apokalypsa*. Berte

příměr s počítačem, prosím, s velkou rezervou.

❋ **Neboli Vy tvrdíte, že pozemský Adam s Evou již nejsou ti původní lidé, jak je stvořil Bůh?**

Pochopitelně že jsou. Jen na jiné úrovni. V jiném patře, jiné dimenzi, chcete-li. Transcedence v nich zůstává, ale jen již jako touha po návratu, vztah k Bohu, víra. Před tím potkávali Boha přímo. V karanténě hmotného světa se k němu vztahují poznáním dobrého a zlého, k němuž se svým přestoupením odsoudili. **Rozdíl mezi původním-ideálním a člověkem tak, jak ho známe, je rozdílem mezi lidskou transcendencí a skutečným fungováním v tomto zhmotnělém světě.** Další biblické texty svědčí o tom, jak Adam po 40 dnech v řece nevěděl, kde se ocitl, a jeho život visel na vlásku. Posléze se sice naučil žít v reálném zhmotnělém světě, ale stále hledal, stejně jako jeho potomci, cestu návratu do původního stavu, do Ráje, k Bohu.

❋ **Tu jim ale ukázal až Ježíš Kristus, sami lidé by ji nikdy neodhalili. Nebo se mýlím?**

Nemýlíte. Všechno, co máme, je věcí daru, milosti Boží. Lidská svoboda na místě prvním. Znovu a znovu na jiných úrovních objevujeme staré. Již v posthelénské a postplatónské době visely tyto otázky ve vzduchu a postupně se snažili všichni učenci k jejich odhalení dostat. Platón to, byť nepřesně, zaznamenal. Jeho svět idejí a jejich odrazu na stěnách jeskyně je ze stejného kadlubu jako svět teoretické fyziky a chemie. Sny o spasiteli, který nám tyto otázky zodpoví, nevznikly proto nijak náhodně. Myšlenka o narození syna Božího přicházela v hlavách myslitelů stovky let před Kristem. **Teprve Ježíš Kristus otevřel lidstvu cestu návratu do původního stavu tím, že mu sdělil, že již opět lze vstoupit do království Božího přijetím křtu.**

❋ **Často se setkávám s názorem, že víra v Boha je pouze vnitřní záležitostí každého z nás a že nikdo nemá právo vnucovat ji druhým a vychloubat se s ní. Co mi na to odpovíte?**

Ani vnucovat, ani vychloubat. Být ale hrdý na společenství s Pánem a dávat to hlasitě najevo, to určitě ano. V ranní modlitbě 261. římského papeže Jana XXIII. se říká: *„Nebeský Otče, dovol, abych prostřednictvím Panny Marie přivedl každého alespoň o krůček blíž k tvému synu.“* To není násilí ani vychloubání. **Církev má poslání misie.** Evangelium je nejdůležitější a nejfantastičtější zpráva v dějinách světa, kterou současná mainstreamová média úspěšně buď tají, nebo trivializují a zesměšňují. Je proto povinností každého křesťana vnášet do svého okolí i veřejného prostoru téma Boha a víry. Ne násilím, ale příkladem a tradiční evangelizací – šířením a předáváním. Psaním knih, esejů, článků či přednášek mohu jako křesťan doufat, že se nad nimi alespoň někdo zamyslí a nalezne cestu ke spáse a životu v Pravdě. Kdyby si apoštolové nechali svou víru pro sebe, lidstvo by se o Kristově poselství nikdy nedozvědělo.

❋ **A jsme u vlivu médií na masu. Vy pracujete s médii vlastně celý život.**

O síle médií není pochyb. Aniž si to lidé uvědomují, vládnou jim. **Demokracii nahradila mediokracie.** Konečně právě o tom pojednává moje kniha ***Smrt ve středu***. A právě proto, zejména v době, kdy svět naráží na meze své vlastní pýchy a socialisté všech zemí a druhů

V příruční knihovně má Petr Hájek souborné vydání Teologické Summy Tomáše Akvinského, významného scholastického učence, který v ní mimo jiné podává exaktní důkaz existence Boha

chtějí už opět poroučet nejen lidem, ale i větru a dešti, je nutné o tom mluvit, psát a vzdělávat. Říkat lidem, že jsou od Pána Boha svobodní, a když na Něj zapomenou, opět snadno napochodují do otroctví. Provokovat je k zamyšlení, k diskusi.

❋ **Vaše věta *„Nevím jak Vy, ale já vím určitě, že z opice nepocházím“* rozpoutala v našem atheismem poničeném národě obrovskou diskusi. Vaše napadení evoluční teorie udeřilo jako blesk z čistého nebe. Opravdu si myslíte, že evoluce neexistuje?**

Trochu mě to překvapilo, protože internet umožnil, že darwinisté už nemohou své vědecky dávno vyvrácené nesmysly hlásat tak totalitně jako dříve. **Evoluce je filosofická, nikoliv vědecká koncepce.** Filosofické koncepce nejdou vědecky verifikovat. Nepopírám, že postupný vývoj neboli evoluce v člověku nastává, ale podtrhuji, že v člověku. Tedy v jednom živočišném druhu. **Darwinistická pohádka o zázračné metamorfóze zvířete v člověka, není jen omyl, ale záměrně šířený nesmysl a blud. Slovo evoluce bylo darwinisty zneužito.** Evoluci si darwinisté prostě ukradli. Jestli to, že jsem to řekl nahlas, alespoň stovkám lidí pootevřelo oči, pak to navzdory skandalizační kampani proti mně splnilo *„evangelizační“* účel. Spoustě lidí, kteří mi napsali, jsem pak poslal data a odkazy na zdroje.

❋ **Neboli jste přesvědčen, že každý křesťan by měl pokračovat v intencích papeže Jana XXIII. a diskusemi o Bohu a víře se snažit přivést *„každého alespoň o krůček blíž k jeho synu“*? Myslíte, že to nebude práce marná a nevděčná v tak ateisticky poničeném národě?**

Atheismus není nic jiného než pohanská víra či pověra. S tím se potýká judaisticko-křesťanská civilizace po celou dobu své existence. Každý člověk by si měl důkladně přečíst především první část Bible, Starý zákon, protože tam jsou popsány dějiny naší civilizace. Je to kniha, která je výhradně a jenom a pouze o jisté sinusovce.

❋ **O jaké sinusovce? Jak to myslíte?**

Člověk vedený Boží milostí vyšplhá na vrchol, začne si myslet, že je to jen jeho zásluha, že je roven Bohu, začne stavět babylónské věže, propadne pýše a padá dolů. Na konci pádu začne spínat ruce k Bohu a ten se nad ním zatím pokaždé smiloval, zastavil pád a umožnil člověku vystupovat opět nahoru. I ty největší postavy jako Mojžíš, Šalamoun či David hřeší. I jejich život stejně jako životy každého z nás se pohybují po sinusovce. Jediný z lidí bez hříchu byl Bohočlověk Ježíš. Bez prostudování Starého zákona nikdo nepochopí logiku a tajemství příchodu na svět, ani to, co je člověk. Nepochopí spásný příchod Ježíše – a tedy ani logiku dějin a současné problémy euroatlantické civilizace. Nepochopí, že všechno se sice děje milostí Boží, ale člověk že má možnost a povinnost jednat, má svobodnou vůli a schopnost ovlivňovat věci kolem sebe a životy svých bližních. Nepochopí, že víra má kromě svého transcendentního i rozměr racionální vyjádřený vertikálou a horizontálou kříže. Nepochopí kříž. Jeho horizontální pozemskou tragiku i vertikální spásonosnou naději, jejímž obsahem je slovo láska.

❋ **Jste zástupcem vedoucího Kanceláře prezidenta republiky pro oblast komunikace a kultury. Pomáhá Vám Vaše víra v Boha také v práci, nebo je to jen mimoběžná vnitřní věc?**

Víra není zábava pro volný čas. Prostupuje vším. **Trojice Boží a její andělé jsou s vámi, i když spíte.** Ostatně – nevěřící neexistují. Atheismus, jak jsem již řekl, je také víra svého druhu. Nafoukaná, pyšná, hluboce úpadková. Pýchou opilý člověk, ve stejně tragickém pokušení jako naši prarodiče v Ráji, chce být zase roven Bohu. Být Bůh sám. Je to pořád dokola. I když těch, kteří odmítnou Boha jako takového, je na světě naštěstí jenom zanedbatelných pár procent. To jen, že se koncentrují v naší onemocnělé civilizaci, vytváří optický dojem jejich převahy. Ostatní lidské bytosti, přes různost aktuálních náboženství, směřují nevyzpytatelnými cestami ke Kristu. Mimochodem, ani u nás to není zase tak špatné. Všimla jste si, že poprvé od sametové revoluce nastala unikátní situace, kdy na nejvyšších vládních postech úřadují dva demokraticky zvolení katolíci – Petr Nečas a Miroslav Kalousek? Kéž jim Bůh pomůže řešit velmi nelehkou situaci, s níž přebrali vládní funkce. Budou-li mu naslouchat. Měli by.

Pane vicekancléři, děkuji za zajímavý rozhovor.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

FRAGMENTY Z KULTURY

Libuše Pamětnická – stále živá básnířka Vysočiny

JIŘÍ PANCÍŘ

Město Humpolec si připomnělo několika akcemi 90. výročí nedožitých narozenin básnířky, prozaičky a publicistky Českomoravské vysočiny, Humpolecka a Pelhřimovska Libuše Pamětnické (*10.7.1920 Hněvkovice, †29.10.1992 Humpolec). Přestože svůj první článek otiskla v pelhřimovském *Týdeníku z Českomoravské vysočiny* **již v roce 1939 a od té doby vydala kromě množství novinových článků několik románů a básnických sbírek, do duší zdejších obyvatel se zapsala především svojí poslední knihou pohádek** ***„Strašidla ze Zálesí“,*** **která vyšla krátce po její náhlé smrti. Nedožila se tudíž radosti nad tím, že tato její knížka byla v roce 2009 nejčtenější dětskou knihou v humpolecké městské knihovně, ani zprávy o tom, že se stala dokonce povinnou školní četbou na místní základní škole v Hálkově ulici, ani toho, že humpolecká Základní umělecká** škola **G. Mahlera (ZUŠ) k jejím devadesátým narozeninám uspořádala výstavu jejích soch coby návrhu na pomník, které vymodelovali žáci pod vedením profesorky Evy Moravcové, a nedočkala se ani toho, aby si prohlédla návrh těchto dětí na realizaci parku, památníku a pomníku před budovou hněvkovské školy, kde prožila mládí u dědečka řídícího učitele Jana Mokrého. Nedožila se ani důstojného vzpomínkového večera, který uspořádala Městská knihovna v Humpolci ve spolupráci s Místním úřadem za osobní účasti starosty Mgr. Jiřího Kučery k jejím nedožitým devadesátinám a kterým provázela její nedůvěrnější přítelkyně z posledních let života, paní Jarmila Neomýtková. Její žáci, dnes již penzisté, tam na ni vzpomínali pro její veselou povahu. Dodnes si prý z hodin českého jazyka, který vyučovala, pamatují její básničku** *„Pomalu šinu si to k tabuli, velikou, velikou naději mám na kuli. Kdybych aspoň mohla znát, co se bude kantor ptát…“* **Dodnes ji prý znají i jejich vnuci.**

S velmi milou odezvou se na večeru setkala zpráva její dcery Ivany, že nalezla v pozůstalosti po mamince v rukopisech druhý díl pohádek a po její smrti ho ilustrovala, zkompletovala a nachystala u příležitosti tohoto jejího jubilea do tisku. Je až s podivem, kolik občanů na ni ještě po letech vzpomíná. Zřejmě je to proto, že všechna strašidla, o nichž psala ve svých pohádkách, skutečně žila v konkrétních rybnících a lesích na Humpolecku a děti se tak v přetechnizovaném světě dozvídají nejen to, co je hejkadlo, divoženka, rusalka, andělé, bludičky a polednice, ale současně se učí znát i nejromantičtější kouty svého kraje, kde tyto potvůrky sídlily – pardon – dosud sídlí. Při toulkách krásnou přírodou jim před očima ožívají bájní rytíři na místním hradu Orlíku, místní hastrmani a rusalky a hned se na ta místa dívají jinak. A protože jde o pohádky, znají je nejen babičky a dědové, ale i jejich děti a nyní již i vnukové, z nichž Kateřina Hertlová přečetla na večírku svou oblíbenou pohádku a místním vodníku Camprlíkovi. Proto se Libuše Pamětnická touto knihou stala, tak jako každá autorka podobných dětských knih, tak trochu nesmrtelnou. Vždyť pohádkové bytosti jsou přítomny všude kolem nás. Chce to se jen zasnít a zavzpomínat na dětství. A právě dětství si připomíná každý tak rád…

Hlavnímu panelu výstavy v ZUŠ dominoval smutný a jakoby neskutečný **obraz kříže mezi dvěma javory. Odedávna živý a krásný symbol Hněvkovic,** který nemohl nikdo při vstupu do nich přehlédnout. Pro Libuši Pamětnickou bylo symbolické, že pro tuto památku rozdmýchala takovou kampaň, že se nakonec dálnice stromům vyhnula. Bohužel vzduch z projíždějících aut je po le-

VYZNÁNÍ

Píši ti vyznání, můj
kraji, lásko lásek,
můj kraji kopretin, rmenu
a sedmikrásek,
můj kraji studánek, z nichž
v noci víly pijí,
můj kraji Mahlera a jeho symfonií,
můj kraji barevné
palety Panuškovy,
můj kraji úsměvů, jež
zbyly po Haškovi,
můj kraji jeřabin a lánů zlatých žit.

Škoda, že nelze mi tu
věčně s tebou žít.

Kdo se tu narodil, vždycky
se k tobě hlásí
a nikdy nebude dosti
syt zvláštní krásy
tvých hvězd, tvých polibků,
tvých potoků, tvých lesů,
tvých pěšin s krajkovou
lemovkou rudých vřesů,
tvých zkazek, můj kraji
Šimona kouzelníka,
jenž srdce dovedl
růžemi odemykat
a uměl lidi vést v hodinách čekání.

Jsi můj a já jsem tvá.
Píši ti vyznání ...

tech stejně zničil. Toho se již nedožila. Jejich obraz naopak zanechala pro věčnou vzpomínku v *„Pověsti o dvou javorech“*, která je součástí *Strašidel ze Zálesí* a básni *Javory u dálnice v Hněvkovicích*.

Protože byla známa tím, že milovala kočky, kterých ve svém domku vždy měla v několika exemplářích, dětem ze ZUŠ se práce na jejím pomníku obzvlášť líbila. Dělaly totiž nejen sochu nějaké, pro ně již neznámé mrtvé paní, ale paní, která měla ráda kocoury, které znají živé až moc dobře. A zde se projevila právě nejlépe fantazie těch nejmenších, které byť neumělými prstíky, ale o to s větší vervou modelovaly dokonce celé nadjezdy kolem pomníku plného nejrozmanitějších kocourů, kterým četla pohádky nebo naopak oni jí. Prostě pracovaly jako na dětském pískovišti. A tak Libuše Pamětnická v jejich fantazii leží tu pod vysněným podjezdem na hněvkovské návsi, tu kouká ve stoje ve své typické čepici na shon kolem podjezdů a čte přitom kočkám pohádky. Dokonce namodelovaly pamětní desky, které by prý měly viset na škole a na dvorku, kde si jako malá hrávala. Větší děti pojaly vše ale opravdu důkladně. Nad výjezdem k odbočce z Hněvkovic na Jiřice na návsi před hněvkovskou školou navrhly vybudovat kruhový objezd, který hlídá sfinga s tělem paní učitelky a hlavou jejího nejmilejšího kocoura Maxíka. Dokonce pamatovaly i na dobové osvětlení, na park a parkoviště.

Poslední léta svého života prožila častými hospitalizacemi v plicní léčebně v Humpolci, kde si léčila astma. Její ošetřující setra Jarmila Neomýtková zná bezpočet veselých až neuvěřitelných historek o ní. *„Ten poslední den, 29. října 1992 byl ale jiný, od rána byl zvláštní tím, že se neozýval z pokoje, kde spolu s dalšími pacientkami pobývala, halas a smích. Bylo tam nezvyklé ticho. Nikoho sice nenapadlo, že se stane něco nepředvídatelného, ale ten její klid byl všem divný. A stalo se to, co nikdo nečekal. Její poslední slova, které mi zašeptala v náručí, když jsem k ní přiběhla po zavolání o pomoc, byla: „Já nic necítím“, a pak okolo deváté hodiny ráno dotlouklo její unavené srdce. Vzpomínám, jak to ticho okamžitě vystřídalo praskání ampulek, povely lékařů, nekonečné vteřiny napětí a pak nekonečné zlověstné ticho smrti. Nikomu se nechtělo z pokoje odcházet. Vzdávali jsme jí hold na její daleké cestě,“* vzpomínala paní Neomýtková a dodala: *„Zemřela tak, jak si přála. Rychle a nečekaně několik dnů před vydáním své knihy. Dalo by se říci v plné tvůrčí síle. Ještě v den úmrtí totiž očekávala dopoledne vydavatele na konečnou konzultaci a s nachystaným rukopisem druhého dílu pohádek.“*

Zbývá ještě dodat, že Libuše Pamětnická milovala kraj pod hradem Orlíkem, kterému se pro nádherné lesy říká Zálesí, a že tomuto kraji věnovala do vínku nejen svoji prozaickou, ale i básnířskou tvorbu. Milovala drsnou Vysočinu. Byla pro ni nevyčerpatelným zdrojem a inspiraci. Vydala čtyři básnické sbírky *Rytmy kraje* (1983), *Milování* (1986), *Planutí a zhasínání* (1991) a *Kalendář srdce* (1992). Trvale se tak zapsala do regionálního slovesného umění na Českomoravské vysočině a nejen tam.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

FRAGMENTY Z KULTURY

Udělí prezident republiky vyznamenání „Statečným psím srdcím“?

YVETA VALOVÁ

Anketa *„Statečná psí srdce“* **nominovala do konce února největší** ***psí činy roku 2010!***

Každý den se lidé nejen u nás, ale na nejrůznějších částech světa dostávají do ohrožení života. Málokdo si při poslechu zpráv o nejrůznějších neštěstích ale uvědomí, že těmto nešťastníkům pomáhají nejen neohrožení záchranáři, hasiči a vojáci, ale i čtyřnozí přátelé. Někteří cvičí a trénují celé týdny, měsíce a roky jen proto, aby mohli pomoci a být v pravém okamžiku tam, kde je jich třeba. Jiní se k záchraně lidského života připletou jakoby náhodou, jakoby hrou osudu. Tu probudí páníčky, že jim hoří dům, tu přivolají pomoc pro pána v glykemickém šoku, tu přivedou pomoc k houbaři, který si vyvrtnul nohu v lese. Ať již jde o cvičené policejní psy či o milující mazlíčky, všichni, kteří pomohli, si zasluhují naše ocenění a úctu. A to nehovořím o psech, bez nichž si hendikepovaní občané neumějí doslova představit život. Proto je záslužné, že vznikla z popudu šéfredaktora časopisu *„Psí kusy“* Dušana Stuchlíka, jako partnerská akce *„Zlatého záchranářského kříže“* určeného pro ocenění záchranářů lidských, také anketa ***„Statečné psí srdce“*** pro ocení záchranářů psích. Do projektu jsou zapojeni jak odborníci z různých bezpečnostních a záchranářských profesí, tak široká veřejnost.

Anketa *Statečné psí srdce* bude první a jedinečné ocenění tohoto druhu v České republice vůbec. Partnerem ankety je záchranářský časopis *Rescue Report*, který již dvanáct let vyhlašuje *Zlatý záchranářský kříž*. Komerčním partnerem akce je farmaceutická společnost *Bayer*.

Proč se rozhodly podpořit známé osobnsoti tuto akci, vysvětlila snad nejvýstižněji herečka Milena Steinmasslová: *„Děsí mne, kolik krutosti je člověk schopen vyvinout oproti tak úžasné osobnosti, jakou je pes. Mnozí lidé se chovají neuvěřitelně krutě v protikladu toho, co všechno pro ně dobrovolně a s láskou dělají psi a to často bez objektivních důvodů.“* A ještě s dojetím dodala: *„Náš Artur odešel do psího nebe 17. května 2010. Nezachránil mi sice život, ale zpříjemnil mi mnoho smutných chvil.“*

Na tiskové konferenci ve smíchovském Local Bloku vyhlásil první ročník této ankety oblíbený herec **Martin Dejdar.** *Záštitu nad akcí převzalo Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru, jehož generální ředitel* **plk. Ing. Jiří Šlechta** *přišel osobně akci podpořit (první zleva). Rovněž tak* **MUDr. Jana Bradáčová,** *pořadatelka ankety Zlatý záchranářský kříž a šéfredaktorka záchranářského časopisu Rescue Report (druhá zleva). Vedle ní sedí* **Dušan Stuchlík,** *iniciátor celé akce. Akci podporují i známé osobnosti společenského a kulturního života, například* **Kateřina Herčíková** *a* **Milena Steinmasslová,** *ale i nepřítomní umělci Dana Batulková, kreslíř Štěpán Mareš, a mnozí další. Záštitu nad akcí přijal i Odbor služební kynologie a hipologie a Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia.*

„Posláním ankety Statečné psí srdce je ocenění výjimečných psích činů vedoucích k záchraně lidského života, které se odehrály v roce 2010. Psi jsou nominováni ve čtyřech kategoriích. První jsou činy a zásahy služebních a pracovních psů, působících v oblasti bezpečnosti. Další kategorií jsou záchranné činy psů – neprofesionálů. A jelikož nechceme zapomenout také na ty psy, kteří pomáhají chránit lidský život či zdraví každý den, tedy například hrdiny ze světa asistenčních či vodicích psů, mají i oni svoji kategorii. A poslední je pro psí hrdiny, kteří nejsou mezi námi, tedy kategorie ‚in memoriam‘,“ dodal Dušan Stuchlík.

Kateřina Herčíková (za svobodna Hrachovcová), která přišla i se svým Puňťou, vysvětlila, že podporu této záslužné akci přijala proto, že psi jsou plni

lásky. Když je člověku smutno, jsou vždy na místě. Jsou to prostě canisterapeuti. Tato akce je prý pro ni proto přímo dojemná. *„A navíc, Martin Dejdar má takové hodné a krásné psí oči a je hodný jako pes,“* dodala s potutelným úsměvem. Jak na tento její kompliment reagoval pan Dejdar není třeba komentovat. Potvrdilo

to jen to, že je to člověk mající nejen obrovský smysl pro humor, ale dokonce člověk, který si dovede dělat legraci sám ze sebe. A to svědčí o opravdové velikosti každého člověka.

Vítězové jednotlivých kategorií budou vyhlášeni a jejich příběhy zveřejněny na přelomu března a dubna a budou zároveň zařazeni do užší nominace tradiční záchranářské ankety *Zlatý záchranářský kříž.*

„Ocenění vítězům Zlatého záchranářského kříže již několik let tradičně předává prezident republiky Václav Klaus. Přál bych i vítězům ankety „Statečné psí srdce“, aby poznali na vlastní oči jaké to je dostat medaili přímo z rukou pana prezidenta,“ pousmál se Martin Dejdar, který tiskovou konferenci moderoval.

Na dotaz Fragmentů, který počin pejska záchranáře zůstal přítomným nejvíc v paměti, odpověděl Dušan Stuchlík, že nikdy nezapomene na knírače pana Gustava Hotového, který zachránil život zavalenému člověku v troskách zříceného domu na náměstí Svobody v Brně. V postroji pro psy byl spuštěn do nepřístupné díry, kde objevil nikoliv čuchem, ale sluchem zasypaného člověka. Stále v jednom místě naslouchal, až zásahový velitel pojal podezření, že pes slyší něco, co lidem uniká. Málokdo si totiž uvědomuje, že psi mají nejen lepší čich ale i sluch, než my lidé. Velitel proto rozkázal vypnout buldozery a v nastalém tichu uslyšel slabé údery zpod sutiny. Zasypaný člověk tam bušil do traverzy a pes to uslyšel. *„Nikdy nezapomenu na to nadšení, když ze sutin byl vyhrabán díky pejskovi živý člověk. Potvrdilo to slogan izraelských kynologů: ‚Co vy nevidíte na metr, to my cítíme na 100 metrů.‘„*

Na společném fotu na závěr nemohl chybět ani Puňťa Herčík, který po celou tiskovku s nikým nemluvil. Pouze se na nás všechny spokojeně smál a smál. Možná měl legraci z čepice s psíma ušima, kterou si na jeho počest pořídila jeho panička. A milovníkům pana Dejdara prozrazujeme drb, který jsme se dozvěděli mimo rámec tiskovky. Jeho dvojník Ozzák natočil dalších deset dílů Comebacku. Dokazuje to všestranost tohoto umělce, který dokáže sehrát tak dramatické postavy jako např. západního letce Antonína Maděru v úspěšném dobrodružném seriálu ČT

„Zdivočelá země“, dramatické postavy v dramatech Othello nebo Anna Karenina či podat přesvědčivý výkon v *Učiteli tance* a mnoha dalších rolích.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř